

Maneviyat

Müslüman Ahmediye Cemaati Türkçe Dergisi Temmuz-Ağustos-Eylül, 2011

Bismillahirrahmanirrahim,

Esselamu Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berakatühü

Allah-u Teâlâ'nın Rahmetinin bolca dağıtıldığı Ramazan ayına bir kere daha kavuşturdugu için Yüce Allah'a hamdediyoruz.

Her Ramazan'da ülkeler de farklı günlerde Ramazan'ın başlıyor olmasıyla ilgili suni bir gündem oluşmaktadır. Ülkelerin farklı günlerde Ramazan'a başlaması doğaldır. Resulullah sav'ın hadislerinden bunun normal olduğunu anlarız. Türkiye'deki bayram gününü Almanya'da aynı olmayabilir. Bu tamamen Allah'ın takdiridir. O nedenle yaşadığımız bölgenin gereğine göre hareket etmeliyiz.

Bu sayımızda bizde Ramazan'ı daha iyi idrak edebilmek için faydalı olacak yazılar sunmaya çalıştık.

Ramazan'ın milletlerimiz ve tüm dünya için bereketler getirmesini dileriz. Dinimize, vatanımıza ve milletimize faydalı olması umuduyla...

Maneviyat

Yıl:1

Cilt: 1

Sayı:3

Temmuz, Ağustos Eylül 2011 (Miladi)
Recep, Şaban, Ramazan, Şevval 1432 (Hicri)
Vefa, Zuhur, Tebuk 1390 (Hicri Şemsi)

Yayınlayan:

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Verlag der Islam

Adres :

Türk Masası
Ahmadiyya Muslim Jamaat
e.V. Genfer Str 11 60437
Frankfurt, Almanya

Tel:

Fax:

069 50688741 069 50688743

Sorumlu:

Raşit Paktürk

E-mail:

maneviyat@ahmadiyya.de

ISSN: 2192-3396

"Maneviyat" is a Turkish Magazine of Ahmadiyya Muslim Jamaat e.V Germany

"Maneviyat" ist eine türkische Zeitschrift der Ahmadiyya

Muslim Jamaat e.V Deutschland

İçindekiler

2	Kuran-ı Kerim
3	Resulüllah sav'ın diliyle Ramazan
7	Barış Konferansı Konuşması, Hz. Halifetül Mesih V atba
13	Ramazan'da Bilinmesi Gerekenler
17	Oruç Neden Farz Kılındı?
22	Oruç Tutulmayacak Durumlar Nelerdir?
24	Ramazan Hakkında
29	1400 yıl sonra Ramazan'da Gerçekleşen İki Haber
30	Kuranı Kerim'de Bulunan Gaybi haberler
40	Nasih ve Mensuh Sorunu Çözümüne Kavuştı
42	Tahrike-i Cedit'in talep ettiği fedakârlıklar
44	"Hz. İsa as İlah Olamaz" İncil ve Tevrat Işığında
46	Minhac-ut Talibin'den
50	Dua Gerçeği ve Duanın Şartları
54	Almanya 36. Jalsa Salana'sı Yapıldı
55	Türkiye 4. Jalsa Salana'sı Yapıldı
56	Bazı Dualar

Contents

2	The Holy Quran
3	Ramadan – In the words of the Holy Prophet saw
7	Peace Conference Address by Hz. Khalifatul Mesih V atba
13	Things to know about Ramadan
17	Why was fasting prescribed and made obligatory?
22	When are we not supposed to fast?
24	About Ramadan
29	Two predictions which materialized in the month of Ramadan after 1400 years
30	Reports from the unseen mentioned in the Holy Quran
40	The issue of abrogation solved
42	Sacrifices demanded by Tehrik-e Jadid
44	Jesus pbuh could not have been Divine – In the light of the New and Old Testaments
46	Excerpts from "Minhaj-ul-Talibeen"
50	The reality of prayer and its preconditions
54	The 36th "Jalsa Salana" Germany
55	The 4th "Jalsa Salana" Turkey
56	Some prayers

Kuran-ı Kerim

(Bakara Suresi, 184-186)

Sonsuz kerem ve rahmet eden Allah 'ın adıyla
(okumaya başlıyorum.)¹

Ey inananlar! Oruç tutmak sizden öncekilere farz kılındığı gibi (her türlü manevî ve ahlâkî fenalıklardan) korunasınız diye size de farz kılınmıştır.

(Onun için) şu sayılı günlerde (oruç tutun), içinizden hasta veya yolculukta olanın, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutması (gerekir). (Oruca) gücü yetmeyenlerin (tabii ki maddi durumu elverişli ise), fidye² olarak bir yoksulu doyuracak kadar yemek vermesi gereklidir. Kim gönülden iyilik yaparsa, kendisi için hayırlıdır. Eğer bilgi sahibi iseniz, sizin için oruç tutmanın hayırlı olduğunu (anlarsınız).

Ramazan ayı (öyle mübarek aydır ki) onun hakkında Kur'ân-ı Kerim indirildi. (Bu Kur'ân) bütün insanlara doğru yol gösterici olarak (gönderildi). Aynı zamanda nice apaçık mucizeler ve delilleri de ihtiva eder. Bu deliller (insana) hidâyet verir. Bunun yanı sıra bu (Kur'ân'da) nice ilâhî mucizeler de yer almaktadır. Onun için aranızdan (hasta ve yolcu olmamak şartıyla) bu aya erişen orucunu tutsun. Hasta veya yolculukta olan kimsenin, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde oruç tutması gerekir.³ Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. (Yüce Allah, sizler zahmet çekmeyesiniz) ve oruç sayısını tamamlayasınız, sizi hidâyete erdirdiği için O'nu yüceltesiniz ve O'na şükredesiniz diye (bu emirleri size indirdi).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٨٤﴾

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۖ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا
أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۖ
فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ ۗ وَأَن
تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٥﴾

شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
وَ الْفُرْقَانِ ۚ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْيَصُمْهُ ۖ وَ مَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ
الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۚ وَلِتُكْمِلُوا
الْعِدَّةَ ۚ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٦﴾

¹ Kur'ân-ı Kerim'in çeşitli baskılarında bazı yayıncılar her surenin başında "Besmele" yer almasına rağmen, bunu surenin birinci âyeti olarak dikkate almamışlardır. Ancak bu dergide alıntı yapılmış olan surelerin âyet numaraları "Besmele" birinci âyet kabul edilerek verilmektedir. Referans alınan Kur'ân-ı Kerim'de Tövbe Suresi hariç

"Bismillahirrahmanirrahim" her surenin birinci âyeti olarak kabul edilmiştir.

² Ayette "yutikûnahû" kelimesi geçer. Bu kelimenin manası hem olumludur, hem de olumsuzdur. Bu ayette her iki mana da geçerlidir. Birinci mana; oruca gücü yetmeyenlerin fidye vermeleridir. İkinci mana ise, oruca gücü yetenler de, Allah'ın kendilerini Ramazan'a ulaştırması, oruç tutabilecek güç ve sağlık vermesinden dolayı şükretmek için fidye vermeleridir.

³ Yüce Allah'ın dediğine göre yolculuk esnasında oruç tutulmaz. Doğrusu hiç kimse bilek gücüyle Yüce Allah'ın hoşnutluğunu elde edemez. İtaat Allah'ın dediğine uymak demektir. Aynı zamanda hasta olanlar da oruç tutamaz. Yüce Peygamberimiz'in (s.a.v.) emri uyarınca; kadınların özel günleri, hamilelik dönemleri ve bebek emzirdikleri dönemde hastalık hükmündedir ve bu durumlarda da kesinlikle oruç tutulmaz.

Resulüllah sav'ın diliyle "Ramazan"

Kubilay Çil

Allah Ramazan Ayı'nı hepimiz için mübarek kılsın. Bu ayın tüm faziletlerinden istifade edebilmeyi de nasip etsin. Âmin.

Bu hürmetli aydan gerektiği gibi istifade edebilmenin en önemli yolu, Resulüllah sav ve ashabının bu ay içinde neler yaptığına ve nasıl yaptığına bakmaktır hiç kuşkusuz. İşte o Yüce Nebi bu ayın fazileti ile ilgili bakın neler söylemiş:

Hiz. Ebu Hureyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulüllah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Âdemoğlunun her ameli katlanır. (Zira Cenab-i Hakk'ın bu husustaki sünneti şudur:) Hayır ameller en az on misliyle yazılır, bu yedi yüz misline kadar çıkar. Allah-u Teâlâ Hazretleri şöyle buyurmuştur: "Oruç bu kaideden hariçtir. Çünkü o sırf benim içindir, ben de onu (dilediğim gibi) mükâfatlandıracağım. Kulum benim için şehvetini, yiyeceğini terk etti."

"Oruçlu için iki sevinç vardır: Biri, orucu açtığı zamanki sevincidir, diğeri de Rabbine kavuştuğu zamanki sevincidir. Oruçlunun ağzından çıkan koku (haluf), Allah indinde misk kokusundan daha hoştur."

Bir rivayette de şöyle buyrulmuştur: "Oruç perdedir. Biriniz bir gün oruç tutacak olursa kötü söz sarf etmesin, bağırıp çağırmasın. Birisi kendisine yakışksız laf edecek veya kavga edecek olursa "ben oruçluyum!" desin (ve ona bulaşmasın)". Buhari, Savm 2, 9, Libas 78;

Muslim, Siyam 164 (1151); Muvatta, Siyam 58, (1, 310); Ebu Davud, Savm 25 (2363); Tirmizi, Savm 55, (764); Nesai, Siyam 41, (2, 160-161); İbni Mace, Siyam 1, (1638), Edeb 58, (3823).

Yine Ebu Hureyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulüllah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Kim Allah Teâlâ yolunda bir gün oruç tutsa, Allah onunla ateş arasına, genişliği sema ile arz arasını tutan bir hendek kılar." Tirmizi, Cihad 3, (1624).

Ebu Uame (radiyallahu anh) anlatıyor: "Ey Allah'ın Resülü," dedim, "bana öyle bir amel emret ki (yaptığım takdirde) Allah beni mükâfatlandırsın." "Sana dedi, orucu tavsiye ederim, zira onun bir esi yoktur." Nesai, Siyam 43, (4, 165).

Sehl İbni Sa'd (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulüllah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Cennette Reyyan denilen bir kapı vardır. Oradan sadece oruçlular girer. Oruçlular girdiler mi artık kapanır, kimse oradan giremez." Buhari, Savm 4, Bed'u'l-Halk 9; Muslim, Siyam 166, (1152); Nesai, Siyam 43, (4, 168); Tirmizi, Savm 55, (765).

Hiz. Ebu Hureyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulüllah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Kim bir oruçluya iftar ettirirse, kendisine onun sevabı kadar sevap yazılır. Üstelik bu sebeple oruçlunun sevabından hiçbir eksilme olmaz." Tirmizi, Savm 82, (807); İbni Mace, Siyam 45, (1746).

Yine Hiz. Ebu Hureyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulüllah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Ramazan ayı girdiği zaman cennetin kapıları açılır, cehennemin kapıları kapanır ve şeytanlar da zincire vurulur." Buhari, Savm 5, Bed'u'l-Halk 11, Muslim, Siyam 2, (1079); Nesai, Siyam 5, (4, 129).

Hiz. Enes (radiyallahu anh) anlatıyor:

"Resulüllah'a (aleyhissalatu vesselam): "Ramazan'dan sonra hangi oruç efdaldır?" diye sorulmuştu, şu cevabı verdi:

"Ramazan'ı ta'zim için Şa'ban!", tekrar soruldu:

"Hangi sadaka efdaldır?"

"Ramazan'da verilen!" cevabını verdi." Tirmizi, Zekat 28, (663).

Peygamber Efendimiz sav oruç tutanları uyarakşunları buyuruyor:

"Kim yalan söylemeyi, yalanla iş yapmayı bırakmazsa, Allah'ın onun yemesini, içmesini terk etmesine ihtiyacı yoktur,"¹

"Oruçlunun uykusu ibadettir. Susması tesbihtir, amelleri misliyle kabul edilir, duası makbuldür, günahı affedilir,"

"Oruç tutunuz ki sıhhat bulasınız."

"Nice oruçlu insan vardır ki, orucundan nasibi sadece aç ve susuz kalmasıdır. Ve nice geceleri ibadetle geçiren vardır ki, bundan nasibi sadece uykusuz kalmasıdır."

Hiz. Cabir radiyallahu anh anlatıyor: "Her iftar vaktinde Allah tarafından (cehennem-

¹ Buhârî, Savm, 8

den) azad edilen kimseler bulunur. Bu, (Ramazan'ın) her gecesinde olur."

Hiz. Enes İbni Malik radiyallahu anh anlatıyor: "Ramazan ayı girmişti. Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Bu mübarek aya girmiş bulunuyorsunuz. Bu ayda bir gece vardır ki bin aydan hayırlıdır. Bu gecenin hayır ve bereketinden mahrum kalan bir kimse, bütün hayırlardan mahrum kalmış gibidir. Onun hayrısı ise sadece (uhrevi saadetten) mahrum kimseye haramdır."

Günümüzde seferilikte iken ve hasta iken oruç tutulabilir diye fetvalar veren hocalar vardır. Hatta bu hususta Türkiye'de özel günlerinde dahi oruç tutan hanımlara rastlanmaktadır. Bizim ölçümüz her konuda olduğu gibi bu hususta da Resulullah sav'in sünnetini uygulamak olmalıdır. Eğer o hanımlarına özel günlerinde oruç tutturdu ise tabii ki hanımlar oruçlarını tutabilirler. Ancak bunu iddia edenler Resulullah sav ve ashabının hayatında böyle bir örneği gösteremeyecekleri gibi, mevcut örnekler de bize yapılanların yanlış olduğunu göstermektedir:

İbni Ömer radiyallahu anhuma anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Yolculuk (sefer) sırasında oruç tutmak birr (makbul ve mahbub amelden) değildir."

Abdurrahman İbni Avf radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Seferde Ramazan orucu tutan hazerde oruç tutmayan gibidir."

Hiz. Cabir (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) bir seferdeydi. Etrafına insanların toplandığı bir adam gördü, ona gölge yapıyorlardı. "Nesi var?" diye sordu.

"Oruçlu biri!" dediler.

Resulullah (aleyhissalatu vesselam):

"Seferde oruç birr (Allah'ı memnun edecek dindarlık) değildir!" buyurdular." Buhari, Savm 36, Muslim, Siyam 92, (1115); Ebu Davud, Savm 43, (2407); Nesai, Savm 48 (4, 176).

Muhammed İbni Ka'b anlatıyor: "Ramazanda Enes İbni Malik (radiyallahu anh)in yanına geldim. Sefer hazırlığı yapıyordu. Devesi hırlandı, yolculuk elbisesini giydi. Yemek getirtip yedi. Ben kendisine:

"(Yola çıkarken orucu bozmak) sünnet midir?" diye sordum.

"Evet!" dedi ve bineğine atlayıp yola çıktı."

Tirmizi, Savm 76, (799, 800).

Dinimize göre her yapılan amelin bir hikmeti olmalıdır. Kulaktan dolma, anlamından haberdar olmadan yapılan ibadet bizi menzile götürmekten de uzaktır. Ramazan orucunu bozan bir ashaba âlemlere rahmet olarak gönderilen Resulullah sav bakın nasıl davranıyor:

Hiz. Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam'a bir adam geldi ve: "Ey Allah'ın Resülü, helak oldum" dedi. Aleyhissalatu vesselam Efendimiz:

"Seni helak eden şey nedir?" diye sorunca:

"Oruçlu iken hanımına temas ettim" dedi.

Bunun üzerine Resulullah'la aralarında şu konuşma geçti:

"Azad edecek bir köle bulabilir misin?"

"Hayır!"

"Üst üste iki ay oruç tutabilir misin?"

"Hayır!"

"Altmış fakiri doyurabilir misin?"

"Hayır!"

"Öyleyse otur!" Biz bu minval üzere beklerken, Aleyhissalatu vesselam'a içerisinde hurma bulunan bir büyük sepet getirildi.

"Soru sahibi nerede?" diyerek adamı aradı.

Adam:

"Benim! Buradayım!" deyince, Aleyhissalatu vesselam:

"Şu sepeti al, tasadduk et (başkalarına dağıt)!" dedi. Adam:

"Benden fakirine mi? Allah'a yemin ediyorum, Medine'nin şu iki kayalığı arasında benden fakiri yok!" cevabını verdi. Bunun üzerine Resulullah güldüler ve:

"Öyleyse bunu ehline yedir!" buyurdular."

Buhari, Savm 29, 31, Hibe 20, Nafahat 13, Edeb 68, 95, Kefaretu'l-Eyman 3, 4, Hudud 26; Muslim, Siyam 81, (1111); Muvatta, Siyam 28, (1, 296, 297); Ebu Davud, Savm 37, (2390, 2391, 2392, 2393); Tirmizi, Savm 28, (724).

Ramazan Ayı teheccüd (gece) namazı ve bu namazın öne alınmış şekli olan teravih namazı olmadan tam lezzetine kavuşmaz. Bu ay nafil namaz ve ibadetlerimizi çoğaltıp Rabbimize çokça dua edilerek geçirilmelidir. Hatta Ramazan'ın sonuna gel-

dikçe gayrette daha da ileri gitmeye çalışılmalıdır:

Hiz. Ebu Hureyre (radiyallahu anh)'nin anlatığına göre: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) onları, kesin bir emirde bulunmaksızın Ramazan gecelerini ihyaya teşvik ederdi. (Bu maksatla) derdi ki: "Kim Ramazan gecelerini, sevabına inanarak ve bunu elde etmek niyetiyle namazla ihya ederse geçmiş günahları affedilir." Buhari Teravîh 1, Muslim, Musafirin 174 (759); Ebu Davud, Salat 318, (1371); Tirmizi, Savm 83, (808); Nesai, Siyam 39, (4,154,155); Muvatta, Salat fi Ramazan 2, (1,119).

Hiz. Aise (radiyallahu anha) anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalatu vesselam) Ramazan ayında, diğer aylarda görülmeyen bir gayrete girerdi. Ramazan'ın son on gününde ise çok daha şiddetli bir gayrete girerdi. Son on günde: Geceyi ihya eder, ailesini de (gecenin ihyası için) uyandırır, izarını da bağlardı." Buhari, Fadlu Leyleti'l-Kadir 5, Muslim, i'tikaf 8, (1175); Ebu Davud, Salat 318; (1376); Tirmizi, Savm 73, (796); Nesai, Kiyamu' 1-leyl 17, (3, 218).

Hiz. Aise (radiyallahu anha) anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalatu vesselam) (bir gece) mescid de (nafile) namazı kılmıştı. Birçok kimsede (ona iktida ederek) namaz kıldı. (Sabah olunca "Resulullah geceleyin mescid de namaz kıldı" diye konuştular.) Ertesi gece de Efendimiz namaz kıldı. (Halk yine onları konuştu, katılacakların) sayısı iyice arttı. Üçüncü (veya dördüncü) gece halk yine toplandı.(Öyle ki mescid, insanları alamayacak hale gelmişti.) Ancak aleyhissalatu vesselam (bu dördüncü gecede) yanlarına çıkmadı. Sabah olunca Efendimiz: "Yaptığınızı gördüm. Size çıkmamdan beni alıkoyan şey, namazın sizlere farz oluvermesinden korkmamdır" dedi. İşte bu hadise Ramazan'da cereyan etmişti." Buhari Salatu't-Teravîh 1, Cum'a 29, 5; Muslim, Musafirin, 177, (761); Muvatta; Salat-fi'r Ramazan 1, (1, 113); Ebu Davud, Salat 318, (1373, 1374); Nesai, Kiyamu'l-Leyl: 4, (3, 202).

Ramazan'ın en kıymetli zamanlarından biri de iftardır. İftarı çabuk açmaya çalışmalı ve akşam namazlarını geciktirmeden kılmaya özen göstermeliyiz. Konuyla ilgili olarak Resulullah sav şöyle buyuruyor:

Hiz. Enes (radiyallahu anh) anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalatu vesselam) namaz kılmadan önce birkaç taze hurma ile oru-

cunu açardı. Eğer taze hurma yoksa kuru hurma ile açardı. Eğer kuru hurma da bulamazsa birkaç yudum su yudumlardı." Ebu Davud, Savm 22, (2556); Tirmizi, Savm 10, (694).

Mu'az İbni Zuhre anlatıyor: "Bana ulaştı ki, Resulullah aleyhissalatu vesselam, iftar ettiği zaman şu duayı okurdu: "Allahumme leke sümütü ve ala rizkike eftartü. (Ey Allah'ım senin rızan için oruç tuttum ve senin rızkınla orucumu açıyorum.)" Ebu Davud, Savm 22, (2358).

Sehl İbni Sa'd (radiyallahu anh) anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "İnsanlar iftarda ta'cile (acele etmek) yer verdikleri müddetçe hayır üzere devam ederler." Buhari, Savm 45; Muslim, Siyam 48, (1098); Muvatta, Siyam 6, (1, 288); Tirmizi, Savm 13, (699).

Abdullah İbni Amr İbni'l As radiyallahu anhumla anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Şurası muhakkak ki, oruçlunun iftarını açtığı zaman reddedilmeyen makbul bir duası vardır."

Orucun bedenın temizlenme vasıtası olduğunu söyleyen Resulullah sav yanında yemek yenen oruçlu ile ve yanlışlıkla orucunu bozanlarla ilgili bakın neler söylemiş:

Hiz. Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Her şeyin bir zekâtı (temizlenme vasıtası) vardır, cesedin zekâtı oruçtur."

Bureyde radiyallahu anh anlatıyor:

"Resulullah aleyhissalatu vesselam Bilal radiyallahu anh'a: "Yemek ye, ey Bilal!" demişti. "Ben oruçluyum!" diye karşılık verdi. Bunun üzerine Aleyhissalatu vesselam: "Biz rızıklarımızı yiyoruz. Bilal'in rızkının fazlı cennettir. Ey Bilal yanında yemek yenen oruçlunun kemiklerinin tesbih ettiğini ve meleklerin de onun için istiğfarda bulunduğunu hissettin mi?" buyurdular."

Abdullah İbni'z-Zubeyr radiyallahu anhumla anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam Sa'd İbni Muaz'in yanında iftar açmıştı. Şöyle buyurdular: "Yanınızda oruçlular iftar etti. Yemeklerinizden ebrar (hayırlı) olanlar yedi, size de melaikeler rahmet duasında bulundular."

Hiz. Ebu Hureyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Kim oruçlu olduğu halde unuttur ve

yerse veya içerse orucunu tamamlasın. Çünkü ona Allah yedirip içirmiştir.” Buhari, Savm 26, Eyman 15; Muslim, Siyam 171, (1155); Tirmizi, Savm 26, (721); Ebu Davud, Savm 39, (2398).

Hiz. Ebû Bekir^{ra}’ın kızı Esmâ^{ra} diyor ki: “Bizler Peygamber^{sav}’ın hayatında yağışlı bir günde iftar ettik, sonra da güneş meydana çıktı.” Bu Esmâ^{ra} hadisinin ravilerinden Hişam b. Urve’ye: “Onlar, Hiz. Peygamber^{sav} tarafından bu günün orucunu kaza etmekle emredildiler mi?” diye soruldu. Hişam: “Kaza etmekten kurtuluş yoktur” (yani ödemek lâzımdır) dedi. Buhari, Savm 46; Ebu Davud, Savm 23, (2359).

Hadis-i Şerif güneşin battığını, iftar vaktinin olduğunu zannederek orucunu açıp, sonra güneşin batmadığını anlayan kişiye o günün orucunu kaza etmesinin gerekli olduğunu bildirmektedir. Bu durumda olan kişiye kefarete gerekmez.

Resulüllah ^{sav} bayram gününe ayrı değeri verirdi. Bayram namazına hanımların özellikle katılmasını isterdi. Bize o zamandan hanımlara değeri vermeyi, onları ilmende yetiştirmeyi ve bu nedenle de hanımları camiden uzak tutmamayı öğretmiş Yüce Nebi ^{sav}. Bize 1400 yıl önce hanımlarını cahil bırakan toplumların

kendilerinin cahil olacağını öğretiyor. Bir de günümüze bakınca utanmamak elde değil:

Bureyde (radiyallahu anhu) anlatıyor:

“Resulüllah (aleyhissalatu vesselam), Ramazan bayramında namaza bir şeyler yemeden çıkmazdı. Kurban bayramında ise, namazdan dönünceye kadar bir şey yemezdi.” Tirmizi, Salat 390, (542).

İbni Ömer (radiyallahu anhuma) anlatıyor: “Resulüllah (aleyhissalatu vesselam) bayram namazına giderken bir yoldan gider, dönerken başka bir yoldan dönerdi.” Ebu Davud, Salat 254, (1156).

Ummu Atiyye (radiyallahu anha) anlatıyor: “Resulüllah bize, bayram namazlarına genç kızları, çadırdaki kalan genç bakireleri, ve hayızlı kadınları da çıkarmamızı emretti. Hayızlıların da katılmaları Müslümanların cemaatlerini görmeleri, dualarında hazır bulunmaları içindi, bunlar namazgâhların dışında kalacaklardı.” Buhari, İydeyn 15, 20, Hayz 23, Salat 2, Hacc 81; Muslim, İydeyn 10, (890); Ebu Davud, Salat 247, (1136-1139); Tirmizi, Salat 388, (539, 540); Nesai, İydeyn 3, 4, (3, 180, 181).

“İtikâf” nedir?

İşe radiyallahu anhâ’dan:
“Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem, öldünceye kadar Ramazan’ın son on gününde itikâfa girerdi. Ondan sonra hanımları da itikâfa girdiler”

Ebû Hureyre radiyallahu anhu’dan:

“Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem her Ramazan’da on gün itikâfa girerdi, öldüğü yıl yirmi gün itikâfa girmiştir”

[Buhârî ve Ebû Dâvud]

Resulüllah ^{sav} Ramazan’ın son 10 gününde itikâfa çekilirdi. İtikâf Ramazan’ın son on gününde mescitlerde oturarak daha fazla ibadet ve zikirle meşgul olmak ve mecbur kalmadıkça dünya işleri konuşmamak demektir. Mesnun (sünnete uygun) olan itikâf mescid veya camilerde yapılabilir. Yine bir mümin eğer Ramazan’ın son 10 gününü itikâfa çekilemiyorsa, mesnun olmasa da bir ya da birkaç gün itikâfa çekilebilir.

Barış Konferansı Konuşması

Mehmet Önder

Müslüman Ahmediye Cemaatinin 26 Mart 2011 tarihinde düzenlediği İslam ve Barış Konferansında Vâdedilen Mesih ve Mehdi'nin 5. Halifesi Hz. Mirza Masrur Ahmed atba tarafından yapılan hitabın Türkçe tercümesi metin haline uyarlanarak aşağıda sunulmuştur.

Bütün saygıdeğer misafirlerimiz. Esselamu Aleykum ve Rahmetullahu ve Berekatuhu. Allah  c'ın selameti ve rahmeti üzerinize olsun. Bugün bir yıl aranın ardından tekrar bir aradayız. Artık bir gelecek haline gelmiş bu toplantımızı Ahmediye Cemaati'nin takviminde sürekli yerini almaktadır.

Katılımcıların birçoğu cemaatimiz dışından olsalar da, bizim sevgili dostlarımızdır. Bu organizasyonun amacı dostça bir atmosferde bir arada olmaktır. Birlikte tek bir amaç uğruna konuşmak, ortak gayemiz için tartışmak ve hep birlikte görüşlerimizi paylaşmak hedefimizdir. Ortak amacımız sevgi, saygı, kardeşlik ve barıştır.

Bu Barış Sempozyumunu Ahmedi Müslümanlar organize etmiştir. Onlar diğer Müslüman hiziplerin düşünmediklerini ortaya koymuşlardır. Bugün aramızda bizlerle bulunan Hristiyan dostlarımız ve Müslüman dostlarımız mutluluk içinde bu organizasyonda yer almaktadırlar. Aynı şekilde Yahudi dostlarımız, Hindu dostlarımız ve Sih dostlarımız da aramızda bulunmaktadırlar. Hatta bazı ateistler de davetimizi kabul edip toplantımıza katılmışlardır. Her biri farklı ülkelerden gelerek bizimle birlikte olmaktadır. Bugün, yaklaşık on değişik ülkeden misafirlerimiz vardır. Bu toplantı, iyi tabiatlı insanların bir araya gelip insani değerleri, dini, kültürel, siyasi ve milli farklılıkların ötesinde dikkate almak suretiyle birlikte olabildiklerini göstermektedir. Burada sadece insanlık temsil edilmektedir. İnsanlar barış ve uyum gibi değerleri edinmek üzere biraya gelmişlerdir.

Bu toplantı, dünyada barış ve uyumu tesis etmek için birçok kültür ve dinin bir araya geldiği bir topluluktan oluşmuştur. Onlar kendi başlarına dünyada barışı tesis edemezler. Ancak bizler bir araya gelerek, insani değerleri ortaya koyarız. Günümüzde yeryüzü üzerindeki birçok ülkede, çok kültürlü toplumlar yaşamaktadır. Bu toplumlarda farklı inançlar da bulunmaktadır. Karşılıklı olarak birbirlerinin görüş ve düşüncelerini dinlemek ve düzenli olarak biraya gelmek yoluyla, insanlar aralarındaki şüphe ve uyumsuzlukları doğal bir şekilde ortadan kaldırırlar. Bu karşılıklı hoşgörüyü de arttırmaktadır. Diğerlerinin fikirleriyle sınırlı olsa da bir araya gelip, tartışmak ve konuşmak, küçük meselelerin bir probleme dönüşmesine engel olur. Hatta insanlar bunları kendiliklerinden göz ardı bile ederler. Karşılıklı iletişim içerisinde bulunmak, doğal olarak açık kalplilik ve  li cenaplığa vesile olur.

İngiltere bahsi geçen ülkelerden biridir. İnsanları için bu ülke, birçok değişik ülkenin kültürünün ve dinlerinin memleketi haline gelmiştir. Büyük  lkeler ile karşılaştırıldığında İngiltere, toprak bakımından belki küçüktür, ama açık fikirliliği ve  li cenaplığı sonucu, burası adeta küçük bir dünya gibidir. Bazı Avrupa  lkeleri İşlam'ın hükümleri ile ilgili bazı sınırlamalar getirmişlerdir. Diğerleri ise, bunu nasıl gerçekleştirebileceklerini tartışmaktadırlar. Ancak İngiltere için bu durum söz konusu değildir. İngiltere'nin açık fikirlilik ile ilerleyen halkının, bu mevcut duruma olumlu bir etkisi vardır. Hangi siyasi parti iktidara gelirse gelsin, hiçbir şekilde inanç sahiplerinin duygularını rencide edecek konuları mevzu etmezler. Benim duam,

bu adalet arzusunun orada hikmet ve hidayet prensipleri olarak kalması içindir. İngiltere'nin Hindistan'daki hâkimiyeti esnasında, Ahmediye Cemaatinin kurucusu Hz. Mirza Gulam Ahmed ^{as}, İngiltere'nin idaresini halkı için çok başarılı bulduğundan bu yönde daima duada bulunmuştur. Kendisi İngiltere hükümetini dinin prensiplerine ve özgürlüğüne müdahale etmemesinden dolayı özellikle övmüştür. O sıralar Hristiyan misyonerler özgürce kendi dinlerinin tebliğini yapmaktaydılar. Aynı şekilde Müslümanlar da dinlerini yaymaya çalışmışlardır. Aynı dönemde Ahmediye Cemaati aleyhinde birçok iddialar da mahkemelerde yığılmıştır. Bunlardan biri, inançlara karşı aktif muhaliflikti. Kimler bunu iddia etmişti? Bu hem diğer Müslümanların, hem Hristiyanların, hem de Hinduların Ahmediye Cemaati aleyhinde ki iddialarıydı. Bu iddialar, İngiliz hâkimler tarafından mahkemede incelendi. Hatta onlardan bazıları bizzat Hristiyanlardı. Ancak İngiliz hâkimler adaleti elden bırakmayarak, onlar aleyhinde, yani kendi dinlerinden olanlara karşı kararlara hükmettiler.

İngiliz yönetimi altında yaşayan her vatandaş eşit haklar verilmektedir. İşte bu şekilde toplumda barış ve huzur tesis edilmesi mümkündür. Ümit ederim ki İngiliz milleti bu değerli ticaret üzerinde sebat eder ve bugünün şartlarında da yine aynı şekilde muamele etmeye devam eder.

Belirttiğim gibi bu toplantı, farklı milletlerin bir araya gelmesidir. Amacı ise olabildiğince, barışı, sevgiyi ve kardeşliği tesis etmektir. Bizler bunu ancak kendi toplumumuz içerisinde ve yakın çevremizde gerçekleştirmek üzere çaba gösteririz. Burada bulunan dostlarımız ise toplumun diğer değişik kesimlerinden gelmişlerdir. Bazıları siyasetçidir, bazıları hükümet temsilcileri ve bazıları ise diplomatik çevrelerden buraya teşrif buyurmuşlardır. Her biri, farklı kurumlar ve

gruplardan gelmişlerdir. Onlar ellerinden geldiğince barışı dünyada yerleştirmek üzere gayret içerisindeyler.

Lord Eric Avebury, daima insan haklarını desteklemek üzere ön saflarda yer almaktadır. Aynı şekilde çalışan Mitcham ve Morden bölgesi milletvekili Siobhain McDonagh'da bugün bizimledir. O hem dostluğunu, hem de adaletin gereklerini yerine getirmek çabasındadır.

Yine burada zikretmem gereken misafirlerimizden biri Beaconsfield milletvekili Dominic Grieve, diğeri ise Surbiton and Kingston milletvekili Ed Davey'dir. İşte bu saygın kimseler, bizlerle birlikte barışı ellerinden geldiğince desteklemeye çalışmaktadırlar.

Bazen böylesine bir dostluğun gereğini yerine getirmek ama yine de adaletli davranmak çok zordur. Ancak zikredilen tüm siyasi liderlerin ve temsil ettikleri toplulukların görevlerini tam olarak yerine getirmelerinden dolayı mutluluk duymaktayım. Samimi inancım, onların barış amacı ile çabalarının, kendi çevrelerinde gerçekten bunu daha da geliştirmelerine vesile olacağı ve böylece tüm dünyada barışı tesis edebilecekleri yönündedir.

Cemaatimizin üstlendiği rol söz konusu olduğunda ise; Ahmediye Cemaati azami derecede barışı tesis etmek suretiyle, İslam'ın talimatlarına göre zulmü yok etmek arzusunda. Ancak bizlerin bunu kısa bir dönemde başarmamız mümkün değildir. Bizler dünyevi güce sahip değiliz. Biz küçük bir dini cemaatiz. Dünya genelinde de bize yeterince dikkat edildiği söylenemez. Buna rağmen, sonuçta bu gayretler bizleri, yani gerçek İslam talimatları üzerine kurulmuş bu cemaati, bir merkez haline getirecektir.

İslam barış demektir, emniyet demektir. İslam'ın talimatları ise bizlere, hem baskı altına alana hem de baskı altına alınana yardım

etmemizi buyurur. Resulullah ^{sav}'ın sahabelerine de bu öğretilmişti. Sahabeler bir gün, "Nasıl olur da baskı altına alana yardım edilebilir?" diye sorduklarında, Resulullah ^{sav} onlara cevaben, "Onun eline engel olmak suretiyle, yani elini yanlıştan alıkoymak suretiyle, baskı altına alana yardım edilir," demiştir. Baskı altına alanlar, muhalefet edenleri baskı ile durdurabileceklerini zannederler. Hâlbuki iman sahibi olanlar ise, "Tüm güçlere sahip olan Allah'tır ve O zalimleri mutlaka cezalandıracaktır," diye inanırlar. Bu nedenle baskı altına alana yardım etmek, onu bu davranışından alıkoymak ve böylece Allah'ın da gazabından korumak gerekir.

Cemaatimizin yeterli bir imkânı yok gibi görülse de, bizler hem baskı altına alana hem de baskı altına alınana karşı yükümlülüğümüzü yerine getirmek için çalışmaktayız ve her türlü zulmü durdurmak üzere gayret göstermekteyiz. Elimizden geldiğince, güç sahibi olanların ve hükümetlerin başındaki-lerin dikkatlerini bu tarafa çekmek üzere dua etmekteyiz. Hükümetler ve kurumlar ve özellikle uluslararası organizasyonlar gerçekte güç sahibi olmalarına rağmen, dünyada barışı sağlamak üzere üzerlerine düşeni yapmamaktadırlar. Böylesine bir güce sahip olmak aslında hiçbir şey ifade etmemektedir. Birleşmiş Milletlere baktığımızda, tüm tarihi boyunca yaşanmış söz konusu birkaç olayın hiçbirinde adaleti yerine getirmekte ve kendi rolünü oynamakta başarılı olamamıştır. Buna etki eden birçok faktörler bulunmaktadır. Materyalizm üzerine inşa edilmiş bloklar ve birliklerin kurulmasıyla kişisel düşmanlık ve kıskançlık gibi unsurlar sonucunda, hep adaletli davranılmasına mani durumlar ortaya çıkmıştır. Birleşmiş Milletler böylece barışı sağlamakta başarılı olamamıştır, çünkü gerçekten samimiyetle davranmamış ve tarafsız olamamıştır.

Söylediğim gibi, burada bir araya gelenlerin barışı dünyada tesis etmeye gücü çoğunlukla

yeterli değildir. Çünkü bizler bunun için ne güce, ne de kaynaklara sahibiz. Ancak bizler gene de ümitsiz değiliz. Bugünkü dünyanın durumunu görerek umudumuzu kaybetmiyoruz. Bizler her seviyede, elimizden geldiğince ve daima bu çabamızda devam edeceğiz. Küçük alanlarda bile olsa, başkalarını bu yolda etkileyebilmek ve onları adalet için çalışmaya teşvik etmek imkânlarını asla kaçırmayacağız. İşte bunun için bizler, bu tür sempozyumları, konferansları her yıl yapmaktayız. Genellikle bunları fırsat bilerek toplumu barışa çağırırız. İşte bu nedenle bir gün, genişliklere sahip olanlar bile adalete yönelecekler.

Ahmediye Cemaatinin kurucusu bize verdiği temel derste, "Adaletsiz barış elde edilemez," demiştir. Bu ise ancak Yüce Yaratıcı ile ilişki kurulması ile mümkündür. Ancak bu cihanı Yaratıcı ile ilişki kurulduğunda adalet sağlanır. Allah bizlere sayısız nimetler bahsetmiştir ve O, bizlere O'nunla ilişki kurmanın dışında en önemli görevin insanlığa karşı yükümlülükler olduğunu öğretmiştir. Aslında Ahmediye Cemaatinin kurucusu da bize, belli şartlar çerçevesinde insanoğluna karşı olan yükümlülüklerin, Allah'a karşı yükümlülüklerden daha da önemli olduğunu belirtmiştir. Bu durum Resulullah ^{sav}'ın hayatında da açıkça görülebilir. Allah'a karşı yükümlülüklerden önce insanlara karşı yükümlülükler yerine getirilmiştir. Örneğin namaz ve diğer ibadetler sonra yapılmış ve insanlar için olan hizmetlere öncelik verilmiştir.

Bizler Ahmediler olarak, bu dönemde Ahmediye Cemaatinin kurucusu olan Vâdedilen Mehdi ve Mesih olduğuna inandığımız Hz. Mirza Gulam Ahmed ^{as}'ın Allah tarafından gerçek İslam'ın talimatlarını yeniden tesis etmek üzere gönderildiğine inanmaktayız. O kitaplarının birisinde buyurmuştur ki: "Allah beni, insan ve Allah ile olan ilişkilerde var olan kötülükleri gidermek, sevgi ve samimiyet ilişkilerini tesis etmek ve

gerçeği ortaya koyarak dinler arasındaki karmaşayı gidermek üzere göndermiştir. Ben barışı getirerek, gözlerden uzak kalmış olan İlahi çeşitliliği ortaya koymak üzere gönderildim. Böylece insanoğlu bu prensiplere dikkat edecek olursa, Allah ile sevgi dolu bir ilişki kurarak O'nun kendi yarattıklarını sevdiğini de öğrenir ve doğal olarak insanoğlu da başkalarına kendi ilgisini ve bencilliğini bir tarafa bırakarak böylece sevgi gösterir.” Yine onun çok hikmetli bir sözü gerçeği ortaya koyarak, “Dini savaşlar sona erecektir. Sadece dini savaşlar sona ermekle kalmayıp, esas itibariyle barışın dayanağı ve karşılıklı anlaşmanın temeli atılacaktır.”

Dünyada belki uzlaşa ve barış yolunda bazı gayretler mevcuttur. Ancak buna rağmen bazı engeller hala olagelmektedir. Sonuçta bu engeller ya giderilir ya da ortaya konulan barış adaletli olmaz. Gerçek barış kalpten gelen gerçek dürüstlük ve samimiyet sonucudur. Bugünün dünyasında aslında din savaşları yoktur. Buna rağmen insanların birbirlerine karşı kötü düşünce ve niyetleri ortaya çıkmaktadır. Daha önce de söylediğim gibi, ne yazık ki bu silahsız savaşlar bazı ülkelerde hiçbir zararı olmayan dini örf ve adetlere ve Müslümanların geleneklerine sınırlama ve yasaklar getirmiştir. Ondan sonra ise, bu ölçülerin din ile hiçbir ilgisi yoktur, ancak bunlar Müslümanların yerel toplumlarla bütünleşmeleri içindir denmiştir. Bu aslında uzun bir tartışmadır ve şu an buna girmek istemiyorum. Bu ölçülere karşılık, bazı Müslümanlar İslam'ın talimatlarına aykırı bir şekilde öfke göstermişlerdir. Her iki grup tarafından da ortaya dürüstlük konulmamıştır. Karşılıklı sevgi, ancak dürüstlük yoluyla gelişir. Dürüstlük ise kalbiniz ve davranışlarınız arasında asla bir fark bulunmamasıdır. Bir kişi kendisini doğru olmayan bir şekilde göstermemelidir. Gerçeğin yüce nitelikleri, ne ülkelerde ne de ülkelerarasında görülememektedir. Örneğin, dünyanın bazı ülkelerin-

de şahit olduğumuz yerel siyasi karışıklıklar mevcuttur. İnsanlar ülke yönetimlerine ve liderlere karşı baş kaldırmışlardır. Biz bunun örneğini belli başlı Arap ülkelerinde, Kuzey ve Batı Afrika ülkelerinde, iç karışıklıklar ve boykotlar şeklinde görmekteyiz. Bu bir tehlike olup, uluslararası barışa ve emniyete karşı da bir tehdittir. Bundan dolayı dünyada büyük bir çoğunlukla üzüntü duyulmaktadır. Uluslararası organizasyonlar ise yönetimlere baskı yaparak, halkların haklarının yerine getirilmesi, insanlara değerlerinin verilmesi ve idarecileri baskı yapmaktan alıkoymak üzere çaba sarf etmektedirler. Gerçekten dürüst ve samimi iseler ve insanlara yardım etmek istiyorlarsa ve onları baskıdan kurtarmak istiyorlarsa ve de dünyada karışıklığı gidermek istiyorlarsa, halka da tavsiyelerde bulunulmalıdır. Onlar vahşete yönlendirilmemeli ve böylece gösteri yapmak suretiyle o ülkenin ekonomisini tahrip etmemelidirler. Bir kez barış sağlandığında, bu prensiplerin ışığında her şey yerine getirilir. Ne yazık ki gerçek değerler ve dürüstlük gösterilmemiştir ve farklı ülkeler benzer durumlar ile yüz yüze kalmışlardır. Ancak bir yerde uluslararası toplum hükümeti desteklemek suretiyle, diğer durumda ise hükümet güçlerine füzeler yağdırarak insanları özgürlüklerine kavuşturmaya çalışmaktadırlar.

Birkaç gün önce BBC muhabiri Beyaz Saray temsilcisi ile dünya meseleleri üzerine röportaj yapmaktaydı. Gazeteci dedi ki: “İngiltere'nin neden farklı farklı yaklaşımlar içerisinde olduğunu anlayamıyorum. Yemen ve Bahreyn'e nazaran, Libya karşısında çok farklı bir tutum içerisinde.” Beyaz Saray temsilcisi bu soruya tam olarak cevap veremedi. Ben ve sizler, hepimiz her şeyin farkındayız. Dürüstlük ve adaletle karşı, batının ilgisi üstün gelmektedir! Zaman zaman bu ilgi üstün çıkmaktadır. Dünyanın belli başlı güçlü ülkeleri zenginliği, yani belli ülkelerin kaynaklarını çabucak elde etmek peşindedir-

ler. Böylece onlar, diğer ülkeler ile bir rekabet içinde aynı kaynaklara ulaşmayı tercih etmemektedirler. Bunun için de kararlar, ya insanlara yardım ya da dünyanın barışını tesis etmek adına verilmektedir.

Dünya üzerindeki büyük bloklar, yani geçmişteki büyük bloklar artık kırılmış gibidirler. Ancak bu gerçekte asla olmamıştır. Aksine bunlar güçlenmişlerdir. Şekillenen dünya ekonomisinde de biz, yine bu blokların açıkça oluştuklarını görmekteyiz. Gerçekte ise, bu siyasi koşulların altında yatan uluslararası ekonomik durumlar, bizleri başka bir dünya savaşının içerisine çekmektedir. Eğer bu gerçekler hakikaten tezahür etmiş olsaydı, bu ülkeler adaletle birbirlerinden faydalanırlardı ve doğru dürüst ekonomik ve endüstriyel bağlar da adalet içinde kurulurdu. Böylece onlar kanunsuz olarak birbirlerinden ve kaynaklarından istifade etmek yoluna gitmezler, bilakis onlar birbirlerini yönlendirmek suretiyle yardımda bulunurlardı. Kuran-ı Kerim bize zenginlikle ve diğer ülkele rin zenginlikleri ile ilgili bilgiler vermiştir. Taha suresi 132. ayet-i kerimesinde şöyle buyrulmuştur:

“Kendilerini denemek gayesiyle, onlardan bazı topluluklara, dünya hayatının süsü olarak verdiğimiz mala gözlerini dikme. Rabbi’nin rızıkı daha hayırlı ve daha kalıcıdır.”

İşte bu talimat içinde de yer aldığı üzere, aralarında huzursuzluk, kıskançlık ve düşmanlık bulunan ülkelerin durumu, aslında var olan zenginliklerden kaynaklanmaktadır. Bu her ülkenin sahip olduğu doğal kaynaklarından ötürüdür. Bu durumun yol açacağı sonuç ise çok korkunçtur. Geçmiş dünya savaşlarındaki nedenlerden bir tanesi, aynı bahsedilen tarzda bir kıskançlıktı. Bu çeşit kıskançlıklardan kaçınılması için insana talimat verilmiştir. Daha az kaynaklara sahip olanlar, kıskanç gözleri ile başkalarının kaynaklarına bakmasınlar. Öte taraftan bolca

kaynağa sahip olanlar ise ihtiyacı olanlara bakmalıdırlar ve onların ihtiyaçlarını da gidermelidirler. Hâlbuki milletlere başkalarının kaynaklarını kanunsuz yollar ile elde etmeleri öğretilmektedir.

Aslında bu konular son derece kapsamlı olup, sınırlı zaman içerisinde her şeyin anlatılması da mümkün değildir. İşte bugünlerde dünyada karışıklıklar meydana gelmektedir. İster ulusal, isterse de uluslararası seviyede olsun, bütün bunlar tek bir faktör üzerine kurulmuştur. Bunun kaynağı adaletsizliktir ve de dünyada huzursuzluğun genişlemesine yol açmaktadır. Bu durumun dünya üzerinde nasıl çözüleceğinin cevabını ise ben verdim. Bunun cevabı Allah ile ilişki kurmak ve gerçeği ortaya koymaktır. Ne yazık ki söylemek zorundayım, dünyaya bağlı insanları bir tarafa bıraksak bile, dindar olduklarını iddia eden ve dini takip ettiklerini ve hatta İslam’ı temsil ettiklerini söyleyenler, inanç fanatizmini yaymaktadırlar. Esas olarak onların amacı, Allah ile ilişki kurmak ve her şeyi çözümlmek değildir. Ahmediyet’in iddiası ise, bizimle beraber olanların şahit oldukları gibi, barış için slogan atmak yerine, gayret sarf ederek barışı ve sabrı tesis etmeye çalışmaktır. Gerçek İslam’ın talimatı tam olarak yerine getirilir ve Allah’ın rızasına öncelik tanınır.

Bizim cemaatimiz ne zaman manevi bir acı döneminden geçerse, bizler sabır ve hoşgörü gösteririz. Bizler kendi vatandaşlık haklarımızdan mahrum bırakıldığımızda, sabır ve hoşgörü gösteririz. Bize maddi olarak zarar verildiğinde biz sabır ve hoşgörü gösteririz. Bizim mallarımız ve evlerimiz yağma edilip yakıldığında sabır ve hoşgörü gösteririz. Hatta hayatlarımıza son verildiğinde bile sabır ve hoşgörü gösteririz.

Bizler Pakistan’da dinimizi uygulayamayız. Buna rağmen bizler asla karışıklık yaratmayız. Geçen yıl Mayıs ayında seksen altı

Ahmedi Cuma namazı kıldıkları sırada şehit edildiler. Bizler bunu sabırla karşıladık. Endonezya'da Ahmediler en barbar ve zalimce yollarla şehit edildiler. Biz onlara zalimce cevap vermedik. Ancak herhangi bir korkakça davranışta da bulunmadık.

Ahmediler, Pakistan'da yaşayanlar, Endonezya'da yaşayanlar, diğer ülkelerde yaşayanlar, hepsi hala o ülkelerin vatandaşlarıdır. Ahmediler aynı yerel insanlarla aynı gruplarla beraberdirler. O Ahmediler, aynı toplumun insanlarıdır. Ancak bu terörizm devam etmektedir. Açıkça, bazen de gizlice bazı üyelerimiz hoş olmayan davranışlara maruz kalmaktadırlar. Bizler bunun karşısında asla sert ve yanlış tepkilerde bulunmadık. Çünkü bizlere sabırlı ve hoşgörülü olmamız ve İslam'ın talimatlarına uymamız gerektiği öğretildi. Bizlere kanunu asla elimize almamamız öğretildi ve daima ülkemin iyiliğini göz önünde bulundurmamız öğretildi. Bizlere hiçbir zaman karışıklık çıkartmamamız da öğretildi. Bu aslında yaşadığımız ülkeye karşı beslenen sevgiden kaynaklanmaktadır. Ahmediler dünyanın neresinde yaşarlarsa yaşasınlar ve nereden gel-

miş olurlarsa olsunlar, ister Afrika'dan, isterse Asya ya da Amerika'dan olsun, davranışları hep aynıdır. Allah'ın rızasını kazanmak için daima her türlü karışıklıktan kesin olarak uzak dururlar. İşte bu, bir gün dünyanın terörden kurtulması ve barışın tesisi için bir garantidir. Bugün dünya bu davranışı her seviyede kabul etme ihtiyacındadır. Herkes Allah'ı tanıyarak onun yarattıklarına karşı yükümlülüklerini yerine getirmelidir. Dünya insanları sadece kendi iyilikleri ve haklarını değil, başkalarının da iyilik ve haklarını göz önünde bulundurmalıdır. Bu prensip hem bireysel hem ulusal hem de uluslararası seviyede uygulanmalı ve ülke liderleri tarafından da benimsenmelidir. Bu büyük ülkeler tarafından da uygulanmalıdır. Bu olmaksızın gösterilecek her türlü gayretin etkisi geçici olacaktır. Bu dünya barışı için de kalıcı bir yol olmayacaktır.

Benim arzum ve duam; sizler ve benim dünya barışı için beraber çalışmamızdır. Hepinize kalbimin derinliğinden tekrar teşekkür ederim. Buradaki varlığınız ile bu toplantımız daha da aydınlandı.

Yolculukta Ramazan Orucu Hakkında Fetva:

Meclis-i İfta 26 Şubat 1967'de yolculukta oruç tutup tutmama konusundaki görüşünü Vâdedilen Mesih'in Üçüncü Halifesi Hz. Mirza Nasir Ahmed ^{ar}'nin huzuruna sundu. Bunun üzerine Hz. Emir-ül Mü'minin bu konudaki fetvayı 6 Mart 1967'de aşağıdaki kelimelerle karara bağladı:

1. Yolculuk esnasında oruç tutmak Vâdedilen Mesih ^{as}'a göre itaat değil isyandır. Nitekim O şöyle buyurmaktadır: "*Hasta ve yolcunun oruç tutması itaatsizliktir*" Vâdedilen Mesih ^{as}'ın bu fetvası "*fe iddetün min eyyamin uher*" ayet-i kerimesine dayanmaktadır. Peygamber Efendimiz ^{sav}'in hadisleri de bu fetvayı desteklemektedir. Allah Resulü ^{sav} Ramazan'da yolculuk esnasında oruç tutanlara "isyankârlar" diye nitelendirmiştir. Yolculukta oruç tutup tutmama konusunda insanı serbest bırakan hadisler imam Zuhri'ye göre ilk döneme aittir.

2. Vâdedilen Mesih ^{as} dışarıdan gelen Ahmedi Müslümanlar için Kadiyan'ı "*ikinci vatan*" olarak kabul etmiştir. Bundan ötürü Kadiyan'a geldiklerinde orada kaldıkları müddetçe oruç tutup tutmama konusunda serbesttirler.

3. İkinci vatana doğru yola çıkmak da yolculuktur. Bundan dolayı (Kadiyan'a veya merkeze doğru yapılan yolculuk esnasında) oruç tutmak caiz değildir. Vâdedilen Mesih'in devrindeki teamülü bunu göstermektedir. O iftar vaktinden önce Kadiyan'a gelenlere bir şeyler yedirmek veya içirmek suretiyle oruçlarını bozdurmuştur.

4. Yolculuk esnasında nafil orucun tutulması caizdir.

5. Görevleri icabı hep yolda olanlar mesela: Tren ve otobüs sürücüsü, uçak pilotu vs. gibi kimseler yolcu sayılmayıp mukim hükmederler. Onlar Ramazan orucunu tutmakla mükelleftirler.

(Al-fazl, 15 Mart 1967) Çev.: R. Paktürk

Ramazan'da Bilinmesi Gerekenler

Raşit Paktürk

Ramazan kelime olarak “Yanmak”, “Isınmak” demektir. Öyleyse ne demektir Ramazan? Mümin Ramazan Ayında Allah-u Teâlâ ile olan ilişkilerini daha çok ısındırıyor. Daha çok Allah sevgisi içinde yanıyor, bu demektir. Ramazan Ayı Kurani Kerimin vurguladığı gibi Allah-u Teâlâ’nın cömertliği ile dolu bir aydır. Allah-u Teâlâ zaten cömerttir. Ama nasıl ki bazen kralların belli günleri olur; mesela doğum günü gibi. İşte bu günlerde krallar derler ki “dileyin benden ne dilerseniz”. İşte Allah-u Teâlâ bunun için Ramazan’ı koydu. O günlerde “isteyin benden ne isterseniz,” dedi. Ama tabii ki bazı şartlara bağlı!

En başta benimle olman lazım! Yani bir kişi o kralın saltanatından değilse, o krala karşı geliyorsa, isyancı ise, o kişiye bir şey vermez tabii ki. Onun için bizim Ramazan Ayı’nı çok iyi değerlendirmemiz lazım. Mesela hepimizin kusuru, ayıbı, eksik tarafları vardır. Hiç değilse kendi kendimizi böyle inceleyelim ve diyelim ki benim böyle bir kusurum var. Bu Ramazan Ayından çıktığım zaman bu kusurdan arınmış olarak çıkmış olacağım. Bir kusura arınmak yeterli değildir. Bununla beraber şöyle bir iyilikte yapmalıyım. Bir lambanın yanması için nasıl hem pozitif hem negatif akım gerekiyorsa, iman ışığının da yanması için hem pozitif akımın olması lazım yani insanın bir şeyi yapması lazım, hem de negatif akımın olması lazım yani bazı şeyleri de yapmaması lazım. İkisi bir araya gelmediği müddetçe iman ışığı yanmaz. Bunun için hepimiz (bunu herkes kendi düşünmeli), ben şu eksikliğimden kurtulacağım, şu iyiliği de yapacağım diye karar vermeliyiz.

Örneğin bir insan namaz kılmıyorsa, diyecek ki ben namaz kılmaya başlayacağım bu Ramazan’da. Hiç değilse bir vakit başlayacağım. Bunun için bazen şeytan çeşitli yollarla insanı kandırabilir. Mesela derki, “bak namazı bilmiyorsun. Onun için önce namazı kılmayı öğren, sonra kılmaya başla.” İşte bu şeytanın bir özelliğidir. Şeytan bazen iyiliği emreder.

Görünürde bu insana tuhaf gelebilir. Şeytan nasıl iyiliği emredebilir. Şöyle ki; daha büyük bir iyilikten mahrum bırakmak için, daha küçük bir iyiliğe teşvik eder. Namaz kılmak daha büyük bir iyilik! Onun için derki sen önce namaz kelimelerini öğren, daha sonra namaz kıl. Ama onun amacı bize namaz kelimelerini öğretmek değil, daha büyük bir iyilik olan namaz kılmaktan alıkoymaktır. Onun için birisi namaz kılmıyorsa, diyecek ki ben namaz kılacağım. Bu beş vakit olmasa da, belki bir vakit namaz kılacak. Bu şu demek değil ki Ramazan içinde kılacak, Ramazan bitince oh namazdan kurtuldum deyip terk edecek. Bu artık onun hayatının bir parçası olacak, o şekilde onu yapacak.

Birisi yalan söylüyor, dedikodu yapıyor, birisi sahtekârlık yapıyor veya hiçbirimizin bilmediği bir eksiklik var birinde. Birincisi insan diyecek ki bu kötülükten kurtulacağım. İkincisi, Ramazan’da nasıl biz Allah-u Teâlâ’nın cömertliğinin bize yansımaları istiyorsak, bizde insanlara karşı cömert olmak zorundayız. Bu Allah-u Teâlâ’nın kurduğu doğal bir dengedir. Benden nasıl beklerseniz, aynı şekilde benim kullarıma davranmak zorundasınız. Kıyamet günü sizin ayıplarınızı örtmemi istiyorsanız, o zaman sizde Allah’ın kullarının ayıplarını örteceksiniz. Bu Allah’ın açık bir emridir. Benim cömert davranmamı istiyorsanız, sizde insanlara karşı cömert davranacaksınız.

Abdullah bin Abbas ^{ra} şöyle anlatır:

“Rasûlullah^{sav} insanların en cömerdi idi. O’nun en cömert olduğu zamanlar da Ramazan’da Cebrâîl^{as}’ın, kendisi ile buluştuğu vakitlerdi. Cebrâîl^{as} (vahiy getirme vazîfesinin dışında da) Ramazan’ın her gecesinde Peygamber Efendimiz ile buluşur, (karşılıklı) Kur’ân okurlardı. Bu sebeple Rasûlullah^{sav} Cebrâîl ile buluştuğunda, hiçbir engel tanımadan esen rahmet rüzgârlarından daha cömert davranırdı.”¹

¹ Buhârî, Bed’ü’l-Vahy 5, 6, Savm 7; Müslim, Fezâil 48, 50

Onun için bizim elimizden geldiğince sadaka vermemiz lazım. Bu sadakanın miktarı önemli değil. İnsanın bir şeyler vermesi, başkasına yardımcı olabilmesi önemli.

Sonra Ramazan Ayında eğer biz Onun bereketinden faydalanmak istiyorsak, Peygamber Efendimiz ^{sav} "Sahurda bereket vardır"¹ buyurdu. Sahurda bereket vardır buyurdu derken, bu sahurda güzel yemek yenilir anlamına gelmiyor. Çünkü sahura kalkan insan genelde teheccüde kalkmıyorsa bile, hiç değilse kalkar Allah'a dua eder, teheccüd namazı kılar, bir-iki nafile kılar. Bereketi orada yatıyor, güzel sofrada değil. Ramazan içinde teheccüde mümkünse alışmamız lazım.

Beş vakit namazı kılalım ama cemaatle namaza alışmamız lazım. Diyelim karı-koca her ikisi de namaz kılıyorsa, kocası imam olur, kadın da arkasında namaz. Çünkü Peygamber Efendimiz ^{sav} buyurdular ki: "*Cemaatle kılınan namaz, ayrı kılınan namazdan yirmiyedi derece üstündür.*"²

Eğer birkaç arkadaş yakın ise bunlar birlikte farz namazları kılabilirler.

Bunun dışında nafileler kılmamız lazım. Çünkü Ebu Hureyre^{ra'}dan rivayet edildiğine göre Resulüllah ^{sav}; "*Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur*" dedi:

*"... Kulum bana (farzlara ilâveten işlediği) nafile ibadetlerle durmadan yaklaşıp, nihayet ben onu severim. Kulumu sevince de (adeta) ben onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli ve yürüyen ayağı olurum. Benden her ne isterse onu mutlaka veririm, bana sığınırsa onu korurum."*³

Bunlar nafilenin bereketleridir. Ben onun gözü olurum, dili olurum, ne demektir? Mesela zekât farzdır bir zengine ama o sadece zekât vermekle yetinmiyor sadaka da veriyor. O nafiledir, ona farz değil. Eğer birine yardım etmem farz değilse ama ben ona yardıma koşuyorsam bu nafiledir. Namazda da nafile, kul haklarında ve Allah hakkında

da nafileler vardır bu şekilde. Eğer bir insan bunları yapıyorsa, bu ne demektir? Artık Allah'ın isteği doğrultusunda hareket ediyor demektir. İşte bunun için Allah-u Teâlâ diyor ki, ben onun gözü olurum onunla görür. Yani o artık benim gözümle görüyor. Çünkü artık o kadar ilerlemiş ki, bırak farzları bir yana nafilelerle bile uğraşıyor o insan.

Sonra Ramazan'da bizim çok çok duaya sarılmamız lazım. Dua konusunda şunu bilmemiz lazım ki dua bir ölüyü bile diriltebilir. Dua insanın kaderini değiştirir. Peygamber Efendimiz ^{sav} "*Dua kaderi değiştirir*"⁴ diye buyuruyor. Ama duanın da bazı şartları vardır. O şartlara uygun yapılan dua için böyle bir ifadesi var Peygamber Efendimizin.

İnsanın doğasında ağlamak vardır. Bebek ağlayınca annenin sütü kendiliğinden geliyor. Anne ile bebek arasında böyle bir ilişki var. Aynı şekilde kul yalvarınca ağlayınca oradan süt iniyor. O duanın kabulüdür. Allah ^{cc} indinde yalvarmayana bu meyve verilmiyor, o kul ağlayacak ve yalvaracak ki ona o meyve verilsin.

Sonra; insan toplum içinde dua ederken, gösterişe de kaçabilir. Kapıyı üzerine kapat ve yalnız bir tarafa çekil ve orada dua et. Yalnızlıkta edilen dualar aslında gerçek dualardır. Teheccüd vaktinde bunun içindir ki insan yalnız bir köşeye çekiliyor ve Allah ^{cc}'a dua ediyor. Teheccüd bir de bir kulun Allah ^{cc}'tan hoşlandığının bir belirtisidir. İnsan birisinden hoşlanmaya başlayınca, doğal olarak hiç kimsenin bulunmadığı bir yerde onunla buluşmak ister. Eğer bir insan Allah-u Teâlâ ^{cc}'dan hoşlandığını zannediyorsa ve teheccüd kılmıyorsa ve teheccüde alışık değilse, o yanılıyor. İnsanın doğasında var, hoşlandığı kişi ile yapayalnız görüşmek istiyor. Bunun için Allah-u Teâlâ ^{cc} teheccüdü koydu. Aslında İslamiyet'te ne kadar emir varsa hepsi ve nafile ibadetler insanın doğasına hitap eder. Boş yere veya Allah-u Teâlâ muhtaç olduğu için koymadı bunları. Neden Allah-u Teâlâ bunları koydu. İnsan yaradılışında bir şey var; hep birisi ona bir şeyler verdiği zaman,

¹ Buhari, Savm 20; Müslim, Sıyam 45, (1095); Tirmizi, Savm 17, (708); Nesai, Savm 18, (4, 141)

² Kaynak: Buhari, Ezan 30; Müslim, Salat 272" buyurdu.

³ Buhari, Rikak 38.

⁴ Taberani, Hakim

eziliyor ve bu kişinin minneti altında kalıyor. Canı istiyor bende vereyim. Hatta bazen çocuklar bile, kendi harçlıklarından anne-babalarının verdikleri paradan, anne-babaları için hediye alıp getiriyorlar. Anne babada seviniyor. Sanki çocuk kendi parasından getirmiş gibi. Hâlbuki parada anne babasınındır. Çocuğun bir şeyi yok.

Allah-u Teâlâ eğer Allah yolunda harcama meselesini koymasa idi, âşıklar ölürdü. Âşıklar için koydu bunu Allah-u Teâlâ. Âşıklar diyecekti ki; "Hep Rabbim veriyor, ben de verebilsem, birazda bana müsaade edilse". Eğer müsaade edilmemiş olsa idi onlar ölürdü. Onun için Allah-u Teâlâ "ver" dedi. Ama ver derken, Allah sanki âşık kendi cebinden veriyormuş gibi kabul etti. Hâlbuki âşık bunu kendi cebinden vermiyor. Allah-u Teâlâ sık sık "Benim verdiğimden harca"¹ diyor. Şunu da vurgulamak istiyor ki, o da aslında benim verdiğimdir.

Dua ederken birinci derecede Peygamber Efendimiz ^{sav}'e salâvat göndermek zorundayız. Çünkü bir insan az çok bir şükran duygusu içinde ise, kendisine minnette bulunan insan için dua eder. Hiç bir şey yapamıyorsa bile onun için duacı olur. Peygamber Efendimiz ^{sav}'in bizim üzerimizde o kadar çok minnetleri o kadar çok iyilikleri vardır ki, O'nun karşılığını bizim vermemiz mümkün değildir. Ancak, dua şekli ile biz bir şeyler yapabiliyoruz ve Peygamber Efendimiz ^{sav}'e bizim yapabileceğimiz en güzel dua Salâvat-ı Şeriftir.

(Allahumme salli ala Muhammedin ve ala ali Muhammed kema salleyte ala İbrahime ve ala ali İbrahime inneke hamidün mecid

Allahumme barik ala Muhammedin ve ala ali Muhammed kema barekte ala İbrahime ve ala ali İbrahime inneke hamidün mecid).

Ne kadar mümkünse o kadar Peygamber Efendimiz ^{sav}'e salâvat göndermemiz lazım. Çünkü Peygamber Efendimiz ^{sav} için Allah-u Teâlâ diyor ki "Ey müminler ben ve melekler Muhammed'e salât gönderiyoruz. Siz de O'na salât gönderin."² Melekler dahi Peygamber

Efendimiz ^{sav}'e salât gönderiyor. Peygamber Efendimiz ^{sav} "O gün (Cuma) bana salâvatı çok okuyun. Zira salâvatlarınız bana arz edilir."³ dedi. Allah-u Teâlâ O'na bu salâtları nasıl ve ne mahiyette iletiyor bilemeyiz ama bu bir gerçektir. Peygamber Efendimiz ^{sav} diyor ki "Gerçek cimri, yanında zikrim geçtiği halde bana salâvat okumayandır."⁴ buyuruyor.

İkincisi bugün sadece Ahmedî olduğu halde hapse atılmış, ölüme veya müebbet hapse mahkûm edilmiş Ahmediler var. Onlar için çok dua etmemiz lazım. Hâkimler hiç bir suçun yok dediği halde bu kararı vermekteler, yobaz hocaların korkusundan dolayı. Bu çok büyük bir zulümdür. Onlar için dua etmemiz lazım. Sonra onlara zulüm eden insanlar için şu şekilde dua etmemiz lazım ki "Ey Allah, eğer Senin indinde onların hidayete kavuşmaları mümkün değilse, o zaman o mikrop-ları yok et ki millet hidayete kavuşsun."

İslam âlemi bugün büyük üzüntüler içinde. Özellikle İslam âlemi için bizim dua etmemiz lazım. Nereye göz gezdirirsek, İslam âleminde her ülkede sıkıntılar var. İslam'ın galip gelmesi için bizim dua etmemiz lazım.

Kuranı Kerim'de Allah-u Teâlâ derki,

"Sana dağlar hakkında soru sorarlar. Sen (onlara), "Rabbim onları söküp atacaktır,"

"Onları dümdüz ve bomboş bir alana çevirecektir,"

"Orada hiç girintili ve çıkıntılı bir yer görme-yeceksin," de.

O gün, talimatında hiçbir eğrilik olmayan bir çağrıcının arkasından yürüyecekler. Rahman olan (Allah'ın) sesi karşısında (insanların) sesleri pek kısıp kalacak. Sen ancak bir fısıltıdan başka hiçbir şey duymayacaksın."⁵

Allah-u Teâlâ "dağlar" ile maddi dağları değil, dağlar gibi güçlü olan milletleri ve devletleri ve bunların yerle bir olmasını kast ediyor.

Vâdedilen Mesih ^{as}'in gaybi haberlerinden ve Halifelerinin bildirdiklerinden, dünya İslam

¹ Bakara Suresi 4. Ayet

² Ahzap Suresi 57. Ayet

³ Ebu Davud, Salât 207, (1047); Nesai, Cum'a 5, (3, 91,92)

⁴ Kaynak: Tirmizi, Salât 357, (484), Da'avat 110, (3540)

⁵ Taha Suresi Ayet: 105-108

ve Ahmediyet'e yönelmezse Üçüncü Dünya Savaşı'nın çıkacağını anlıyoruz. Bunun da faturası korkunç olur. Bizim ona dua etmemiz lazım; Allah-u Teâlâ böyle bir neticeden insanoğlunu korusun ve insanları hidayete gertsin.

Onun dışında Ramazan'da insanın kendisi için dua etmesi lazım. Peygamber Efendimiz ^{sav} şöyle buyurdular;

"Davut Peygamber ^{as}'ın duası Allah'ın çok hoşuna gitti. O şöyle dua ederdi:

"Ebû'd-Derdâ ^{ra}'den rivayet edildiğine göre Resûlullah ^{sav} şöyle buyurdu:

*Dâvûd ^{as} şöyle dua ederdi: Allahım! Senden seni sevmeyi, seni sevenleri sevmeyi ve senin sevgine ulaştıracak amelleri sevmeyi dilerim. Allahım! Senin sevgini bana canımdan, ailemden ve soğuk sudan daha aziz kıl!"*¹

Bu çok güzel bir duadır. Allah sevgisini kazanmamız için böyle dua etmemiz lazım. Bunun dışında da her insan kendi anne-babası için, evladı için, akrabaları için, etrafındaki için dua edebilir ama bizim özellikle bu konularda kesin dua etmemiz lazım.

Fitre ve Bayram

Abdullah b. Ömer'in rivayetine göre:

"Hz. Peygamber fıtır sadakasını 1 sâ`\* (ölçek) hurma ve 1 sâ` arpa olmak üzere köle, erkek, kadın, küçük ve büyüklere farz kılmış ve insanlar (bayram) namazına çıkmadan önce verilmesini emretmiştir"

(Buhârî, "Zekât", 76; Müslim, "Zekât", 12)

(* Sâ`, bir hacim ölçüsü birimi olup 2.75 litredir.)

Bu konuda Ebû Saîd el-Hudrî'den gelen bir rivayet de şöyledir:

"Biz Peygamber devrinde fitreyi yiyecek maddelerinden 1 sâ` olarak verirdik. O zaman bizim yiyeceğimiz arpa, kuru üzüm, hurma ve keş (yağı alınmış peynir) idi " (Buhârî, "Zekât", 74)

Ramazan Bayramının bir diğer adı da 'îd-ül fıtr' yani 'Fitre Bayramı'dır. Türkçe'de fitre şeklinde söylenen fıtr sadakası; Ramazan bayramına kavuşan ve temel ihtiyaçlarının dışında belli bir miktar mala sahip olan Müslümanların kendileri ve velayeti altındaki kişiler için yerine getirmekle yükümlü oldukları mali bir ibadettir.

Cemaatimizde yaygın olarak zenginlik şartı aranmadan, çok düşkün durumda değilse, yani kendisi sadakalarla geçinen birisi değilse fakirler de fitre verirler.

Fıtr sadakası, hadisler ve sünnet ile sabittir.

En geç bayramın birinci gününde ödenmelidir.

Fitre, zenginlere, eşlere ve velayeti altındaki kişilere verilmez.

Fitreyi ferdin ferde vermesi uygun değildir.

Her fert tarafından cemaat nizamına teslim edilir ve nizam uygun şekilde dağıtır.

¹ Tirmizî, Daavât 73, Tefsîrül-Kur'ân 39.

Oruç Neden Farz Kılındı?

Raşit Paktürk

Bilindiği gibi akıl baliğ olan herkese Ramazan orucu farzdır. Orucun farz oluşunun kaynağı nedir?

Ramazan orucunun farz oluşu Kuran-ı Kerim'in emrinden kaynaklanmaktadır. Bakara Sûresinin 184. Ayeti Kerimesinde Allah-u Teâlâ:

"Ey iman edenler! Sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de oruç tutmak farz kılındı." Buradaki "gibi" kelimesinden ne anlamaktayız? Yani onların tuttuğu gibi mi oruç tutun, yoksa başka bir anlamı mı var?

Bunun manası onların tuttuğu gibi oruç tutun değildir. Çünkü hepimizin bildiği gibi İslamiyet'teki oruç tutuş şekli katiyen diğer dinlerdekilere benzemez. Mesela İslamiyet'ten önce de farklı şekillerde oruç tutuş şekilleri vardı. Hinduların tuttuğu oruçta bazı şeyleri yemek yasaktır, bazı şeyleri yemek yasak değildir. Özellikle onlar ateş üzerinde pişmiş şeyleri yemezler, onların orucu budur. Katolikler arasında etin yenmesi yasaktır. Yeme içme açısından bu gibi farklılıklar var, bunun dışında tutuş şekilleri de farklı. Mesela bazıları iki üç gün oruç tutuyorlar, bazıları üç dört gün oruç tutuyorlar vesaire. Onun için bunun manası kesinlikle onların tuttuğu gibi oruç tutun değildir. Manası şudur; İnsanoğlunun hepsine bir sorumluluk verilirse bu, insan için teşvik edicidir.

Mesela eğer bir sorumluluğu sadece bir insana verecek olursak o ben bunun altından kalkmam düşüncesiyle bu sorumluluğu yerine getirmeyebilir, ama eğer benden önce şu şu milletler veya milyonlarca insan bunu yapmışlardı başarmışlardı bunu bilirse o zaman o da büyük bir coşkuyla bu sorumluluğu yerine getirmeye çalışır. Nitekim bu ayetteki gibinin manası teşvik mahiyetinde-

dir. Bakın sizden öncekiler, sizden daha faziletli olmadıkları halde bunu başarmışlarsa siz de bunu başarabilirsiniz. Burada bir soru akla gelebilir. Neden her ümmetin oruç tutuş şekli farklıydı? Yani birileri ateşte pişmiş olanı yemiyor, birileri et yemiyor vesaire. Onun da her devire göre bir hikmeti var, İlahî kanunun mutlaka bir hikmeti var. Mesela bir millet eğer çok et yiyorsa, Allah-u Teâlâ onlara şunu anlatmak istedi ki, sebzelerin de insan ahlakı üzerinde etkisi vardır. Nitekim insanların bazı günlerde et yemeyip, sebze de yemeleri lazım. Dengeli beslenmesi lazım, bunu anlatmak için onlara belli günlerde etin yenmesini yasaklamış olabilir. Yani her oruç tutuş şeklindeki farklılıklar İlahî hikmetten kaynaklanmaktadır. İslamî oruca bakacak olursak, her akıl ve baliğ olan yani her akli başında olan ve yetişmiş olan erkek ve kadına oruç tutmak farzdır. Ha bu ne demektir. İnsan iki şeyin kullanımını kendine yasak edecektir. Birincisi; hiçbir şey yemeyecek içmeyecek, ikincisi ise; karşı cins ile olan ilişkiden kendini koruyacaktır. İslam orucu bundan ibarettir. İslamiyet'in orucu ile diğer ümmetlerin orucu arasında başka bir fark vardır. O da İslam orucu sabah imsak ile başlar ve akşam hava kararınca sona erer ve yasaklar kalkar.

Gelelim bu demin okuduğumuz ayetin son bölümünde ki "*lealleküm tettekûn*" kısmına. Siz korunasınız diye oruç size farz kılındı. Allah-u Teâlâ diyor ki siz korunasınız diye. Pe ki, neden korunasınız? Bu önemli bir mesele! *İttika* kelimesini kullanmıştır Allah-u Teâlâ, *ittika* kelimesinin bir anlamı kalkan demektir, yani siz kalkan edinesiniz diye oruç size farz kılındı. Şimdi neye karşı oruç kalandır? İnsan içinde iki türlü zaaf vardır. Birincisi bir şer insana dokunur, ikincisi de in-

san bir hayır bir iyilik yapmaktan mahrum kalabilir. Birincisini açıklayacak olursak, mesela insan birisini öldürdü. İkincisi de mesela benim annem babam evimden çıktı gitti. Görünürde belki maddi açıdan aileden iki kişinin azalmasıyla masraflar azalmıştır. Görünürde bu iyi bir şey ama insan bir hayır yapmaktan mahrum kaldı. Şimdi muttaki kimdir? *Tettekûn*; takva sahibi olasınız korunasınız. Her şerden korunmuş olan ve her hayra ulaşmış olan. Her hayrı yapmaya çalışan insan muttakidir, takva sahibidir. Ve siz her şerden korunmak ve her iyiliğe ulaşmak isterseniz o zaman oruca başvuracaksınız, bunun yolu da oruçtur. Bunun dışında, nelerden korunasınız? Allah-u Teâlâ şundan veya bundan korunasınız demedi, açık bıraktı ve korunasınız dedi. Mesela oruç bir manada dini bir konudur, başka bir açıdan da dünyevi bir konudur. Allah-u Teâlâ bunu farz kılmıştır, sevabı vardır vesaire bunlar dini yönüdür. Öbür tarafta da az yeme içme ve oruç tutmanın insan sağlığı üzerinde olumlu etkisi vardır. Ha o zaman bu ayetin manası şu olur. Her türlü dini ve dünyevi şerden korunasınız diye ve her türlü dini ve dünyevi hayra ulaşasınız diye oruç size farz kılındı.

Sonra başka bir manası şu; insan oruç tuttuğu zaman sabahtan akşama kadar aç kalmak suretiyle Allah için zorluğa katlanıyor ve böylece Allah-u Teâlâ onun günahlarını affeder. O zaman bir manası şu olur; siz günahın kötü sonuçlarından korunasınız diye oruç size farz kılındı.

Sonra insan Ramazan ayında fakir kardeşlerine iyi bakmaya çalışır. Resulüallah ^{sav}'in sünnetidir, sahabeyi kiram anlatır; Peygamber Efendimiz ^{sav}'den daha cömert kimseyi görmedik ama Ramazan ayında Resulüallah ^{sav} karşısında durulamayacak sert ve hızlı

esen rüzgâra benzerdi¹ ve onun cömertliği karşısında kimse duramazdı. Şimdi bir Müslüman Ramazan ayında fakir kardeşlerine bakar onların ihtiyaçlarını gidermeye çalışır. Milletlerin ve ümmetlerin çöküşünü inceleyecek olursak, ümmetler ve milletler ferdiyetçi olunca çökmüşler. Mesela her insan benim malım ancak bana ait, başkasına harcamam dediği zaman, o milletler zaman içinde çökmüştür, tarih bize bunu göstermiştir. Nitekim burada korunasınızın manası şu olur, ümmetçe çökmekten korunasınız diye. Sonra oruç bize meşakkat öğretir, sıkıntılara zorluklara katlanmayı öğretir. Ve eğer bir millet zorluklara alışıyorsa, zorluklara rağmen adımını ileriye atmayı başarabiliyorsa o millet hiçbir zaman gerilemez. O zaman da ayetin manası şu olur, siz gerilemekten korunasınız diye. Bunun çeşit çeşit manaları vardır. Mesela oruç bize ne anlatır, (çünkü İslamiyet'in bütün ibadetleri bize bir ders vermek ister) insan helal olan şeyleri yani hakkı olanı yiyor, haram olan şeyleri yemiyor. Ramazan gelince insan hakkı olan yani helal olan şeyden dahi vazgeçiyor ve şunu demek istiyor "Ey Rabbim! Ben seni o kadar çok seviyorum ki senin sevginden ötürü hakkım olandan dahi vazgeçerim." Şimdi dünyada hakkı istemeyi herkes bilir, ama başkasına hakkını vermek marifettir, hak istemek marifet değildir. İnsanlar hak vermemeyi, kendi hakkından vazgeçmeyi öğrenirlerse o zaman dünyada barış ve huzur olur, fitne ve fesat kalkar. Çünkü dünyada fitne ve fesadın temeline baktığımız zaman arkasında yatan şey nedir? Hep hakkı istemektir. Yani insan diyor ki ben ona zulmetmedim haksızlık etmedim ama o benim hakkımı çiğnedi. Bu ayet bize şunu anlatıyor "*Lealleküm tettekûn*" siz fitne ve fesattan korunasınız diye oruç size farz kılınmıştır.

¹ Buhârî, Bed'ü'l-Vahy 5, 6, Savm 7; Müslim, Fezâil 48, 50

Bunun dışında oruç bize fedakârlığı öğretir. Ne manada fedakârlık? İnsan aç kalıyor uykusuz kalıyor, Allah rızası için bu tür şeylere katlanıyor. Şimdi dini hizmetlerle meşgul olan insanlar bilirler ki, din hizmeti için dışarı çıktıkları zaman insan ailesinden uzak kalır, uykusuz kalır, aç kalır ve böylelikle Ramazan bize din için fedakârlığı öğretmeye gelir, yani Allah'ın dini için fedakârlık yapmayı öğretir.

Sonra sufiler tasavvufun özü üç kelimedenden ibarettir derler. Nedir o? Az konuşmak, az yemek ve az uyumak. Bu manada Ramazan içinde biz bu üçünü buluruz. İnsan oruç tuttuğu zaman ister istemez az konuşmaya çalışır, boş konuşmaz, zamanını zikirle geçirir. Çünkü Resulullah ^{sav} eğer bir insan oruç tutmuşsa ve oruç tuttuğu halde yalan söylemeye devam ediyorsa dedikodu yapmaya devam ediyorsa böyle kimsenin aç kalmasını Allah-u Teâlâ istemez, buyuruyor.¹ Allah-u Teâlâ'nın böyle bir şeye ihtiyacı yoktur. Mümin insan oruç tuttuğu zaman az konuşur. Ramazan boyunca az yemek yer ve bir de uykusunu azaltıyor. İnsan teheccüde kalkıyor, daha çok ibadete yöneliyor, bunlardan dolayı Ramazan tasavvufun özüdür. Bunun dışında eğer bir insan Ramazan ayı içerisinde devamlı bir ay dilini tutabildiyse bu ona şunu gösterir ki eğer istersen sene boyunca da diline sahip çıkabilirsin.

Sonra oruç bizi neden korumaya gelir? Mesela fakir insan diyebilir ki "Zengin insan kardeşine iyi bakar, diğer insanlara veya diğer Müslümanlara parası olduğu için bakabilir, onun için Ramazan ona bir şeyler getirdi, onun için müjdedir ama bana ne getirdi, benim hayatım zaten hep açlıkla geçti. Peki, Ramazan bana ne getirdi. Bu ayet, yani "lealleküm tettekûn" fakirler için de büyük

müjdedir. Yani şunu anlatmak ister ki; bakın eğer isterseniz açlık sizi Allah'a yaklaştırır, isterseniz siz Allah'a dost olabilirsiniz bu açlık sonucu. Çünkü Allah-u Teâlâ "Oruç benim içindir; onun karşılığını ben vereceğim."² Yani diğer iyiliklerin mükâfatı farklıdır, ama orucun mükâfatı ancak bana aittir buyurdu. Ramazan ayının orucuna da bakacak olursak, bu da bir manada açlıktır. Ve bu açlık sonucu insan Allah'a ulaşıyor. Neden Allah'a ulaşıyor, Allah'ın hoşnutluğunu kazanıyor; çünkü o bu açlığa Allah için katlanıyor, o zaman oruç bize şunu anlatıyor; eğer sen hayatının hangi döneminde olursa olsun, senin açlığın eğer Allah içinse ve Allah'ın emir ve yasaklarını ihlal etmiyorsan, o zaman bu açlık seni Allah'a ulaştırır. Bizim bildiğimiz bir şey var, dünyadaki gelmiş geçmiş peygamberlerin büyük çoğunluğu fakir insanlardı, yani bunlardan birkaç kişi padişah olmuştur, birkaçı istisnadır ama peygamberlerin çoğu fakir insanlardandı. Ve o insanlar genelde aç kalmışlar çeşitli sıkıntılara katlanmışlar ve Allah'a ulaşmışlar. Çünkü onların sıkıntılarının sebebi neydi? Allah'ın rızasını kazanmak. Ve onlar o açlık sonucu Rablerine ulaştılar ve böylece bir örnek teşkil ettiler fakirler için ki bakın açlık sizi yok etmeye sizi helak etmeye değil, sizi Allah'a yaklaştırmaya geldi.

Sonra Ramazan'ın faydasına geldiğimiz zaman, Ramazan bize başka bir şey öğretir. O nedir? Allah'ın sıfatlarına benzemek. Kur'anı Kerim'de Allah-u Teâlâ:

"(Ey Müslümanlar) Allah'ın rengiyle renklenin, kim Allah'tan daha güzel renk verebilir,"³ diyor. Ne demek Allah'ın rengiyle renklenmek, Allah'ın sıfatlarıyla sıfatlanmak? İnsan ne yapabilir, Allah'ın sıfatlarına benzemeye çalışabilir. Ramazan ayı bize bunu da sağlıyor. Bir mümin Allah-u Teâlâ'nın sıfatla-

¹ Buhârî, Savm, 8

² Buhârî, "Savm", 2, 9; Müslim, "Sıyâm", 30

³ Bakara Suresi, Ayet:139

rını yaşamak ister, ama onun en büyük sıkıntısı nedir? O'nun sıfatlarını tam manasıyla yaşayamaz, ancak benzeyebilir ve Ramazan bunu sağlıyor. Ne şekilde? Bilindiği gibi Allah-u Teâlâ hiç uyumaz, ama bir insan için uyumamak mümkün değildir. Ne olabilir? İnsan az uyuyabilir ve bu şekilde Rabbine benzemeye çalışabilir. Allah-u Teâlâ hiç yemez ve Ramazan ayında da bir mümin az yemek yemekle biraz da olsa Rabbine benzemiş oluyor. Böylelikle Ramazan ayı sayesinde Kuran-ı Kerim'in bu emrini de uygulamış olur. Sonra Allah-u Teâlâ'dan sadece hayır meydana gelir, yani Allah-u Teâlâ hiçbir zaman kimseye zarar vermek, kimseye şerrin bulaşmasını istemez. Ve Ramazan ayında insan bu manada da Allah-u Teâlâ'ya benzer. Çünkü insan şunu ister, her manada benden diğerlerine hayır dokunsun ve böylece de Rabbine benzemeye çalışmış olur.

Bunlardan başka Ramazan'ın en büyük faydası keşif ve ilham yollarının açılmasıdır. En büyük faydası bu. Bunu bize bu ümmetin büyükleri sık sık kendi tecrübeleriyle anlatmışlardır. Ümmet büyükleri dedim çünkü Resulullah ^{sav} zaten bunu kaç kere anlattı, Kuran-ı Kerim bahsetti. Bu neden kaynaklanıyor. Allah-u Teâlâ'nın bir kanunu var. Allah-u Teâlâ kendi lütuf zamanlarını sık sık kullarına sunar. Mesela beş defa namaz vakti gelir. Eğer benim kulum bir vakitte faydalanamadıysa belki ikinci vakitte, belki üçüncü dördüncü beşinci vakitte faydalanır diye. Sonra ne olur ertesi gün tekrar gelir, belki dün faydalanamadıysa bu gün faydalanır manasında.

Şimdi, Kuran-ı Kerim Ramazan ayında inmişti bunu hepimiz biliyoruz. Allah-u Teâlâ kendi kuluyla Ramazan ayında konuşmuştu ve en güzel şekilde konuştu. Nitekim Ramazan ayı geldiğinde Allah-u Teâlâ bu âdetini bu sünnetini, bu kanununu tekrarlar ve kendi kullarını mukaleme şerefine nail eder. Bu

manada Ramazan bize çok büyük lütuflar getiriyor ve en büyük faydası da bu. Mesela bir insan sene boyunca Allah'a yaklaştırmaya çalışmış ama bütün samimiyetine rağmen bazı eksiklikleri kalmış bunu becerememiş veya bunu elde edememiş, Ramazan geldiği vakit Allah-u Teâlâ'nın rahmeti coşar ve Ramazan ayında böyle bir kula Allah-u Teâlâ keşif ve ilham yollarını açar. Sorulması gereken şey şudur. *"Neden oruç bütün bir yıl içine ikiye üçer gün dağıtılmamış bir ay ile sınırlı kalmıştır? Bütün bir yıl boyunca insanlar bu feyizlerden istifade etseydi daha iyi olmaz mıydı?"* Aslında bir ay ile sınırlı olan Ramazan orucudur. Orucun bereketlerini anlatmak için bunun devamlılığı şarttır. Şunu düşünelim ki, ordular içinde bazı birimler var. Bunların bir kısmı her sene iki-üç ay özel bir eğitime tabi tutulur ve bir savaş çıktığı zaman, savaş hazır oldukları için ilk önce bunlar gönderilirler. Şimdi Ramazan orucu bize şunu anlatıyor ki, mümin şeytana karşı ne zaman savaş varsa her zaman kendini savunmaya hazırdır. Ramazan orucu bunu anlatıyor ama Ramazan orucunun bereketini tatmış insan için Allah-u Teâlâ sene boyunca bunun bereketinden faydalansın diye rahmet kapısını açık tutmuştur ve bir mümin eğer isterse her gününü Ramazan yapabilir, her saatini Ramazan gibi yaşayabilir. Nitekim Resulullah ^{sav} bunu yapmıştır ve kendisinin sünnetidir, Ramazan dışında da oruç tutardı. Bunu açıklayacak olursak, Ramazan orucu farz oruçtur. Yani farzın manası şu; eğer herhangi bir sebepten dolayı bu oruç tutulmazsa insan üzerinde borç vardır ve Ramazandan sonra bunu tutmakla mükelleftir. Ama bunun dışında başka oruçlar vardır. Buna vacip oruç diyebiliriz, mesela adak orucu.

Allah-u Teâlâ bize bunu farz etmemiş ama insan sanki kendi kendisine bunu farz ediyor, diyor ki benim şu işim olursa ben iki gün oruç tutacağım veya beş gün oruç tutacağım.

Veya mesela Perşembe ve Cuma günü oruç tutacağım. İşte o zaman bu orucun tutulması vaciptir. Eğer üç gün oruç tutacağım dediyse ve zamanını bildirmediyse o, üç gün oruç tutacak, sene içinde istediği herhangi üç gün. Ama zamanını bildirdiyse o zaman o tarihlerde oruç tutmak zorundadır. Bunun dışında nafile oruçlar vardır. Şunu da söyleyelim.

Nafile oruçlar nelerdir?

Farz ve vacip dışında kalan oruçlar nafile oruçlardır, insan istediği zaman tutar ama Resulullah sav'in hayatında bazı belli günler var. O günlerde Peygamber sav oruç tutmayı severdi.

Şevval Orucu

Bir tanesi şevval orucudur. Resulullah sav Ramazan ayı sona erdikten sonra altı gün oruç tutardı ve ashabını da teşvik ederdi. Hatta eğer bir insan Ramazan ayı sona erdikten sonra altı gün oruç tutarsa sanki bütün sene oruç tutmuş gibidir buyurmuştur.¹ Yani bayramın ilk günü hariç, bayramın ikinci gününden itibaren 6 gün oruç tutabilirsiniz, yani zorunluluk yok ama tutabilirsiniz, şevval orucu Peygamber sav'ın sevdiği ve övdüğü nafile bir oruçtur.

Eyyam-ı Bid Orucu

Sonra eyyam-ı bid dediğimiz günler var. Yani her ayın onüç, ondört ve onbeşinci günleri.² Ay derken, kameri aylardan bahsediyoruz.

Farz orucu tutmadıysa kesinlikle bunu kaza edecek yani sonra tutacak ama nafile orucun kazası konusunda ihtilaf vardır. Uygun olan şudur, nafile ibadetler Allah'a olan sevgiden dolaydır. Onun için eğer insan herhangi bir nedenle nafile orucunu bozduysa onun yerine kaza tutması daha uygundur ve daha güzeldir.

Pazartesi-Perşembe Orucu

Onun dışında Resulullah sav her hafta Pazartesi ve Perşembe günü oruç tutardı, bu da Resulullah sav sünnetiydi.³ Peygamber sav Ebu Davud adlı hadis kitabında bir hadiste şöyle buyurmuştur; "Pazartesi ve Perşembe günleri amelleriniz Allah'a takdim edilir, ve ben amellerim takdim edilirken oruçlu olmayı severim."⁴ Onun için Pazartesi ve Perşembe günü Resulullah sav oruçlu olurdu.

Zilhicce Orucu

Bunun dışında zilhiccede yani hacca gittiğinde onuncu gün değil de ilk dokuz gün oruç tutulur.⁵ O da nafile oruçtur.

H. Davut Orucu

Ramazan orucunun dışında ve nafile oruçlar arasında Allah'ın en sevdiği oruçtur. Resulullah sav bu oruç ile ilgili olarak dedi ki "(Ramazan ayından sonra nafile olarak tutulan) en fazîletli oruç, Dâvud peygamberin tuttuğu oruçtur. O, bir gün oruç tutar bir gün tutmazdı" dedi.⁶

¹ Müslim, Sıyâm 204; Tirmizî, Savm 53

² Müslim, Mûsâfirîn 86, Ebû Dâvûd, Savm 68, Nesâî, Sıyâm 84, İbni Mâce, Sıyâm 29

³ Tirmizî, Savm, 44; Nesai, sıyam, 36; İbn Mace, Sıyam, 42; Ahmed b. Hanbel 6/80.

⁴ Tirmizî, Savm, 44; Nesai, Sıyam, 70

⁵ Müslim, Sıyâm 134. Ayrıca bk. İbni Mâce, Sıyâm 41.

⁶ Müslim. Savm, 187-192

“Oruç Tutulmayacak Durumlar Nelerdir?”

Raşit Paktürk

Hastalık ve Yolculukta

Eğer bir insan hasta ise ve yolcu ise onun için oruç tutmak Kuran-ı Kerim’de yasaktır.

Bazı insanlar ben hastayım ama oruç tutabilirim diyor veya yolcuyum ama tutabilirim diyor. Bizce bu insanlar günah işliyorlar. Neden günah işliyorlar? Çünkü Kuran-ı Kerim’de Allah-u Teâlâ açık ve net ifade ile hasta ve yolcu olan başka günlerde oruç tutsun buyurdu. Kuran-ı Kerim’de bu konu Bakara Sûresi 184. Ayette ve 185, 186, 187 de geçiyor. Ve Allah-u Teâlâ orada hasta ve yolcu olan isterse oruç tutabilir demiyor. “İçinizden hasta veya yolculukta olanın, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutması (gerekir).” diyor. Demedi isterse tutabilir. Onun için hasta ve yolcunun oruç tutması günahdır, doğru değildir.

Hamile veya emziren anne

Tabi bu arada hastalığında çeşitleri vardır, mesela hamile kadın, o da hasta hükmündedir, onun için o da oruç tutmaz. Aynı şekilde emziren bir anne! O da hasta hükmündedir. O da oruç tutmaz. Zaten çocuğun annesinden beslenmesi için annesi üzerinde beslenme hakkı vardır. Oruçlu anne bu hakkı çiğnemiş olur.

Orucun tutulacağı günler olduğu gibi tutulmayacağı günler de vardır. Resulullah sav biz-zat bunu yasak etmiştir.

Hayızlı hanımların durumu

Orucu engelleyen günlerden bir tanesi bayanların hayızlı olduğu özel günleridir veya çocuk doğduktan sonra ki bazı lohusalık dönemidir. O günlerde oruç tutmak haramdır. Bu hususta Peygamber Efendimiz sav’in sünnetini hiçe sayan bazı hocalar fetva veriyorlar ve diyorlar ki; “o günlerde oruç tutulabilir de tutulmayabilir de, hatta namaz kılınabilir de kılınmayabilir de, bu kişiye kalmıştır.” Bunu söyleyenler kendilerine din bilgini diyorlar. Bizim bakmamız gereken şu; Resulullah sav böyle günlerde hanımları oruç tutup tut-

mama konusunda serbest bıraktı mı?

Resulullah sav’in eşlerinden gelen bütün rivayetler şunu gösteriyor ki o özel günlerde oruç tutmayı yasakladı.¹

Biz Ahmedî Müslümanlar için Resulullah sav’in Kuran-ı Kerimin emirlerini nasıl anlayıp nasıl uyguladığı önemlidir. Çünkü eğer Kuran-ı Kerim kendi zatında yeterli olsaydı Allah-u Teâlâ yalnızca Kuran’ı indirirdi ve Araplara “Bakın şu Kuran elinizde, dilinizde Arapça, bunu okuyun ve uygulayın” derdi. Ama Allah-u Teâlâ Kuran-ı Kerim ile beraber Peygamber sav’i gönderdi ve Kuran-ı Kerimde açıkça Peygamberin hareket ettiği gibi hareket edin buyurdu çeşitli ayetlerle. Onun için bizim ölçümüz Resulullah sav’in uygulamaları olmalıdır. Resulullah sav o günlerde kadınların oruç tutmalarını yasakladı. Eğer bir kadın öyle günlerde oruç tutarsa veya namaz kılar-sa sevap değil günah kazanmış olur.

Bayram Günleri

Yine Ramazan bayramının birinci günü oruç tutulmaz ve Kurban bayramı günlerinin hiç

¹ 1) Aişe (Radyallahu Anha) şöyle dedi:

“Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’in yanında adet hali görürdük de tutamadığımız günler sayısınca orucu kaza etmemizi bize emrederdi.”

İbni Mace 1670

2) Ebu Seleme (Radyallahu Anha) şöyle dedi:

“Aişe (Radyallahu Anha)’yı işittim şöyle diyordu:

Ben üzerimde Ramazan ayından oruç borcu olurdu da Şaban ayı gelmeden bu borcu ödeyemezdim.”

Buhari 1819, Müslim 1146, Malik 1/308/54, Ebu Davud 2399, Nesei 2318, Tirmizi 783, İbni Mace 1669, İbni Huzeyme 2046-2048, Beyhaki 4/252, Tayalisi 1509, Ahmed 6/124-131-179

3) Muâze (Rahmetullahi Aleyh) şöyle dedi:

Aişe (Radyallahu Anha)’ya sordum:

–Hayzlıya ne oluyor da orucu kaza ediyor, namazı kaza etmiyor? dedim. Aişe (Radyallahu Anha):

–Sen Harura’dan mısın? dedi.

Ben:

–Harura’dan değilim fakat öğrenmek istiyorum dedim.

Aişe (Radyallahu Anha):

–Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’in kadınları hayz oluyor, hayz bize isabet ediyordu. Orucu kaza etmekle emroluyor, fakat namazı kaza etmekle emrolunmuyorduk dedi.”

Müslim 335/69, Ebu Avane 941-942, İbnu’l-Carud 101, İbnu’l-Münzir 782, Abdurrezzak 1277, Ahmed 5/231

birinde oruç tutulmaz.¹ Çünkü Resulüllah ^{sav} “Bayram günü şeytan oruç tutar” buyurdu. Ne demek bayram günü şeytan oruç tutar? Şeytan Allah’ın emrine her zaman ters hareket eder ve eğer bir insan Ramazan da tutmayıp bayramda tutuyorsa veya Resulüllah ^{sav}’in teşvik ettiği günlerde değil de bayram gününde oruç tutuyorsa o zaman bu insan şeytandır. Yani ancak şeytandan böyle bir şey beklenebilir. Bu mana vardır bu hadiste. Çünkü Ramazan içerisinde müminler hep Allah-u Teâlâ istediği için aç kalmışlardır. Sıkıntıya katlanmışlardır. Ve bir mümin Ramazan içinde Ramazanın bereketlerinden nimetlerinden faydalanmıştır. Ve artık o bir sevinç içerisinde. Ve insan sevinçli olunca mutlu olunca doğal olarak yer içer güzel giyinir vs. Onun için o gün mümin için bayram günüdür. O gün yer içer, sanki Allah onu yedirmiş içirmiş gibi. Çünkü Allah emretmiş o gün ye diye. Ama şeytan o gün inatlaşır yemez.

Ramazan’dan Önceki Günler

Onun dışında 30 şaban, yani 30 şaban derken Ramazandan bir gün önce, bazen bulutlar olur ve hava açık değildir, acaba Ramazan başladı mı, başlamadı mı? Buna “Yevmi şek” yani şüpheli gün denilir. O günde de oruç tutulmaz. Hatta Resulüllah ^{sav} bir hadisinde “Siz Ramazanı oruçla karşılamayın”² buyurdu. Onun için Ramazandan hemen önce oruç tutulmaz.

Hatta Resulüllah ^{sav} şaban ayında oruç tutardı ve buna rağmen şaban ayının ortasından sonra oruç tutulmasını diye buna dikkat ederdi. Ve emretmiştir “Siz Ramazanı oruçla karşılamayın”.

Aşure Günü

Bunun dışında 10. Muharrem günü. Buna aşure günü deniyor. O günde de oruç tutulmaz. Çünkü o gün Yahudiler oruç tutarlardı. Sadece o gün oruç tutulmaz ama bir insan tutmak istiyorsa bundan bir iki gün önce başlayıp tutabilir. Sadece ona mahsus oruç tutulmaz. Çünkü Resulüllah ^{sav} Ramazan farz

edilmeden önce aşure günü oruç tutardı. Kendisine rivayet edilmişti. Yahudilere sormuş siz niye o gün oruç tutuyorsunuz. Onlar “Allah-u Teâlâ aşure günü Musa’yı ve ona inanan İsrail oğullarını Firavunun zulmünden kurtardı ve Musa 10. Muharrem günü oruç tutulmasını emretti” dediler. Bunun üzerine Resulüllah ^{sav} “Ben Musa’ya sizden daha yakınım” deyip o gün oruç tutmaya başladı³ ama bunu Ramazan farz edilmeden önce yapardı. Ramazan farz edildikten sonra Resulüllah ^{sav} bu orucu tutmadı çünkü su gelince teyemmümün hükmü kalmaz.

Cuma Günü

Bunun dışında Cuma günü sadece Cuma günü oruç tutulmaz.⁴ Cumadan bir iki gün önce bir iki gün sonra birleştirilerek tutulabilir.

Nevruz Günü

İslamiyet’te bir sene içinde sadece Kurban ve Ramazan bayramları olmak üzere iki bayram vardır. Bazı milletler Müslüman olmalarına rağmen eski şirk günlerinden kalma geleneklerine devam ederler. Onlar Nevruz bayramını kutlar ve o günde oruç tutarlar. Böyle şeyler dinimizde doğru değildir.

Sahursuz Oruç Tutanlara Bir Uyarı

İslamiyet’te sahur yemeden oruç tutmayı Resulüllah ^{sav} hiç uygun görmedi. Bu günlerde insanlar, işe gidecekleri veya uykusuz kalacakları için yatsıda sahurunu yapıp yatıyorlar ve gece hiç kalkmıyorlar. Bu kesinlikle Resulüllah ^{sav}’in sünnetine uygun bir davranış değildir.

Unutmayınız Ramazan’da sahurun birçok bereketi vardır. Bu bereketleri kaçırmayınız. Ancak sahurda asıl bereket yeme içmeden ziyade hiç değilse iki rekât bile olsa kılınacak nafile namazdır.

¹ Buhârî, Savm: 66; Müslim, Siyam: 22

² Müslim: Siyam: 3; İbn Mâce, Siyam: 3

³ Buhârî, Savm, 69; II, 251; Müslim, Savm, 127; I, 795

⁴ Buhari, Savm, 63; Müslim, Siyam, 147

Ramazan Hakkında

Dr. Muhammed Celal Şems

Ramazan konusunda bir yazı göndermem istenmiştir. Ramazan Arapça bir kelime olup “iki hararet” yahut “iki sıcaklık” demektir. Kul sıcak bir şekilde oruç tutarak ve ibadet ederek Rabbinin sevgisini elde etmeye çalışır. Bunun neticesinde Yüce Allah da çok sıcak bir şekilde kuluna yaklaşır.

Kuran-ı Kerim’in Bakara Suresinde Ramazan ayında oruç tutmamız emredilmiştir. Bu konudaki Ayet-i Kerimeler ve onların meali dergimizin ikinci sayfasında verilmiştir.

Bu Ayet-i Kerimelerde beyan edilen birkaç noktaya kısa olarak değinmek istiyorum.

1- Yüce Allah’ın ^{cc} buyurduğu gibi oruç o derece faydalıdır ki yalnız Müslümanlara değil aksine daha önce geçmiş diğer ümmetlere dahi farz kılınmıştı. Diğer bir ifadeyle oruç tutmanın çok faydalı olduğu eskiler tarafından dahi denenmiştir.

İslamiyet’ten önceki bütün dinlerin orucu emrettiği bir gerçektir. Britanica Ansiklopedisine göre talimatında oruç tutmanın farz kılınmadığı bir tek din yoktur.

Mesela Yahudilerde “Eski Ahid” de sık sık oruçtan bahsedilmiştir.¹ Yeni Ahid de oruçtan bahsedilmiştir.²

Aynı şekilde Hindu ve Zerdüşti dinlerde bile orucun zikri mevcuttur.

2- Hastanın hastalığı esnasında oruç tutmaması aksine sağlığa kavuşunca oruç tutamadığı günlerin sayısınca oruç tutması emredilmiştir. Vâdedilen Mesih ^{sav} bu konuda şöyle demiştir: “Eğer birisi yolcu iken yahut hastalık esnasında bile oruç tutuyorsa (demek ki Yüce Allah’ın emrine ters davranmakta olup)

günah işlemektedir. Çünkü asıl gaye kendi isteğine göre hareket etmek değil aksine Yüce Allah’ın ^{cc} rızasıdır. Yüce Allah’ın ^{cc} rızası Kendisine itaat etmektir... Ben yolculuk esnasında keza hastalıkta oruç tutmam.”³

“Herkim hasta yahut yolcu iken Ramazan ayında oruç tutuyorsa o, Yüce Allah’ın ^{cc} apaçık buyruğuna ters davranmaktadır. Yüce Allah ^{cc} apaçık olarak, hasta ve yolcu oruç tutmasın, aksine hastalıktan şifa bulunca keza yolculuğu sona erince oruç tutsun” buyurmuştur. Yüce Allah’ın ^{cc} bu buyruğuna göre hareket etmeliyiz. Çünkü necat Yüce Allah’ın ^{cc} lütfuna göredir. Kulun kendi amellerinin gücünü göstermesiyle değildir.⁴

3- Bu ayetlerden anlaşılan üçüncü nokta fidiye ile ilgilidir. Genellikle oruç tutamayanların fidiye vermeleri düşünülür. Ancak Vâdedilen Mehdi ve Mesih ^{as} fidyenin faydasından bahsederek şöyle demiştir:

“Bir defa fidiye niçin tayin edilmiştir diye bir soru zihnimde canlandı. Oruç tutabilme gücüne sahip olmak için teklif edildiğini öğrendim. Kula güç veren Yüce Allah’ın ^{cc} zatıdır. Onun için her şey Yüce Allah’tan ^{cc} talep edilmelidir. Yüce Allah ^{cc} “Kadir-i Mutlaktır” (şartsız her çeşit kuvvete sahiptir). O, isterse veremli birisine bile oruç kuvveti bahşedebilir. İşte fidyeden murat da ancak budur. Yani oruç tutabilme gücü kula nasip olsun. Bu da ancak Yüce Allah ^{cc}’ın lütfuyla olur.”⁵

4- Bu ayetlerden anlaşılan başka bir gerçek de Ramazan ile Kuran-ı Kerim arasında derin bir bağın varoluşudur. Hz. Resulüllah ^{sav} her sene Ramazan ayında, o ana kadar vahyedilmiş olan Kuran-ı Kerim’i Hz. Cebrail ile birlikte okurdu. Vefatından önceki Ramazan ayında Hz. Resulüllah ^{sav} Kuran-ı Kerim’i

¹ Çıkış bab 34 Ayet 28; Mezmurlar bab 35 Ayet 13; Yeşaya bab 58 ayet 4; Daniel bab 9 ayet 3; Yoel bab 1 ayet 14. Bütün bu kitaplarda orucun zikri mevcuttur.

² Matta bab 4 ayet 2; bab 6 ayet 16-18; Markos bab 2 ayet 18-20

³ Melfuzat Cilt 9 Sayfa 72

⁴ Melfuzat Cilt 9 Sayfa 431

⁵ Melfuzat Cilt 4 Sayfa 258

iki defa okudu. O bakımdan Ramazan ayında Kuran-ı Kerim'i çoklukla okumamız gerekir.

5- Kuran-ı Kerim'in bu ayetlerinden öğrendiğimiz başka bir gerçek de Ramazan ayında duaların çoklukla kabul edilışidir. Onun için bu mübarek günlerde Rabbimize çok dua etmeliyiz. Özellikle teheccüd namazına kalkmaya çalışmalıyız. "Teheccüd" namazı geceleyin, özellikle sabah namazından önce kılınan nafîle bir namazdır. Bu namazda edilen dualar daha çok kabul edilir. Hz.

Resulüllah ^{sav} bu konuda şöyle demiştir:

"Yenzilü Rabbünâ külle leyletin iles-semâid-dünya hattâ yebgâ sülüsül-leylil-âhiru feyegûlü men yed'ûnî festecîbe lehû men yes'elünî feuğdiyehû ve men yestağfirunî fe eğfira lehû"

Yani: "Bizim Rabbimiz her gece, gecenin üçte biri kalınca dünya gökyüzüne yaklaşır ve 'Bana dua eden var mı? Ben duasını kabul ederim. Benden bir şey talep eden var mı? Ben istediğini kendisine vereyim. Benden bağışlanmasını isteyen var mı? Ben onu bağışlayayım' der."

Bu temsili bir kelimadır. Yani bir misal olarak bazı derin gerçekler bize açıklanmıştır. Bununla beraber teheccüd namazında dua etmenin ne derece makbul olduğu apaçık anlaşılmaktadır. Ayet-i Kerimede: "Bana dua edenin duasını kabul ederim" dendiğine göre Ramazan ayında özellikle geceleyin Rabbimize çok dua etmeliyiz.

Hadis-i Şeriflerde de Hz. Resulüllah ^{sav} Ramazan'ın ve orucun bereketlerini açıklamıştır. Birkaç hadis okuyalım:

"Hz. Ebu Hüreyre ^{ra}, Hz. Resulüllah'ın ^{sav} Yüce Allah'ın ^{cc} şöyle dediğini belirttiğini rivayet etmiştir: Âdemoğlunun oruç dışında her ameli kendisi için olur. Ancak oruç benim içindir ve onun mükâfatını da özel olarak Ben veririm. Oruçlar bir kalkandır. (Yani oruçlar vasıtasıyla kul, şeytandan korunabilir). Biriniz oruçlu iken anlamsız işlerin peşine düşmesin, kavga edip gürültü etmesin.

Eğer başka birisi kendisine söverse yahut kendisiyle dövüşürse "ben oruçluyum" desin. Muhammedin canı elinde olan Yüce Allah'ın adına yemin ederim ki oruçlunun ağzından çıkan istenmeyen koku, Allah ^{cc} katında mis kokusundan da daha güzel sayılır. Oruç tutan bir kimse için iki sevinç mukadder kılınmıştır. Orucunu açtığı an sevinir, Keza Yüce Rabbiyle mülaki olunca orucuna karşılık Yüce Allah'ın ^{cc} kendisine vereceği mükâfatı görünce sevinecektir.

Hz. Ebu Hüreyre ^{ra}, Hz. Resulüllah'ın: "Herkim yalan söylemeyi ve yalana göre amel etmeyi terk etmezse Yüce Allah'ın onun yiyeceğini ve içeceğini terk etmesine ihtiyacı yoktur" dediğini rivayet etmiştir. (Yani yalan söz söylemek ve ona göre hareket etmek görünüşte oruç tutmuş olan birisinin orucunu anlamsız kılmaktadır. Öyle birisi Allah ^{cc} katında oruç tutmuş sayılmaz. Aksine boşu boşuna aç ve susuz kalmaktadır.)

Hz. Ebu Hüreyre ^{ra} Hz. Resulüllah'ın ^{sav}:

"Herkim imanlı olarak ve sevap niyetiyle Ramazan ayında ibadete kalkarsa onun geçmiş günahları bağışlanır" dediğini rivayet etmiştir.

Hz. Ebu Hüreyre ^{ra} Hz. Resulüllah'ın ^{sav}: "Ramazan başlayınca Cennetin kapıları açılır ve cehennem kapıları kapatılır, şeytanlar da zincirlerle bağlanır" dediğini rivayet etmiştir.

Şimdi dünyada gördüğümüz manzara başkadır. Ramazan dışında kötülükler işleyenlerin çoğu Ramazan ayında da aynı kötülükleri yapmaya devam ederler ve onların şeytanlarının yakalandığını söylemek mümkün değildir. O halde bu hadis genel değildir. Aksine hadisten de anlaşıldığı gibi herkim şeytanın yakalanmasını talep ederse ve ona göre amel ederse, ancak onların şeytanları yakalanır ve cennet kapıları kendisi için açılır ve cehennem kapıları kapatılır. Cennet kapılarından murat hayırlı işlerdir. Herkim hayırlı işler yaparsa ve Yüce Rabbinden yardım ve güç dilerse Yüce Allah ^{cc} ona cennet kapılarını açar, yani hayırlı işler yapmasını ona na-

sip eder. Ancak böyle birisinin hayırlı ameller yaparken kötü işler peşine düşmesi mümkün değildir ve haliyle cehennem kapıları da kendisine kapatılmış olur.

Hz. Resulullah'ın ^{sav} başka bir hadisi de şöyledir:

"Herkim oruçlu birisinin orucunu açtırırsa kendisine de oruç tutana verilecek olan sevap kadar sevap bahşedilir. Fakat ona verilen sevap oruç tutanın sevabını asla eksiltmez."

Bu hadisten anlaşıldığı gibi oruçlu birisinin orucunu açtırmak büyük bir sevap işidir. Ancak bazı kimseler iftar ziyafeti verirler ve orada yemek yerken akşam namazının vakti geçmiş olur. Böylece değil sevabı elde etmek, hatta namazı kaza ettiklerinden dolayı Allah muhafaza günaha girmiş olurlar. O bakımdan iftar yemeği hazırlayanların ve o yemeğe katılanların namazlarını geciktirmemeleri gerekir. Bu şartlarla dostlarına ve ahabplarına iftar yemeği vermek büyük bir sevap işidir. Yalnız dost ve ahabp değil hatta hiç tanımadığımız Müslüman oruçlulara yemek ikram etmek ve onların orucunu açtırmakta da büyük sevap vardır.

Vâdedilen Mesih ^{as} Ramazan konusunda şöyle der: "Sufilerin yazdıklarına göre bu ay, kalbi nurlandırmak için çok iyidir. Ramazan ayında (oruç tutanlar) çoklukla mûkaşefeler görürler (Yani Yüce Allah ^{cc} kendilerine manevi sırları açar, aynı şekilde gelecekte vuku bulacak olan hadiselerden haber verir.) Namaz kulun nefsinin pak eyler. Oruç ise kulun kalbini nurlandırır. "Tezkiye-i Nefs" ten murat, kulun "nefs-i emmare"nin kötü heveslerinden uzaklaşmış olmasıdır. "Tecelli-yi kalp"ten murat"keşif" kapısının açılmasıdır. Öyle ki kul rabbini görsün... Gençliğimde bir defa, oruç tutmanın "Ehl-i Beyt"in sünneti olduğunu rüyamda gördüğümü hatırlıyorum... Bunun üzerine altı ay oruç tuttum. Bu

arada nurların direklerinin göğe yükseldiğini gördüm."¹

"Birisi (belli bir sebepten dolayı) oruç tutmıyorsa, ancak kalbinde şiddetli bir istek varsa, keşke sağlıklı olsaydım da oruç tutsaydım diye temenni ediyorsa; kalbi de oruç tutamadığından dolayı ağlıyorsa, böyle birisi için melekler oruç tutacaklardır. Yeter ki o, bahane aramasın. O zaman Yüce Allah onu asla sevaptan mahrum bırakmayacaktır. Bu çok ince ve derin bir konudur. Eğer birisi üzerine (nefsinin tembelliğinden dolayı) oruç ağır ise ve o, kendini hasta zannediyorsa; sağlığım iyi değil ve bir öğün yemek yemezsem şu şu hastalıklara yakalanırım ve hasta olurum diye düşünüyorsa, böyle birisi Yüce Allah'ın ^{cc} nimetini kendine zor ve ağır saydığı halde nasıl sevabı elde edebilir? Ancak birisi Ramazan'ın başladığını görünce seviniyorsa, ben de zaten onu bekliyordum ki Ramazan başlasın ve ben oruç tutayım diyorsa; yalnız hastalıktan dolayı oruç tutamadıysa, böyle birisi gökte oruçtan mahrum olmayacaktır. Bu dünyada bahane arayanlar çoktur. Onlar dünya insanlarını nasıl aldatıyorlarsa, Yüce Allah'ı da ^{cc} aynı şekilde aldatabileceklerini zannediyorlar... Ancak Yüce Allah ^{cc} onların niyetlerini bilir. Herkim doğruluk ve ihlâsa sahip ise Yüce Allah ^{cc} onun kalbinde bir ızdırap ve sancı olduğunu bilir. Yüce Allah ^{cc} böyle birisine çoklukla sevap verir."²

Ramazanda "Kadir Gecesi" olarak bilinen bir gece vardır. Genellikle Ramazan'ın yirmi yedinci gecesi "Kadir Gecesi" olarak kutlanır. Daha önce yıl boyunca belki de hiç namaza yaklaşmamış olanlar dahi Ramazan'ın bir tek yirmi yedinci gecesinde çoklukla ibadet ederler. Bir defa hangi gecenin "Kadir gecesi" olduğu kesinlikle bilinmez. Ayrıca böyle mübarek bir gece herkese nasip olmaz. Daima takva ile hayatlarını sürdürenler ve yıl bo-

¹ Melfuzat Cilt 4 Sayfa 256-257

² Melfuzat Cilt 4 Sayfa 259-260

yunca ibadet edip dua edenler, Ramazan boyunca da oruç tutarak ibadet edenler Allah'ın lütfuyla "Kadir Gecesi"ne kavuşabilirler. Fakat önceden belli bir geceyi "Kadir Gecesi" olarak isimlendirmek asla doğru değildir. Kuran-ı Kerim'de Kadir gecesinden şöyle bahsedilmiştir:

Şüphesiz Biz bu Kuran'ı Kadir gecesinde indirdik.

(Ey söz söylenen kimse!) İçinde takdirlerin indiği o (muazzam) gecenin ne olduğunu sen nereden bileceksin?

Kadir Gecesi, bin aydan bile daha iyidir.

Diğer meleklerle birlikte (mükemmel) ruh, Rablerinin emriyle her türlü (dini ve dünyevi) iş için inerler.

(Melekler indikten sonra artık hep) selamettir. Bu durum sabaha kadar devam eder.¹

Bu ayet-i kerimelerde "Kadir Gecesi"nin bin aydan daha hayırlı olduğu beyan edilmiştir. Tabi ki Yüce Allah cc birisinin tövbesini kabul ederek ondan razı olursa, işte o an onun bütün ömründen daha hayırlıdır. Bin ay bir insanın yaşına eşittir. Genel olarak bakıldığı zaman bir insanın yaşı bin ay olur.

Hiz. Resulüllah'ın sav bu konuyla ilgili birkaç hadisini de okuyalım:

Hiz. Aişe ra dedi ki: Resulüllah sav Ramazanın son on gecesinde itikâfa girerdi ve "Siz Kadir gecesini Ramazan (ayı)'nın son on gecesinde arayınız" buyururdu.²

Hiz. Aişe ra dan Resulüllah'ın sav şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: "Kadir Gecesini Ramazanın son onunun tek gecelerinde arayınız"³

Bu hadislerden de apaçık anlaşıldığına göre Hiz. Resulüllah sav belli bir gecenin "Kadir gecesi" olduğunu beyan etmemiştir. Aksine Ramazanın son on gecesinden birinin "kadir gecesi" olduğunu; özellikle son on gece ara-

sından da tek sayılı gecelerde bulunduğunu belirtmiştir ve çaba sarfederek aramakla ona kavuşabileceğimizi de vurgulamıştır.

Hiz. Resulüllah "Kadir Gecesi"ni gören birinin ne dua edeceğini de bize tavsiye etmiştir:

Hiz. Aişe ra dedi ki: "Ey Allah'ın Resülü! Şayet hangi gecenin kadir gecesi olduğunu bilirim o gecede ne dua edeceğim, bana haber verir misiniz? Dedim. Resul-i Ekrem:

"Ey benim Allah'ım! Şüphesiz sen çok affedici sin affetmeyi de seversin. Beni de affet." buyurdular

Son olarak Hiz. Mesih-i Mev'ud as "Kadir gecesi" hakkında ne demiştir, ona da bir göz atalım:

"Müslümanların zahiri inançlarına göre "kadir gecesi" bereketli bir gecedir. Ancak Yüce Allah cc beni başka bir gerçekten haberdar etmiştir. O da şudur ki bütün kavmin kabul ettiği manadan başka "Leyletül-Kadir" dünyada karanlığın yayılmış olduğu ve her tarafta yalnız karanlık bulunduğu bir zamanın ismidir. Öyle koyu bir karanlık gökten bir nurun inmesini gerektirir. İşte böyle bir durumda Yüce Allah cc nurlu melaikeyi ve Ruh-ül Kudüs'ü yeryüzüne indirir..."Ruh-ül Kudüs" Yüce Allah cc tarafından seçilip özel bir duruma getirilmiş ve böylece mükâfatlandırılmış olan "müceddid" ve "muslih" ile alaka kurar. O "müceddid ve muslih" Hakka davet için görevlendirilmiş olur. Diğer melekler de saadet ve hidayet sahibi ve daima hazır bulunan insanlarla alaka kurarlar ve onları hayra doğru çekerler ve hayır yapma kuvvetlerini onların önüne koyarlar. İşte o zaman dünyada selamet ve saadet yolları (her tarafta) yayılır. (İslam) dini için mukadder kılınmış olan kemale ulaşınca kadar bu böyle olur."⁴

"Her peygamber dünyaya geldiği zaman bir "Leyletül- Kadir" in varolduğu da hatırd a tutulmalıdır. O gecede gökten o peygamber ve

¹ Kadir Suresi 1-6 Ayetler

² Buhari ve Müslim

³ Buhari

⁴ Hücce-tül İslam; Ruhani Hazain Cilt 6 Sayfa 313-314

kendisine verilen “kitap” iner. Keza melekler gökten inerler... Yüce Allah’ın sünneti hep böyle varolmaktadır. Yüce Allah’ın kelamı ancak “Leyletül- Kadir”de iner. Keza O’nun peygamberi de hep “Leyletül-Kadir”de dünyaya gelir. Aynı şekilde “Leyletül-Kadir” de melekler bile inerler. Onlar vasıtasıyla dünyada hayır yapma istekleri doğar. Sapıklığın karanlıkla dolu gecesinden başlayarak, doğruluk sabahı doğuncaya kadar melekler, hazır olan kalpleri doğruluğa çekme işiyle meşgul olurlar.”¹

“Leyletül-Kadir” meşhur anlamına göre seçkin ve hayırlı bir gecedir. Ancak Kuran-ı Kerim’in işaretlerinden de anlaşıldığı gibi dünyanın karanlık durumu bile, gizli özellikleri bakımından “Leyletül-Kadir” hükmünü taşımakta olur. Bu karanlık durumda doğruluk, sabır, zühd ve ibadetlerin Allah (c.c) katında büyük bir değeri vardır. İşte bu karanlık durum Hz. Resulullah’ın ^{sav} peygamber olarak ortaya çıkması zamanında kemale ulaşarak çok yüce bir nurun inmesini talep ediyordu. Bu karanlık durumu görünce ve zulme maruz kalmış kullarına merhamet ederek Yüce Allah’ın ^{cc} “Rahmaniyet” sıfatı cûşetti ve gökteki bereketler yere yöneldi. Böylece o karanlık durum, dünya (insanları) için mübarek oldu. Dünya insanları ondan çok yüce bir rahmet payı elde etti. Misli ne daha önce doğmuş ne de daha sonra doğacak olan kâmil bir insan ve seyyidür-rusûl dünya hidayeti için geldi. O, hiçbir gözün benzerini görmediği aydın bir “kitap” (yani Kuran-ı Kerim’i) dünyanın (ıslahı) için getirdi.²

“Gökten bir nebi yahut resul seçilip (yeryüzüne) geldiği zaman o nebinin bereketiyle gökten insanların yeteneklerine göre genel olarak bir nur iner. Böylece intişar-ı ruhaniyet (yani manevi değerlerin her tarafa yayılması) belirir. O zaman her şahıs doğru rüya görme konusunda ileri adım atar. İlham ye-

teneğine sahip olanlar ilham alırlar. Manevi konularda kulların akılları da kuvvetlenirler. Mesela yağmur yağdığı zaman her toprak parçası ondan payını alır. Aynı durum bir resulün gönderilmesiyle bir ilkbahar devri başladığı zaman söz konusu olur. İşte o zamanki bütün bereketlerin sebebi aslında o resul olur. İnsanlar ne kadar doğru rüya görürlerse yahut kendilerine ilham indirilirse, aslında onların açılış kapısı o resul olur. Çünkü onun vasıtasıyla dünyada bir değişiklik baş göstermiş olur. Gökten genel olarak bir nur iner. Her bir kimse kendi yeteneğine göre o nurdan payını alır. Aynı nur doğru rüya ve ilhamın inmesine sebep olur. Ahmak birisi onun kendi yeteneğiyle olduğunu zanneder. Ancak o ilham ve doğru rüya pınarı ancak o nebinin bereketiyle dünya insanlarına açılır. Onun zamanı bir “leyletül-kadir” (kadir gecesini) zamanı olur ve o gecede melekler inerler.”³

Mehdi ^{as} dedi ki;

Bana gelince, ancak ölecek gibi olunca orucu terk ederim. Canım orucun terk edilmesine hiç razı olmaz.

Bu günler (Ramazan ayı) mübarektir. Ramazan’da Allah’ın lütfu ve rahmeti iner.

(El-hekem, 24 Ocak 1901. S.5) Çev.: R. Paktürk

¹ İzale-i Evham, Ruhani Hazain Cilt 3 Sayfa 159-160

² Berahin-i Ahmediye; Ruhani Hazain Cilt 1 Sayfa 418-419

³ Hakikat-ül Vahiy; Ruhani Hazain Cilt 22 Sayfa 66 Dipnot

1400 yıl sonra Ramazan'da Gerçekleşen İki Haber

Yasemin Çil

“**B**izim Mehdimizin şüphesiz iki tane alameti olacaktır. Bunlar daha önce, göklerle yerin yaratılmasından beri, o ana kadar (başka birisinin doğruluğunu kanıtlamak üzere) gerçekleşmemiştir. Ramazanda (ay tutulması geceleri arasından) birinci gecede ay tutulacak; Keza (güneş tutulması günleri arasından) orta (ikinci) günde güneş tutulacaktır.”

(Sünen-i Dar Kutnî; Cilt 2, Kitab-ül İydeyn, Dar-ül Mehasin, Kahire, Sayfa 65)

H. Resulullah ^{sav}'ın verdiği müjdelere göre 1894 yılında, Ramazan ayında her iki tutulma vuku buldu. Yani 21 Mart 1894'de ay ve 6 Nisan 1894'de güneş tutuldu. H. 1311 senesinde Ramazanda ayın 13'ünde gecenin ilk kısmında ay tutuldu. Aynı Ramazan ayında 28 Ramazanda Cuma günü öğleyin güneş tutuldu. Bu tutulmalardan birçok kitap ve gazetede bahsedilmiştir.

Mesela “*The Civil And Military Gazette*” adlı İngiliz bir gazetenin 6 Nisan 1894 sayısında yayınlanmış olan haber şöyledir:

“The eclipse was perfectly observed at Lahore yesterday between 7:30 and 9:30 A.M. While it lasted the sunlight was so much reduced (as) to remind one of the pleasant sunshine only of an English summer's day.”

Yani: “Dün Lahor'da (güneş) tutulması, saat 7.30 ila 9.30 arasında çok güzel bir şekilde müşahade edilmiştir. Tutulma devam ettiği sürece güneş ışığı, İngiltere'nin hoş bir yaz gününü hatırlatacak kadar azalmış idi.”

Bundan başka Avusturyalı Alman Profesör Th. Ritter V. Oppolzer de “*Canon Der Finsternisse*” adlı eserinde, (harita no: 148'de) 1894'deki tutulmalardan bahsetmiştir. Keza George F. Chambers adlı yazarın, 1902'de Londra'da yayınlanan “*The Story Of Eclipses*” adlı eserinde (sayfa 33) 1894'deki tutulmalardan bahsedilmiştir. Ayrıca İngiltere Kraliyet Rasathanesi (Greenwich Observatory) yayınladığı “*The Nautical Almanac And Astronomical Ephemeris 1984*” adlı takvimde de sözkonusu tutulmalardan bahsedilmiştir.

Kuran-ı Kerim’de Bulunan Gaybi Haberler

Münir Ahmed Münevver

Maalesef gayr-i Müslimler özellikle Hristiyan doğubilimciler Kurân-ı Kerim’de hiçbir gaybi haber olmadığını savunurlar ve böylece bunun Yüce Allah tarafından indirilmediğini kanıtlamaya çalışırlar. Bu kadarla da kalmayıp Terry Jones adlı bir papaz gibi birçok Hristiyan din bilginleri bu yüce kitabın hâşâ nefreti öğrettiğine inanırlar. Bu düşüncelerinin etkisiyle geçen günlerde Kurân-ı Kerim’i yakmıştır. Ve bunun üzerine Müslümanlardan o papazı öldürelim, katledelim vs. gibi çeşitli tepkiler gelmiştir. Gerçek tepki nasıl olmalıdır, bu konuda Müslüman Ahmediye Cemaatinin başkanı Mesih-i Mevud ^{as}’ın beşinci Halifesi Mirza Masrur Ahmed ^{atba} şöyle demektedir:

“Kuran-ı Kerim’in şerefi, yasadışı gösterilerle ve bu elim duruma sebep olanların başları için ödül ilan edilmesi ile korunamaz. Müminler Kuran’ın üstün şerefini, ancak onun emirlerine ve öğretilerine uygun davranarak ispat edebilirler...”

Biz de Kurân-ı Kerim’i daha fazla incelemeli ve Kurân-ı Kerim ile bağımızı daha kuvvetli hale getirmeliyiz. İşte bu sebepten Kurân-ı Kerim’in yüceliğini ortaya koymak üzere ben de konuşmam için bu konuyu seçtim.

Allah’ın insanlara verdiği lütuflardan en iyisi Allah’ın kendisine giden yolu bizzat göstermesi ve rehberlik yapmasıdır. Çünkü O, bu lütfu, insanların yaradılışının başından bu yana kullarına etmektedir. Sonunda da Kuran-ı Kerim şeklinde bu nimeti nicelik ve nitelik açısından tamamlamıştır. Bir taraftan bu mükemmel ve tamamlayıcı hayat yöntemleri, kulların gerçek rabbine ulaşabilmesinin yollarını gösterir, diğer taraftan da, hayatın her bölümünde rehberlik yapar. Aynı zamanda hem Allah tarafından olduğuna,

hem de mükemmel olduğuna dair öyle fevkalade deliller sunar ki, ona boyun eğip kabul etmekten başka çare kalmaz. Bu delillerden olağanüstü ve hayret verici bir delil, Kuran da muhtelif durumlar ve olaylar hakkında binlerce gaybi haberin olmasıdır.

Ayrıca bu gaybi haberler Hz. Muhammed Mustafa ^{sav}’ın, Yüce Allah’ın resulü olduğunun da bir kanıtıdır.

Kurandaki gaybi haberler sadece varsayımlara dayanan uydurma sözler değildir, aksine bu haberler, anlamlarıyla geçmişte gerçekleşmiştir ve şimdi de gerçekleşmektedir ve inşallah gelecekte de gerçekleşmeye devam edecektir.

Batılı oryantalistler bir taraftan Kurân-ı Kerim’de hiçbir gaybi haber olmadığını iddia ederken, diğer taraftan onların meşhur ulema ve filozoflarının kendi tecrübelerine dayanarak ve şu andaki bilimlere göre ortaya attıkları kehanetler boşa çıkıyor.

Böyle bir kehaneti size örnek olarak vermek istiyorum.

Cenevre’de bir Enstitu 1968’de şöyle bir kehanet ileri sürdü:

“The last buses will have disappeared from cities by the early 1990. They will have been replced by a system of individual computer operated cabins on rails. (Battel institute of geneva, 1968)”

Yani:

“Son otobüs 1990 başlarında şehirlerden kaybolmuş olacaktır. Onların yerini, bireysel bilgisayar sistemli raylar üzerinde çalışan kabinler alacaktır. (ve böylece insanlar bir yerden diğer yere ulaşacaktır).”

Hepimiz şunu biliyoruz ki bu kehanette sözü geçen kabinler hiç bir şehirde yoktur. Bunun

tek sebebi şudur ki, bu kehanetler zahiri ilme dayanmaktadır.

Fakat Kuran-ı Kerim gaybı bilen Allah'ın kelimidir ki o hem geçmişten hem şimdiki zamandan hem de gelecekte haberdardır. Bu sebepten dolayı Kuran-ı Kerim'in sunduğu bütün gaybi haberler kesinlikle gerçekleşir, hem de gün gibi apaçıktır.

Bugünkü konuşmamda Size bu olağanüstü gaybi haberlerin bazılarında bahsedeceğim ki bunlar müminlerin imanlarını güçlendirir ve her zaman, dürüst ve ilham sahibi olanların gözünü açmaya yeterlidir.

Kuran kelimesinde bulunan gaybi haber

Yüce Allah Kurân-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur:

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

Yani: Biz, kendi manalarını çok iyi açıklayan bu Kuran'ı indirdik ki, (bunda) inceden inceleme düşünesiniz.

Bu ayette kullanılan “Kuran” kelimesi de bir gaybi habere işaret eder.

Kuran'ın anlamı, çok sık okunan kitaptır, zira bu kelimenin altında bir haber gizlidir.

Vâdedilen Hazret Mesih Mevud^{as} buyuruyor ki:

“Bu kelime üzerinde derin düşününce bana malum oldu ki bu mübarek kelimede olağanüstü bir haber var. O da şudur ki: Bunun adı Kuran'dır, yani okunmaya layık bir kitaptır. Gelecekte bu kitap daha da çok okunmaya layık bir kitap olacaktır. O zaman asıl okunacak kitap Kurân-ı Kerim olacaktır. (Melfuzat 3. cilt 386. sayfa)

Okunmaya değer kitaptan kasıt, hem konuları ve yüksek derecede korunmuş olması açısından, hem de zahiri açıdan diğer kitaplardan daha fazla okunacak olmasıdır. Böylece bu gaybi haber her gün ve her an, görkemle

gerçekleşiyor. Bu dünyada Kuran okunmayan bir yer yoktur. Hatta 24 saat içinde Kuran okunmayan bir dakika bile yoktur. Gerek manevi ve gerekse zahiri olarak. Başka böyle bir kitap var mı? Kesinlikle hayır!

Dünyanın hiç bir köşesi bunu inkâr edemez ki, o isminde, gaybi haber olan yegâne kitaptır. Ve bu haber gerçekleşmiştir ve gerçekleşmeye devam etmektedir.

Kuran'ın korunması hakkındaki gaybi haber

Kuran'daki bir ayete göre

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

Yani: Bu beyan (Kuran'ı) ancak Biz indirdik ve Biz onu elbette koruyacağız.

Bu ayet-i kerimeden açıkça anlaşılıyor ki burada Kuran'ın korunması ile ilgili olağanüstü bir gaybi haber vardır. Ve bu haberi yüce Allah öyle sözler ile vurgulamıştır ki dünyanın hiçbir gücü bunun olmasını durduramaz. Gerçek şu ki, bu gaybi haber görkemiyle gerçekleşmiştir ve gelecekte de kıyamete kadar inşallah gerçekleşmeye devam edecektir.

Kuran'ın korunması, hem anlam hem de sözleri bakımından aynı şekilde kalması ile gerçekleşmiştir ve inşallah önümüzdeki günler de aynı şekilde gerçekleşmeye devam edecektir.

Yüce Allah her asırda Müceddidler ve Müslîhler vasıtasıyla Kuran'ın anlamının korunmasını sağladığı gibi, kelimelerinin de korunmasını sağlayıcı tedbirler almıştır. Kurân-ı Kerim Peygamber Efendimizin zamanında yazılarak kayıtlara geçiriliyordu ve binlerce hafız tarafından ezberlenmiştir. Peygamber Efendimizin zamanından kısa bir süre sonra Kuran kitap haline getirilerek dünyanın her köşesine ulaştırılmıştır ve yüz binlerce hafız yetiştirilmiştir. Kuran'ın korunması ile ilgili haber öyle görkemli ve hay-

ret verici bir şekilde gerçekleşti ki, İslam'a her türlü itiraz eden Hristiyan yazar Sör William Mure bile şunu dile getirmekten geri kalamadı.

"There is otherwise every security internal and external that we posses that text which Mohammad himself gave forth and used" (Life of Mohammad)

Yani buna ilaveten bizde bir delil daha var, o da, dâhili ve harici şahitler ki şu an mevcut olan kitap, aynı Muhammed'in sunduğu ve kullandığı kitaptır. (Life Of Muhammad, Tefsir e Kebir, 4. Cilt,).

Dünyada hiç bir kitap bu açıdan Kuran'la rekabet edemez, ister din kitabı olsun, ister tarih kitabı ya da başka kitap. Bu konuda William Mure hasretini şöyle dile getirir:

"To compare this pure text with the various readings of our books is to compare between which there is no analogy:

Yani: Müslümanların tamamen pak (katışiksız) ve hiç değişmemiş kitabıyla bizim kitapların bazı parçalarını karşılaştırmak, iki benzersizi karşılaştırmak gibi olur. (Tefsir e Kebir)

Peygamber Efendimizin^{sav} Mekke'den hicret edişi ve geri dönüşü ile ilgili gaybi haber

Kuran'ı Kerim'de Kasas suresinin bir ayeti şöyledir

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ

Yani: Bu Kuran'ı sana farz kılan Allah, kendi adına ant içerek, seni insanların uğrak yeri olan yere mutlaka döndürüp götüreceğini söyler.

Kasas suresi Mekke'de inmiştir. Bu surede Peygamber ^{sav}'in Mekke'den hicret edişi ve geri dönüşü ile ilgili gaybi haber bulunmaktadır.

Tarih bu haberin gerçekleşmesine şahittir ve hiç kimse bunu inkâr edemez. Böylece aynen bu haberde belirtildiği gibi Peygamber Efendimiz nübüvvetin 13.cü yılında en sevdiği arkadaşıyla birlikte Medine'ye göç etti ve biraz önce bahsettiğim gaybi haberin bir kısmı gerçekleşmiş oldu. Bu olaydan 8 sene sonra (hicretin 8. yılı) Peygamber Efendimiz on bin mukaddesle büyük fatih olarak insanların uğrak yeri olan yere, yani Mekke'ye girdi. Böylece haberin ikinci kısmı da görkemle gerçekleşmiş oldu. Bu ikinci kısım hakkında Tevrat'ta da şu sözlerle aynı haber bulunmaktadır.

"Tanrı Sina'dan geldi. Sair'den onların üzerine yükseldi ve Faran dağlarında gözüksü. On bin mukaddesle geldi. (Tesniye 33. bölüm ayet 1,2).

Rumlar'ın galibiyeti hakkındaki gaybi haber

Rum suresinde şöyle denmiştir:

غَلَبَتِ الرُّومُ ۖ فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ۖ فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ۖ

Yani: Rumlar yakın bir yerde yenilgiye uğradılar. Onlar yenildikten sonra bir kaç yıl içinde tekrar galip gelecekler. Hükümlanlık bu olaydan önce de, sonra da Allah'ın olacaktır. O gün müminler Allah'ın yardımıyla çok mutlu olacaklardır. Allah dilediğine yardım eder. O üstündür, sonsuz kerem edendir.

Bu ayeti kerime peygamber efendimize indiğinde, Rum ve İran hükümetleri savaş içindeydiler.

Gaybi Haber ileri sürüldüğü zaman İran askerleri, Rum askerlerini geri püskürtüyordu ve birçok Rum toprakları İranlılar tarafından ele geçiriliyordu. Görünüşte Rumlar için hiç-

bir umut yoktu ama dokuz yıl içinde savaş tersine döndü ve Rumlar, İran'ı mağlup ederek kendi bölgesini geri aldı. Ve savaşın sonunda Rum galip oldu. Bu galibiyet ve saha-benin Bedirdeki zaferi eş zamanlıydı, işte o anda Müslümanlar galibiyet kutlamaları içindeydiler. Böylece bu görkemli gaybi haberin her üç kısmı, Rum'un önce mağlup olması, daha sonra galip olması ve müminlerin sevinçli olması, hepsi apaçık gayet belli bir şekilde gerçekleşti ve müminlerin imanlarının güçlenmesine neden oldu. Bu gaybi haber hakkında Hz. Mesih Mevud ^{as} buyuruyor ki:

“Şimdi dikkatle düşünün ki bu nasıl hayret verici ve celil ül kadir bir haberdur. Öyle bir zamanda bu gaybi haber ileri sürüldü ki Müslümanlar güçsüz, zayıf ve tehlikedeydiler. Ne araç gereç ne de güçleri vardı. Bu durumda muhalifler Müslüman cemaatin yer-yüzünden silineceğini iddia ediyorlardı. Buna zaman sınırlaması da eklendi. Ve

“يَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ” diyerek başka bir

haber ilave etti. Yani Rumların, İranlıları yendiği gün, Müslümanlar da teskin olup mutluluk içinde olacaklardır. Böylece gaybi haberde ileri sürüldüğü gibi Bedir günü aynen gerçekleşti. Bu tarafta Rumlar galip geldi öbür tarafta Müslümanlar galip oldular. (Melfuzat 2. Cilt 32. sayfa)

Bir Yüce Vadedilen'in gaybi haberi

Kuran'daki bir ayete göre:

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٠٠﴾ وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لَسَانًا ﴿١٠١﴾ يُبَيِّنُ لَهُمْ أَمْرَهُمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٢﴾

3. Okuma yazması olmayanlara, aralarından

birini Peygamber olarak gönderen O'dur. O, onlara (Allah'ın) ayetlerini okur, onları tertemiz kılar ve kendilerine Kitap ile hikmeti öğretir. Oysa onlar, daha önce büyük bir sapıklık içindeydiler.

4. Onlardan başkalarına (da, onu gönderecektir. Ancak) onlar, henüz bunlara katılmış değiller. (Allah) her şeyden üstündür, hikmet sahibidir.

Bu ayeti kerimede, nurunu peygamber efendimizden alan bir hizmetçisinin geleceği haberi vardır.

Onun hakkında Allah buyuruyor ki O (peygamber) başka bir millete de gönderilecek. Ama henüz onlar bunlara (sahabelere) kavuşmuş değildirler.

Bu ayet-i kerime indirildiği zaman, ashab-ı kiram “henüz kavuşmamış olanların” kimler olduğunu, sordu. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz ^{sav}, Selman-ı Farisi ^{ra}'nin omzuna elini koyarak, iman Ülker yıldızına yükselmiş olsa da, onlardan birinin onu tekrar dünyaya geri getirecek olduğunu buyurmuştur. (Sahih-i Buharî)

Bu yüce Vâdedilen zat, Kuran ve Hadiste belirtildiği gibi, Mesih ve Mehдинin kendisidir.

Böylece bu gaybi haber Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani ^{as}'nin gelmesiyle görkemli bir şekilde gerçekleşmiştir.

Kendisi iddiası hakkında buyuruyor ki:

“Ben kitaplarımda daha önce de yeminle bahsederek insanları aydınlattım ve şimdi de bu yazıda, hayatımı elinde tutan, Allah üzerine yemin ederek yazıyorum ki Sahih Buhari, Sahih Muslim ve diğer Sahih hadislerde bahsedilen ve Peygamber Efendimiz tarafından haberi verilen Vâdedilen Mesih benim. (Allah buna şahitlik için yeterlidir). (Ruhani Khazayin Melfuzat 1. Cilt).

Ama ne yazık ki bu devirde bile bazı insanlar inat ve ortalığı karıştırmakla meşguller ve bu yüce zata inanmaktan mahrum kalıyorlar.

Vâdedilen Mehdi ve Mesih^{as}'in doğruluğunu kanıtlamak üzere ay ve güneşin tutulacağına dair gaybi haber

Kurân-ı Kerim'de kıyamet suresinde şunu okuyoruz:

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ وَخَسَفَ الْقَمَرُ

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يَقُولُ

الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ الْمَفْرُ

8-11. Nitekim gözlerin kamaşacağı, ayın tutulacağı ve güneş ile ayın (tutulmalarının) bir araya getirileceği zaman, insanoğlu kaçış (yolu) nerededir, diyecek.

Kuran-ı Kerim'in verdiği bu haberin detayları Peygamber Efendimizin şu hadisinde dile getirilmiştir:

"Mehdimiz'in iki alâmeti vardır. Dünya oldu olalı hiç meydana çıkmamıştır. Ay (her zaman tutulduğu tarihlerin) ilk gecesinde, güneş ise (her zaman tutulduğu tarihlerin) ortasında Ramazan ayında tutulacaktır. Bu iki alâmet gökle yer yaratılalı hiç ortaya çıkmamıştır."

Bu ayet ve hadis'te belirtilen gaybi haber, 1894 yılında Hz. Mirza Gulam Ahmed^{as}, vaat edilen Mehdi ve Mesih olduğunu ilan ettikten sonra, büyük bir ihtişam ile kimsenin reddedemeyeceği şekilde gerçekleşti. Bu konuda Mesih-i Mev'ud^{as} şöyle der:

"Canımı elinde bulunduran Allah'a yemin ederim ki, bu alâmetleri gökyüzünde Cenab-ı Hak yalnız ve yalnız beni doğrulamak için ortaya çıkardı. Yüce Allah bu alâmetleri hocaların bana deccal, yalancı, sahtekâr, kâfir hatta korkunç kâfir dedikleri bir anda mey-

dana çıkardı. Bu semavi alâmet hakkında bundan yirmi sene evvel (ilk eserim olan) Berahin-i Ahmediye'de bir vaat ve gaybi haber olarak bilgi verilmişti...

Ben Kâbe içinde durup yemin edebilirim ki Cenab-ı Hak yalnız benim doğruluğumu ortaya koymak için bu semavi alâmeti meydana getirdi." (Tuhfe-i Golarvia S. 32)

Kutsal Toprak (Filistin'de) Beni İsrail'in hâkim olması hakkında gaybi haber

Allah-u Teâlâ Kuran'ı Kerim'de İsrail oğullarına hitap ederek şöyle buyuruyor:

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا

Yani:

Ondan sonra Biz İsrâiloğulları'na, "(Size vadedilen) ülkede yaşayın. İkinci vaadin gerçekleşme zamanı geldiğinde, hepinizi toplayıp getireceğiz," dedik.

Bu ayeti kerimede İsrail oğullarına hitap ederek sunulan gaybi haberin detayları hakkında Hz. Muslih Mevud^{ra} şunu söyledi

"Ve surede adı gecen 'vadul akhira'tan kasıt, Müslümanlara ikinci azap vaadidir ve Müslümanlara bu azap indiğinde ikinci defa Kutsal Toprak yani Filistin, bir süre için, onların elinden çıkacaktır. O zaman Allah tekrar sizi bu ülkeye geri alacak".

Bakınız böylece aynen ilk defa olduğu gibi, olaylar tekrar gerçekleşti ve 'Bakht Nasar'ın zamanında ilk defa Kutsal Toprak'ı Yahudilerin kaybettikleri gibi Müslümanlar da Haçlı Savaşı sırasında toprak kaybettiler. Ve Musa^{as}dan bin üç yüz sene sonra İsa^{as} çarmıha gerilerek, memleket halkının gözünde ölmüş sayıldı. İsrail oğulları Kutsal Topraktan tekrar mülk dışı edildi. Benzer bir şekilde Peygamber Efendimizin vefatı üzerinden aynı süre geçiyor ve Kuran'ın söz ettiği gibi Müs-

lûmanlar tekrar Kutsal topraklarda hükûmeti kaybediyorlar.

Böylece Müslümanlara verilen ikinci azap, Yahudilerin Kutsal Toprağa dönüşüne sebep oldu". (Tefseer-e Sageer 4. Cilt, 397/ 398. sayfa)

Tren, araba, uçak vesaire hakkında gaybi haber

Kuran'ı kerimde Nahl Suresi'nde:

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً
وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

Yani:

Atları, katırları ve merkepleri onlara binesi-
niz ve süs (olsun diye, O yarattı.) (Gelecekte
de) bilmediklerinizi yaratacaktır.

Başka bir yerde Allah şöyle buyuruyor ki:

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

Yani

On aylık hamile dişi develer başıboş bırakıl-
lacağı zaman.

Yukarıdaki iki ayette bugünden bin dört yüz
sene önce şu gaybi haber verilmiştir ki, şu
anda develer, atlar, katırlar ve eşekler bin-
meniz için, eşya taşımak ve benzeri işler için
kullanılıyor ama bir süre sonra başka araçlar
bu işler için yaratılacaktır. Bu araçlara Pey-
gamber Efendimizin verdiği isim Deccal'in
Eşeğidir. Günümüzde bu gaybi haberi ince-
lediğimizde anlıyoruz ki, tren, araba, uçak ve
buna benzer diğer icat edilmiş araçlar bu
gaybi haberin muhteşem bir şekilde gerçek-
leştiğini kanıtlıyor. Arap ülkelerinde şimdi
nadiren develerle yolculuk yapılıyor veya
deve kazanç amacıyla kullanılıyor. O za-
mandaki duruma göre ise hem yolculuk hem

de taşıma aracı olarak sadece bunlara güve-
niliyordu.

Süveyş ve Panama kanalları hakkında gaybi haber

Rahman suresi ayetleri şöyledir:

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿٢٠﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ
لَّا يَبْغِيَانِ

20-(O,) iki denizi akıttı. (Gelecekte ise) onlar,
birleşecekler.

21. (Şimdilik) aralarında bir engel bulundu-
ğu (için) ikisi (de) onu aşamazlar.

Yüce Allah (c.c.) burada, ayet-i kerimenin in-
diği dönemde iki denizin bir engelle (yani bir
kara parçası ile) birbirinden ayrı bulundu-
ğunu, ama ileriki bir zamanda bunların bir-
leşeceğini belirtmiştir. Süveyş Kanalı, Kızıl-
deniz ile Akdeniz'i, Panama Kanalı ise, Atlan-
tik ve Pasifik Okyanuslarını birleştirmiştir.
Böylece bu gaybi haber de gerçekleşmiştir.

Buharlı gemiler hakkındaki haybi haber

Yüce Allah Rahman suresi ayet 25'de diyor
ki:

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْأَعْلَامِ

25. Denizde dağlar gibi yükseltilecek olan
gemiler (de) O'nun (sanatının eseridir.)

Yani dağlara benzeyen büyük gemiler üreti-
lecek. Hazret-i Resulullah ^{sav} zamanında da
tabii ki gemiler vardı, ancak bu zamandaki
gemiler ile eski gemiler arasında mukayese
yapabilmek dahi zordur. Bugün modern ge-
miler sekiz dokuz katlı olup tam dağlara
benzerler ve içinde oyun sahaları, yüzme ha-
vuzları, marketler vs. bulunur ve bunlar eski
gemilerde yoktu.

Atom ve hidrojen bombaları hakkındaki gaybî haber

Meâric suresinde Yüce Rabbimiz diyor ki:

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ﴿٩﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿١٠﴾

9. O gün, gökyüzü erimiş bakır gibi olacak.
10. Dağlarsa atılmış yün gibi olacak.

Bu ayet-i kerimelerde atom ve hidrojen bombalarının ortaya çıkacağı ve bunlar patladığı zaman gökyüzünün bakıra benzeyeceği, aynı şekilde dağların da yerlerinden sökülerek paramparça olacağı haber verilmiştir.

Aynı şekilde Hümeze suresinde şöyle denmiştir:

5. Hayır (sandığınız gibi) değil. O, mutlaka Hutame'ye atılacaktır.

كَلَّا لَيَنْبُذَنَّ فِي الْخُطْمَةِ ﴿٥﴾

6. Hutame'nin ne olduğunu, sana ne bildirsin?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخُطْمَةُ ﴿٦﴾

- 7-8. O, tutuşturulmuş olan ve kalpleri yakan Allah'ın ateşidir.

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ﴿٧﴾

الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْدَةِ ﴿٨﴾

- 9-10. Şüphesiz o (ateş) onlara karşı, uzayan sütunlarda kapalı tutulmuştur.

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ﴿٩﴾

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿١٠﴾

Nükleer çağın özellikleri hakkında tam bilgi sahibi olmayan biri, bu sûreyi tamamen anlayamaz. Bu ateşin saklı olduğu nükleer

madde, patlamadan önce uzayan sütunlar şeklindedir. Yani artmakta olan iç basınç sonucu, önce uzamaya başlar, sonra ise ateşi insanların bedenlerini yakmadan önce onların kalplerini etkiler ve kalplerini durdurur. Atom bombasının patlaması sırasında, bu hadisenin cereyan ettiğine bütün bilim adamları şahittir. Onun alevi insanlara ulaşmadan önce, çok kuvvetli radyasyon dalgaları kalplerin durmasına sebep olur.

Keza Rahman suresi ayet 36. da da bunlardan bahsedilmiştir ve denmiştir ki:

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ ﴿٣٦﴾ فَلَا تَنْتَصِرَانِ

36. Her ikinizin üzerine (de) ateşten bir alev ile (erimiş) bakır gönderilecektir. (Bilin ki) ikiniz asla üstün gelemezsiniz.¹

Mürselât suresi ayet 11'de de dağların yerlerinden oynatılacağı bildirilmiştir ve denmiştir ki:

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

Bu ayet-i kerimede dağlar kelimesinden tabii ki maddi dağlar kastedilmiştir. Fakat aynı zamanda dünyanın krallarına da işaret edilmiştir ve onların yok edileceği ve onların yerine cumhuriyetlerin kurulacağı da bildirilmiştir.

Diğer gaybî haberler

Tekvir suresi ayet 6'da denmiştir ki:

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

6. Vahşi hayvanlar bir araya toplatılacağı zaman;

¹ Bu ayet-i kerimede kozmik dalgalara ve bombalara işaret edilmiştir. Ayrıca uzaya gidenlerin bir çeşit ateş ve duman ile karşılaşacakları bildirilmiştir.

Yani vahşi hayvanlar bir yerde toplatılacaklar. Nitekim bugün dünyanın her ülkesinde hatta her büyük şehirde vahşi hayvanlar bir araya getirilmiştir ve hayvanat bahçeleri oluşturulmuştur.

Tekvir suresi ayet 8'de denmiştir ki:

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ

8. (Farklı) insanlar bir araya getirileceği zaman;

Bu ayeti kerimede bütün dünya insanların birleşeceği açıklanmıştır. Bugün yeni ulaşım vasıtaları insanların birleşmelerini sağlamıştır. Keza radyo, televizyon ve özellikle internet vasıtasıyla insanların globalleşmeleri mümkün olmuştur.

Yine tekvir suresi ayet 9'da Yüce Allah der ki:

وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ . بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ

9-10. Diri diri gömülen kız çocuğun, hangi suç sebebiyle öldürüldüğü, sorulacağı zaman;

Toplumlarda yasaların hâkim olduğu bir düzen oluşacak ve cahiliye devrindeki gibi kız çocukları öldürmek ise, bir suç olarak kabul edilecek.

Tekvir suresi ayet 11

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

11. Kitaplar yayınlanacağı zaman;¹

Eskiden matbaa yoktu ve kitaplar el ile yazılırdı. Ancak matbaa icat edildikten sonra bugün artık kitaplar alabildiğine çoklukla neşredilmektedir. Mesela eskiden bütün insanlık tarihi boyunca ne kadar kitap el ile yazılırsa, bugün dünyada bir tek şehirde mesela İstanbul, Londra, Newyork vesaire gibi şe-

hirlerin her birinde eskiden yazılan kitaplardan daha fazlası bir tek günde neşredilmektedir. Burada sırası gelmişken şunu da söylemek istiyorum. İslam âlemindeki sözde din bilginleri daima yeni icatlara karşı çıkmışlardır. Mesela İstanbul'da ilk matbaa kurulduğu zaman günün ulemaları onun haram olduğuna fetva verdiler. Daha sonra günün Osmanlı sultanı bu matbaada Kurân-ı Kerim ve İslam tarihinin basılacağını belirterek matbaa lehinde fetva çıkartmayı başarmıştır.

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

12. Göğün derisi yüzüleceği zaman;²

Yani astronomi çok ileri safhaya varacak ve yeni dürbünler ve yeni cihazlar vasıtasıyla yıldızlar ve diğer gezegenler hakkında bilgi elde edilecek.

İnşikak suresinde denmiştir ki:

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

4- Yeryüzü genişletileceği³ zaman

Yani gelecekte yeryüzü genişletilecek. Maddi olarak yerin genişletilmesi mümkün ise de bu genişleme zikredilmeye şayan değildir. Ancak son zamanlarda astronomlar aya ulaşmışlardır ve diğer gezegenlere de ulaşmaya çalışmışlardır. Yeryüzünün genişletilmesinin bir anlamı budur.

Aynı surede Yüce Allah der ki:

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

içindeki dışarı atıp boşalacağı zaman;⁴

Yani jeoloji bilgilerinin ileri safhaya varacağı böylece yer altındaki hazinelerin ortaya çı-

² Astronomi ilmi çok ilerlemiş olacak.

³ Dünya üzerinde daha önce gidilmemiş yerler keşfedilecektir.

⁴ Yeraltındaki gizli kaynaklar öylesine çok miktarda ortaya çıkarılacak ki, böylece yer adeta boşalıyor olacaktır.

¹ Matbaa ve yayınevleri yaygınlaşacak ve böylece kitaplar çoğalacak.

karılacağı bildirilmiştir. Bu haber, hem eski kalıntıların yer altından çıkarılması vasıtasıyla gerçekleşmiştir, hem de yeraltındaki kaynakların, mesela petrol ve diğer kaynakların dışarı çıkarılması ile de gerçekleşmiştir. İnfitar suresinde ise:

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ

5. Kabirler söküleceği zaman.

Bu ayetlerde şimdiki zamanda meydana gelen ilerleme hakkında muhteşem gaybi haberler var. Ve bu haberler açıkça tüm detaylarıyla gerçekleşmiştir. Hayvanat bahçesinin olması, matbaalar ve kitapların çok sayıda basılması, fizik, arkeoloji, jeoloji bilimlerinin ilerlemesi sayesinde bütün gaybi haberler gerçekleşmiştir. Ve bir yüzeysel bilim sahibi bile bunu inkâr edemez.

Yüce Allah tekvir suresi 13 ile 14. ayetlerde demiştir ki:

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ . وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ .

13. Cehennem alevlendirileceği zaman; 14. Cennet yaklaştırılacağı zaman;

Yani gelecek zamanda bütün yeryüzü bir cehennem haline gelecek, yani büyük devletler küçük devletlere haksızlık yapacaklar, ayrıca terörizm ortaya çıkacak ve insanların değişik tabakaları arasında nefret oluşacak. Aynı şekilde yeryüzünde günah çok çoğalacak. Bugün içki, kumar, fuhuş v.s. o derece çoğalmıştır ki insanların büyük bir kısmı bunları hiç yadırgamamaktadır. Kısacası insanlar Yüce Yaratandan uzaklaşmışlardır. Fakat hemen akabinde Yüce Allah der ki

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ

Cennet yaklaştırılacağı zaman;

Cennete ulaşmak müminlerin bir hedefi olmuştur. Ancak vaat edilen Mesih ve Mehdi hazretleri Vasiyat nizamı vasıtasıyla müminlerin cennete ulaşmalarını kolaylaştırmıştır.

Fakat Mesih-i Mev'ud (a.s.) vasıtasıyla bize sunulan bu şansı elde edebilmek için, onun nasihatlerini iyi anlamalıyız. Bu nimet öyle boş sözlerle elde edilemez. Cennete götüren bu yolu yürüyebilmek için, İslamiyet'in yayılışı için birçok çabalar sarf etmek, mal, vakit, izzet ve duyguları feda etmek gerekir. Hatta gerektiğinde canımızı feda etmek gerekir.

Bugün bazı sözde İslam alimleri, intihar saldırıları vesaire ile insanları öldürmeyi, cennete nail olmanın bir yolu olarak gösteriyorlar. Vâdedilen Mehdi (a.s.) ise bunun tam tersine insanları öldürerek değil, İslamiyet'e ve insanlığa hizmet ederek cennete ulaşmanın yolunu göstermiştir.

Kuranı Kerim de yukarıda bahsedilen gaybi haberlerin dışında, Onun gerçek ve doğru olduğunu kanıtlayan daha nice haberler vardır.

Kısaca huzurlarınızda birkaç gaybi haberden bahsettim ki bu haberler aynen olduğu gibi gerçekleşerek görkemini göstermiştir.

Kuran ve İslam'a karşı olanlara bu bir kanıttır ki buna itiraz edemezler. Kendini teselli etmek için oradan buradan laf yetiştirmeye çalışabilir ama hakikatten kaçamaz. Allah bu muhaliflere gerçekleri gösterecek ve Kuran'ın görkemini ve azametini anlamayı nasip etsin.

Allah bize de lütfu ile Kuran'ın talimatına uymayı nasip etsin ve Kuran'ın her kelimesi bizim imanımızı arttırsın. Âmin.

Sözlerimi Hz Mesih Mevud as'in bir iktibasıyla bitirmek istiyorum, Hz buyuruyor ki:

"Nereye bakarsak bakalım, Kuranı Kerim de ki gaybi haberler fevkalade bir şekilde ger-

çekleşmiştir hiçbir kitap bu açıdan bu haber-
lerle yarışamaz. Çünkü bu gaybi haberler
sadece Peygamber Efendimizin zamanında
gerçekleşmedi, ondan sonrada gerçekleşme-

ye devam etti. Hatta pek çok gaybi haber bu-
gün bile gerçekleşmeye devam ediyor. Ve
daha pek çokları gelecekte gerçekleşecektir.”
(Melfuzat 2. Cilt 32. sayfa)

Vâdedilen Mesih ^{as}’ın 5. Halifesi Hz. Mirza Masrur Ahmed ^{atba} dedi ki;

Bu derece yakın ile dua edilince Allah ^{cc} kesinlikle duayı kabul eder. Dille “Allah’a imanımız tam ve kesindir” deyip emirlerini yerine getirmeyen, namazı sene boyunca terk edip sadece Ramazan’da eda edenlerin duaları değil. Allah’ın lütfuyla diğer Müslümanların nisbetiyle cemaatimizin çoğu namaz eda eder. Ama cemaatle namazı eda etme konusunda henüz zaaf bulunmaktadır.

Allah’a bir kere daha hakkıyla yönelim diye Ramazan yine geldi. Hakkıyla ibadet ettiğimiz takdirde Allah ^{cc} dualarımıza kesinlikle icabet edecektir.

Her Ahmedi Müslüman dilini Allah’ın zikriyle ıslak tutmaya çalışmalı. Her hareketimiz, amelimiz ve

O’na attığımız her adım öylesine hoşuna gitmeli ki O, koşa koşa gelip sevgi çarşafı içine bizi sarsın.

(Al-fazl İnternational, 5 Ekim 2007-11 Ekim 2007, s.2) Çev.: R. Paktürk

**Almanya Hüddam-ül Ahmediye üyeleri
Türkiye’yi ziyaret ettiler. 20 kişilik
ekiple gelen heyete Almanya Güney Böl-
gesi Hüddam-ül Ahmediye Başkanı eşlik
etti. Türkiye’de 4 gün kalan arkadaşla-
rımız, Türkiye’deki arkadaşlarımıza he-
diye verirlerken...**

Nasih ve Mensuh Sorunu Çözümüne Kavuştu

Çeviren: Raşit Paktürk

Vâdedilen Mesih ^{as'}in birinci halifesi Hz. El-Fevz-ül Kebir'i okumaya koyuldum. Yazarı Mevlevi Nureddin ^{ra} şöyle buyurmaktadır:

Medine'de yaşayan bir Türk beni çok severdi. Bir gün bana "hoşuna giden bir kitap varsa kütüphanemden alabilirsin. Kurallarımız buna müsaade etmez ama Kuran'a karşı olan sevginden ötürü sana istisna uyguluyorum" dedi.

Ben ona Kuran-ı Kerim'de Nasih ve Mensuh ile ilgili bir kitap almak istediğimi söyledim. O da bana bir kitap verdi. Kitaba göre Kuran-ı Kerim'de altı yüz ayet mensuh olmuştu (geçerliliği yoktu). Kitapta Kuran-ı Kerim hakkında böyle yazması hoşuma gitmedi. Kitabın hepsini okudum ama tad alamadım. Kitabı ona iade ederken şöyle dedim: "Ben gencim ve Allah'ın lütfuyla söz konusu altı yüz ayeti ezberleyebilirim. Ama kitabın içeriği hoşuma gitmedi."

Türk yaşlı birisi olup kendi sahasında uzmandı. Bana "İttikan" isimli kitabı verip onun içinde de nasih ve mensuh bahsinin bulunduğunu anlatıp ilgili bölümü bana gösterdi. Ben Mombe'den elli rupi verip "El-fevz-ül Kebir'i" satın almış olmama rağmen henüz onu okumamıştım.

Sözün kısası ben İttikan'ı okumaya başladım. Kitapta ondokuz ayetin mensuh (geçersiz) olduğu yazmaktaydı. Bunu okuduğumda çok sevindim ve kendi kendime "ondokuz ayeti hemen ezberleyebilirim" dedim. Sevincim büyük olmasına rağmen, "İttikan"ı da beğenmedim. Çünkü bana bağışlanan gönül ve bilgi buna kani olmadı.

El-Fevz-ül Kebir'i okumaya koyuldum. Yazarı (Şah Velîyullah Muhaddas Dehlevî): "Allah'ın bana bağışladığı bilgiye göre, sadece beş ayet mensuktur (geçersizdir)" demektedir. Bunu okuyunca fazlasıyla sevindim. Ben bahsettiği beş ayet-i kerimeyi incelediğimde Allah ^{cc}, nasih ve mensuh tartışmanın hiçbir temeli bulunmayıp yer-siz olduğunu kalbime ilham etti. Birileri altı yüz ayetin mensuh

edildiğini anlatırken, öbürleri ise geçersiz ayetlerin sayısını on dokuz, yirmi bir veya beş olarak söylemektedir. Mensuh ayetlerin sayısında bu kadar ihtilafın bulunmasının sadece bir fehmi (anlama, anlayış) sorunu olduğunu anladım. O günden beri kesin olarak nasih ve mensuh tartışmasının geçerli olmayıp insanların fehmiyle ilgili olduğuna karar verdim. Allah ^{cc} bana bu fehmi verdikten sonra bir akşam Lahor'daki tren istasyonunda indim. Bazı sebeplerden ötürü "Çün्यानвали" denilen camiye gittim. Akşam namazı için abdest alırken Mevlevi Muhammed Hüseyin Batalavî'nin kardeşi Miyan Muhammed Ali bana "amelde Kuran-ı Kerim ve hadis esas ise o zaman nasih ve mensuhun hükmü nedir" diye sorduğunda, ben ona "hiç" diye karşılık verdim. O Mir Nasir'in öğretmeni idi ama ilim sabihi bir insan değildi. O gidip konuştuklarımızdan Batalavi beye bahsetmiş olacak ki ben namazdayken, gelip etrafımda dolaşmaya başladı. O zamanlar Muhammed Hüseyin delikanlı idi ve çabuk öfkelenirdi. Namazı bitirdiğimde beni bir tarafa çekti ve "sen kardeşime Kuran-ı Kerim'de nasih ve mensuh yoktur mu dedin?" deyip beni sorguladı. Ben bu tartışma-

nın yersiz olduğunu söyleyince, bana “ Ebu Müslim Es-fahani’nin kitabını okudun mu? O ahmak da nasih ve mensuhu kabul etmiyor-du” deyip öfkeleni.

Bunun üzerine ben ona “demek ki “nasih ve mensuh”a inanmayanin sayisi ikiye katlandi” diye cevap verdim. O bana “Murat Abad’da sadr-us sudur olan Seyyid Ahmed’i taniyor musun?” diye sordu.

Ben “Raampur, Likhnau ve Bhupaal âlimlerini tanirim ama onu tanimam” dedim. Bunun üzerine Muhammad Hüseyin Batalavi, “o da nasih ve mensuhu kabul etmez” dedi.

Ben ona “ demek ki sayimiz üçe yükseldi” dedim. Bunun üzerine o, “bunlari hepsi bid’at ehlidir. İmam Şukani de nasih ve mensuhu kabul etmeyenin bid’at ehli olduğunu söylüyor” dedi. O zaman ben ona “siz de sayica iki oldunuz” dedim. Ayrıca ona “ben sana nasih ve mensuh meselesinin çözümünü söyleyeyim. Sen mensuh kabul ettiğin bir ayet-i kerimeyi bana oku” dedim.

Ona dedim ama bir taraftan da “Hoca beş ayetten birisini okursa, Allah bana fehmini nasip etmedikçe yapacak bir şeyim yok” diye içimden geçirdim. Her neyse o bir ayet-i kerimeyi okudu. Ben ise otorite olarak kabul ettiği bir kitaptan söz edip, bahsettiği ayet ile

ilgili çözümü hocaya takdim edince susmak zorunda kaldı. Âlimler insanların gözünde küçük düşmekten veya saygılarını mekten pek korkarlar. Onun için o da mayı tercih etti.

Bundan sonra Bheyra’ya gittiğimde adamın biri nasih ve mensuh meselesini sorduğunda ben ona kendimce cevap verip “beş ayeti henüz inceleyemedim” dedim. Bunun üzerine oda bana “bunları gözden geçirmem gerektiğini” söyledi.

İmam Razi’nin Tefsir-i Kebir isimli eserinde ayrıntılı bir şekilde bu ayetleri inceledim. Bunlardan üçünü çözdüm ama ikisini bir türlü çözemedim. Nasih ve mensuh meselesinde Tefsir-i Kebir en azından şiddet ve hiffet gibi bir farkı ileriye sürmektedir.

Daha sonra bir gün trende seyahatim sırasında kitap okurken, kalan iki ayetten birisinin de mensuh olmadığını okudum. Sanki beynimde şimşek çakmış gibiydi. Artık beş ayetten dördü çözülmüştü ve buna çok sevinmiştim.

Bir gün bir kitap okurken beşinci ayet de çözüldü. Böylelikle Allah’ın lütfuyla nasih ve mensuh sorunu çözüme kavuştu.

Kaynak: Mirkat-ul Yakîn fi Hayat-ı Nuruddin, s.122-124, Nazarat İshaat Rabwah Pakistan

Vâdedilen Mesih as’ın 2. Halifesi Hz. Muslih Mev’ud ra dedi ki;

İnsanoğlunun kendi mülkünden başkasının da faydalanmasını sağlaması milli ilerlemenin püf noktasıdır. Bir millette fertler “*bu mülk sadece bana aittir ve bunda başkasının hakkı yoktur. Bu nimetten faydalanmak sadece benim hakkımdır*” gibi düşünce şekline sahip olunca, o millet her türlü fenalıkla karşı karşıya kalır. Doğa sistemine gelince, bu sistem birine ait olan şeyden ötekini de faydalanması üzerine kurulmuştur. Ramazan bizi buna alıştırmaya gelir. Para bizim, yiyecek ve içecek bizim, ama “*başkaları da bundan faydalandırın*” diye bize emredilmiştir. (Tefsir-i Kebir, c. 2, s.375-378) Çev.: R. Paktürk

Tahrik-i Cedid'in talep ettiği fedakârlıklar

Raşit Paktürk

Şimdi hiç mensubu ve adı kalmayan Ahrar adlı Müslüman olduğunu söyleyen bağınaz bir grup, 1934 yılında dünyevi gücüne dayanarak Ahmedîye Cemaati'nin Merkezi olan Kadiyan'ı yerle bir etme tehdidinde bulunmuştu. Bunun üzerine Vâdedilen Mesih'in İkinci Halifesi ra, cemaatin Hindistan'la sınırlı kalmayıp tüm dünyaya yayılabilmesi için Ahmedî Müslümanlardan özel fedakârlıklar talep etti.

Tüm Ahmedilerin canları, malları, zamanları ve ellerindeki tüm imkânlarıyla Allah yolunda bu fedakârlıkları göstermesini istedi.

Bu plan kendisine ait olmayıp, Allah tarafından kendisine ilham edilmişti.

O günden beri cemaat içinde gelenek olarak Ramazan Ayı bitmeden Tahrik-i Cedit çandalarını ödeyen kişiler Halife'ye bildirilir ve onun duasını alırlar. Bundan dolayı Ahmediler Tahrik-i Cedit çandalarını Ramazan Ayı bitmeden ödemeye çalışırlar.

İkinci Halifesi Hazretleri ra 23-30 Kasım ve 7 Aralık 1934'teki Cuma hutbelerinde istenen fedakârlıkların ayrıntılarını cemaatin önüne koydu ve Tahrik-i Cedid'e gönüllü olarak katılmak isteyenlerden ilk olarak aşağıdaki 19 istekte bulundu:

1. Bizimle beraber bu cihada katılmak isteyen her Ahmedî Müslüman bugünden itibaren üç sene evinde sadece bir tek yemek pişireceğine söz verecektir.
2. İhlâs sahibi kimselerin bir grubu gelirinin 1/5 ten 1/3'e kadarını cemaatin çıkarları için üç sene için Bait-ul Mal'da tutacak. Üç sene sonra biriktirdikleri onlara iade edilecektir.
3. İslam ve Müslüman Ahmedîye Cemaati düşmanlarının kirli ve çamurlu literatürüne yazıyla cevap vermeli ve kendi görüşümüzü de insanlığa iletmeliyiz. Üç senelik bir müddet içinde bu iş için on beş bin ruپیه ihtiyacımız var. Ayrıca 14 kişilik bir kurul antipro-

pagandalara cevap hazırlamak için işe başlayacak ve merkezi Lahor'da bulunacak.

4. Kuran-ı Kerim; düşman bizi ezip yok etmek istediğinde başka ülkelere göç etmemizi ve İslamiyet'i buralarda yayma faaliyetinde bulunmamızı emrediyor. Şu ân hem devlet hem halk içindeki bazı güçler bizi ezip yok etmek istiyorlar. Bundan ötürü şimdi yabancı ülkelere çıkma zamanı gelmiştir. Kadiyan merkezimizdir. Ama "izzetimizin, kuvvet ve şevketimizin merkezi neresi olacak?" bunu kimse bilmiyor.

Bundan dolayı ikişer kişi üç ülkeye gönderilecek. Ama onlar masrafların tümünü veya bir kısmını kendileri karşılayacaklardır. Mesela, sadece yol masraflarını cemaat karşılayacak. Ama daha sonraki masraflarını biz ödemeyeceğiz. Onlar gittikleri ülkenin dilini öğrenip kendi geçimlerini kendileri sağlayacak ve tebliğ faaliyetlerinde de bulunacaklardır.

5. Aklımda özel bir tebliğ planı var. Bunu uygulamak için her ay yüz ruپیه ihtiyacımız olacak. Bu plana da fakir yahut maddi gücü az olanların katılmalarına müsaade ediyorum.

6. Hayatlarını din için vakfedecek olanlardan beş kişi seçilecek ve onlar bisikletleriyle Pencap eyaletini gezip tebliğ olanaklarını ayrıntılı bir şekilde araştıracaklardır. Onlar üç sene için hayatlarını dine vakfedeceklerdir. Vazifeleri tebliğ değil tebliğ olanaklarını araştırmak olacaktır.

7. Devlet memurları üçer ay izin alacak ve onlar çalıştıkları il haricinde başka bir ile tebliğ için gönderilecek. "Melkana hareketi" esnasında olduğu gibi bütün masraflarını kendileri karşılayacaklardır.

8. Gençler üç sene için hayatlarını dine adasınlar.

9. İşlerinden üç ay izin alamayanlar, yıllık tatillerini veya tatil olan resmi izin günlerini dine vakfetsinler.

10. Toplumda saygın yeri olan kimseler dini konular üzerinde konuşmacı olarak toplantılara katılsınlar.

11. İslamiyet'in yayılışı için yeni yollar açmak Halifenin görevidir. Ama bunun için bütçeye ihtiyacımız vardır. Bu iş için özel bir fon oluşturulacak.

12. Emekli olmuş olanlar kendilerini dinin hizmetine tahsis etsinler.

13. Kadiyan dışındaki arkadaşlar tahsil için çocuklarını merkeze göndersinler. Bu İster lise tahsili isterse Medrese-i Ahmediye'de öğrenim görmek üzere olabilir.

14. Çocuklarına yüksek eğitim vermek isteyenler, gelecekleri hakkında cemaate danışıp karar versinler. Bu konuyla ilgili kurul çocukların imkânları, becerileri ve ilgi alanlarını göz önünde bulundurup onlara yol gösterecektir.

15. İşsiz olup anne babaya yük olan gençler, yuvalarını terk edip dünyaya, hiç değilse Hindistan'a dağılıp kendilerine iş edinsinler.

16. İnsanlar kendi işlerini kendi elleriyle yapmayı hor görürler. Hâlbuki bunu yapmakla insan küçük düşmeyip saygı kazanır. Bundan ötürü cemaat fertleri kendi işlerini kendileri yapmayı âdet edinsinler.

17. İşsiz olanlar yuvalarını terk edip uzaklara gidemiyorlarsa, boş oturmasınlar. Yaptıkları işten aylık iki rupi kazansalar dahi mutlaka bir işle meşgul olsunlar. Mesela; gazete ve kitap satabilirler.

18. Arkadaşlar evlerini Kadiyan'da inşaa etsinler.

19. Dünyevî sebeplere ne kadar başvurulursa vurulsun nihayetinde dünyevî sebeplerdir. İlerlememiz bunlarla değil Allah'ın desteğiyle gerçekleşecektir. Onun için özellikle duaya yönelin. Özürlüler, bakıma muhtaç hastalar, düşkünler vs. gibi sebeplerden ötürü yukarıdaki isteklerime iştirak edemeyenler üzülmesinler. Allah onlar için de hizmet kapısını açık tutmuştur. Nitekim "dinin muzafer kılınacağı günün gelmesi için" dualarıyla Rabbin kapısını çalsınlar ve arşı titretinceye dek dualarına devam etsinler.

Aralık 1937'de Hz. Emir-ül Müminin^{ra} yuvarındaki fedakârlıklara aşağıdaki talepleri de ekledi.

20. İslam Şeriatının mal ve mülkünüzden kadınlar için tahsis ettiği hissenin onlara verilmesi.

21. Kadın haklarına saygı gösterip onları hayata geçirin. Ayrıca duygularını rencide etmeyin.

22. Her Ahmedi Müslüman tam manasıyla "emin" olup kimsenin emanetine hıyanet etmeyecektir.

23. Allah'ın yarattıklarına hizmet edin ve kendi ellerinizle köy vs. yollarını temiz tutun.

24. Her Ahmedi Müslüman, ilerde "devlet kanunları mecbur etmedikçe, mahkeme yoluyla karara bağlanması gereken davalarını devlet mahkemelerine götürmeyip cemaat içinde kadırlara takdim edeceğim. Kadı şeriate göre neye karar verirse ona gönülden rıza göstereceğim" diye söz verecektir.

25. Daha önce Ahmedilerin hayatlarının üç senesini vakfedip din hizmetine adanmaları istenmişti. Ama 17 Aralık 1937'de Huzur Ahmedilerden vakıfta bulunmak isteyenlerin artık senelerini değil hayatlarını vakfetmelerini ve dine adanmalarını istedi. Buna "vakf-ı zindegi" denildi.

26. 10 Mart 1944'te mülk veya taşınmazlarını bu mümkün değilse gelirlerini din için vakfetmelerini istedi. İlk olarak kendi mülkünü vakfetti. Bu konuda şöyle buyurdu: "Bu vakfın şekli şöyle olacak: Mülk ve taşınmazlar kendilerinde duracaktır. Gelirleri de sahibine ait olacaktır. Onun intizamından da kendisi sorumlu olacaktır. Ama eğer bir dini ihtiyaç "Çanda Âam" ile karşılanamazsa o zaman ihtiyacı gidermek için vakf olunmuş mülk veya gelirden karışlanacaktır. Buna "Vakf-ı Caidad" denildi.

27. 12 Temmuz 1944'te Ahmedi Müslümanların Hilf-ul Fudul¹ gibi antlaşmalar yapıp emanet ödenmesi ve adalet ve insafın gerçekleşmesi için çalışmalarını istedi. İşte o günden beri bu şartlar her Ahmedi ve ailesi için bir yaşam hedefi haline gelmiştir.

¹ 'Hilf-ül-Fudûl'; Fazilet sahiplerinin yemini anlamına gelmektedir. Resulullah ^{sav} zamanında etkili bir sivil toplum örgütü olan Hilf-ül-Fudûl'un amacı 'Mekke'de zulüm ve haksızlığa uğramış hiç kimse bırakmamak, mazlumin hakkı alınıncaya kadar zalime karşı mazlumla beraber olmak' şeklinde belirlenmişti. O zaman yirmi yaşlarında olan Resul-i Ekrem ^{sav} de bunun bir üyesiydi.

“Hz. İsa İlah Olamaz” İncil ve Tevrat Işığında

Raşit Paktürk

Hristiyanlar, Hz. İsa ^{as} ölülerini diriltmiştir ve bu onun ilah olduğuna dair bir delildir derler.

Eğer Eski ve Yeni Ahit'e göre sadece Hz. İsa ^{as} bu işi yapmış ise o zaman onun ilah olduğunu kabul ederiz.

Ama eğer hem eski Ahit'te hem Yeni Ahit'te Hz. İsa ^{as}'ın haricinde diğer peygamberlerin, diğer kutsal kişilerinde bu işi yaptığı yazılı ise o zaman neden Hz. İsa ^{as} ilah sayılıyor da diğerleri ilah sayılmıyor? Hz. İsa ^{as}'ın yaptıklarında fazla olan nedir? Daha çok ne yapmıştır? Daha âlâsı ne yapmıştır ki Hz. İsa ^{as} ilah oluyor da öbürleri ilah değildirler?

Günümüzde ki maalesef Müslümanlar da Hristiyanlardan etkilenerek Hz. İsa ^{as}'ın gerçekte manada ölülerini dirilttiğine inanıyorlar. Hâlbuki her peygamber ölülerini diriltir. Ama bundan kasıt manen ölmüş olanlardır. Kur'an'ı Kerim'de de bundan yani Hz. Resulullah ^{sav}'ın da ölülerini dirilttiğinden bahsedilmiştir. Müslümanların da düşünmeleri lazım; Biz niye Hristiyanlarla aynı inancı taşıyoruz diye.

Bakın Kitabı Mukaddes İkinci Krallar 4. bölüm 32-37'de Elişa bir peygamberdir ondan bahsediliyor. Ne yapmış o:

Elişa eve vardığında, çocuğu yatağında ölü buldu.

İçeri girdi, kapıyı kapayıp RAB'be yalvarmaya başladı.

Sonra ağzı çocuğun ağzının, gözleriyle elleri de çocuğun gözleriyle ellerinin üzerine gelecek biçimde yatağa, çocuğun üzerine kapandı. Çocuğun bedeni ısınmaya başladı.

Elişa kalkıp odanın içinde sağa sola gezindi, sonra yine dönüp çocuğun üzerine kapandı. Çocuk yedi kez aksırdı ve gözlerini açtı.

Elişa Gehazi'ye, “Şunemli kadını çağır” diye seslendi. Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelince, Elişa, “Al oğlunu” dedi.

Kadın Elişa'nın ayaklarına kapandı, yerlere kadar eğildi, sonra çocuğunu alıp gitti. Ölmüş olan çocuk gözlerini açıyor ve ondan sonra

uzun bir hikâye yazıyor. Sonra o annesini çağırıp “niye üzülüyorsun al senin çocuğun dirildi götür,” diyor.

Şimdi Elişa peygamber ölmüş olan bir çocuğu diriltmiş onu yeniden hayata kavuşturmuş. Bu durumda o ilah değilse nasıl bu iddia İsa'nın ilahlığının delili olabilir?

Sonra bakın Hezekiel adlı bir kitap var. Bu aynı zamanda bir peygamber ismi.

Hezekiel 37. Bölüm 9-10. ayet:

“Sonra bana şöyle dedi: “Rüzgâra peygamberlik et, insanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Rab Yahve şöyle diyor: Ey rüzgâr, gel dört yandan es. Bu öldürülmüşlerin üzerine üfle ki canlansınlar!'”

Böylece bana verilen buyruk uyarınca peygamberlik ettim. Onların içine soluk girince canlanıp ayaklarının üzerinde durdular. Çok, çok büyük bir kalabalık oluşturunuyorlardı.”

Hz. İsa ^{as}'ın dirilttikleri birkaç kişi olabilir. Burada Hezekiel peygamber için diyor ki “büyük bir kalabalık dirildi”. Binlerce insandan söz ediliyor. Peki, efendim binlerce insanın hayata kavuşmasına sebep olan ilah olmuyor da, Hz. İsa ^{as} nasıl ilah oluyor?

Sonra İlyas bir peygamberdir ve Birinci Krallar 17. Bölüm 20-23'te şöyle yazıyor:

“Sonra RABbe şöyle yalvardı: «Ya RAB Tanrım, neden yanında kaldığım dul kadının oğlunu öldürerek ona bu kötülüğü yaptın?»

İlyas üç kez çocuğun üzerine kapanıp RABbe şöyle dua etti: «Ya RAB Tanrım, bu çocuğa yeniden can ver.»

RAB İlyasın yalvarışını duydu. Çocuk dirilip yeniden yaşama döndü.

İlyas çocuğu yukarı odadan indirip annesine verirken, «İşte oğlun yaşıyor!» dedi.”

Sonra İkinci Krallar 13. Bölüm 21.ayet:

“Bir keresinde İsraililer, ölü gömerken akıncıların geldiğini görünce, ölüyü Elişa'nın mezarına atıp kaçtılar. Ölü Elişa'nın kemiklerine dokununca dirilip ayağa kalktı.”

Bu ilginç bir olay. Bir adamı gömerlerken Elişa'nın kemikleri sadece bu ölüye değmişse o ölü hayata kavuşmuş. Eğer birisinin kemikleri dahi bu kadar hayat veriyorsa, bu kadar kutsalsa bu kadar güçlü ise ve o Allah değil ise (hâşâ), Hz. İsa ^{as} nasıl ilah olabilir? Bize İsa ^{as}'ın farklılığını söyleyerek ikna etmeleri lazım.

Sonra burada demin bahsettiğim Hristiyanlarla yaşanan o münazara esnasında Hristiyan papazlar Hz. Mesih-i Mevud ^{as}'a 3 hastayı getirmişler. Birisi diyelim kör, öbürü sakat, öbürünün başka bir hastalığı varmış. Hz. Mesih-i Mevud ^{as}'a dediler ki

“Bak sen Mesih olmak iddiasındasın. Bizim mesihimiz hastalara şifa verirdi ölüleri diriltirdi. Sen eğer Mesih isen bunları iyileştir.”

Kendilerince Hz. Mesih-i Mevud ^{as}'ı aciz kılmak için büyük bir plan kurdular. Büyük bir hile yaptılar. Hz. Mesih-i Mevud ^{as} Allah'ın desteğiyle o meydandaydı ve dedi ki:

“Sizin kitabınıza göre Hz. İsa ^{as} size demiştir ki: “eğer içinizde zerre kadar iman varsa benim yaptıklarımın aynısı yaparsınız.” Ama benim kitabım bunu demiyor. Benim kitabım iman belirtilerini bu şekilde açıklamıyor. Benim kitabım diyor ki: “Kim Allah bizim Rabbimizdir deyip sebat gösterirse onların üzerine melekler iner”. Ben bu belirtilere bu alametlere sahibim. Ama sizin kitabınız diyor ki: Eğer sizde zerre kadar iman varsa İsa'nın yaptıklarının aynısını yaparsınız. Onun için siz imanınızı ispatlayın.”

Papazlar oradan apar topar gittiler. Hiçbir iman belirtisi gösteremediler. Bizim bunu bugün bile Hristiyanlara dememiz lazım.

Bakın Matta 17. bölüm ayet 18-21 diyor ki:

“İsa cini azarlayınca, cin çocuktan çıktı, çocuk da o anda iyileşti.

Sonra öğrenciler tek başlarına İsa'ya gelip, «Biz cini neden kovamadık?» diye sordular.

İsa, «İmanınız kıt olduğu için» karşılığını verdi. «Size doğrusunu söyleyeyim, bir hardal tanesi kadar imanınız olsa şu dağa, 'Buradan şuraya göç' derseniz, göçer. Sizin için imkânsız bir şey kalmaz.”

Hz. Mesih-i Mevud ^{as} dedi ki:

“Ben sizden dağ istemiyorum dağ buradan çok uzak. Allah razı olsun bana çok yardımcı oldunuz. Kendi elinizle bu sakatları buraya getirdiniz. Onun için gerçek manada iman sahibi olduğunuzu bize gösterin. Bizde anlayalım ve eğer iman sahibi değilseniz o zaman utanmanız lazım. Hristiyanlık adına hem tartışıyorsunuz hem de sizde iman belirtileri yok.”

Sonra Markos 16. Bölüm ayet 17-18 diyor ki:

“İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır: benim adımla cinleri kovacaklar, yeni diller konuşacaklar, yılanları elleriyle tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, bundan zarar görmeyecekler. Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek.”

Hz. İsa ^{as}'ın kendisi İncil'e göre iman sahiplerinin bu alametlere sahip olacağını söylüyor.

Eğer gerçekten Hz. İsa ^{as} ölüleri diriltip, hastaları iyileştiriyordu ise, Hz. İsa ^{as} bizzat dedi ki “sadece ben değil imanlıysanız sizlerde bunu yaparsınız. Eğer hardal tanesi kadar içinizde iman varsa.”

O zaman hangi Hristiyan bize gelip, efendim bizim Mesih böyle yaptı diyorsa ona diyelim ki gel iman belirtilerini sen de göster o zaman bizde senin iman sahibi olduğunu anlayalım.

Minhac-ut Talibîn'den

Çeviren: S. Atik Ahmad

Minhac-ut Talibîn (Arayanların Yolu) adlı bu eser, Vâdedilen Mesih ve Mehdi as'ın 2. Halifesi Hz. Mirza Beşiruddin Mahmud Ahmed ra'in 27 Aralık 1925 yılında senelik "Jalsa Salana" toplantısındaki konuşmasıdır.

BÖLÜM 3

Şimdi de asıl konuma gelmek istiyorum. Gönlüm uzun süredir bu konuyu sizlerle paylaşmak istiyordu. Bu öyle bir konudur ki her insanın aklına gelir, kalbini gıdıklar. Birçok insan bunu bana sormuştur, varsa bir reçetesi; talep etmiştir. Soru şudur;

“İnsan hangi yöntemlerle kötülükten arınabilir, iyilikleri cezp edebilir?”

Genellikle verilen cevap. “İyilik yap işte, kötülüklerden de sakın” şeklindedir. Ama herkesin çok iyi bildiği gibi birçok insan “biz Kurân-ı Kerîm’i okuduk, hadis kitaplarını yaladık, Vâdedilen Mesih’in yazdığı kitapları da okuduk ama tam olarak gûnahtan arınmış, iyilikleri cezp etmiş sayılamayız. Şimdi söyleyin; bizim ilacımız nedir?” diyorlar. Bu gösteriyor ki yaklaşımımız klasik olmamalıdır. Biz bu soruya “tüm irade ve isteğe rağmen neden insan gûnahtan kurtulamıyor” açısından yaklaşmak durumundayız. Bu açıdan bakınca bu konuşmamın “İrfan-ı İlahî” adlı konuşmamla da kısmen örtüşeceğini hissettim ve bu yüzden o konuşmamı da bir daha okudum. Okuyunca fark ettim ki zaten ben orada bu konuları detaylı anlatacağım diye söz vermişim. Sözümü yerine getirme fırsatı verdiği için Rabbime şükrediyorum.

Sonra düşünmeye devam edince çok eski bir rüyamı hatırladım. Vâdedilen Mesih’in vefatından bir iki ay sonra bu rüyayı görmüştüm ve o zaman bir anlam verememiştim. Rüyamda kendimi namazdan sonra otururken gördüm ve elimde Abdülkadir Geylani hazretlerinin yazdığını sandığım “Minhac-ut Talibîn” adlı bir kitap var. Yani “arayanların yolu”. Rüyamda bu kitabı okudum ve bir yere koydum. Sonra bunu Vâdedilen Mesih’in birinci halifesine vermem gerektiğini hatırladım ve kitabı aramaya başladım. Birde baktım ki bulamıyorum ama ararken başka

bir kitap buldum. Tam o esnada dilim bu sözleri tekrar etmeye başladı;

وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ

yani “Rabbinin ordularını Ondan başka kimse bilmez.”¹

Sonra belki de Abdülkadir Geylani hazretlerinin böyle bir kitabı vardır diye birinci halife sordum. O da “bu isimde bir kitabı yoktur ama ‘Ganiyyatul Talibiin’ adlı bir eseri vardır” dedi. Daha da araştırınca bu isimde hiçbir yazarın bir kitabı olmadığını öğrendim. Sonra belki de benim bu isimde bir kitap yazacağım anlamı çıktığını düşündüm. Bu durumda “Abdülkâdir” in anlamı kitapta yazacaklarımın benim zihnimin sundukları değil, “Kadir olan Allah’ın bana öğrettiği şeyler olacağı” olacaktı. Bu sebepten bugünkü konuşmamın adını “Minhac-ut Talibîn” koydum.

“İrfan-ı İlahî” ve “Necat” konularındaki konuşmalarla örtüşen kısımdan bahsetmeyeceğim. Sadece sürekliliği için gerekirse özetle anlatacağım. Gerçek şudur ki önceki konuşmalarımda konunun ilmî tarafını anlatmışım. Bugün ise daha çok pratik ve amel-lerle ilgili kısmını anlatacağım.

“İnsanın yaratılışının gayesi nedir?”

Bu sorunun cevabını Kurân-ı Kerîm kendisi vermiştir ²:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

Yani Biz insanı sadece bir amaç için yarattık. O da şudur ki “Abd olsun”. “Abd” Arapçada tezellül ve aşağılanmayı kabul eden birisi için kullanılır ve dolaylı anlamı başkasından

¹ Müddesir Suresi Ayet:32

² Zariyat Suresi, Ayet:57

etkilenip onun şeklini alan onun izini taşıyan birisidir. “Abd” başkasının hükümdarlığını kabul eder, izi ve nakşını üzerine almaya razı olur. Allah ise insanı sadece ve sadece Onun (Allah’ın) izini alsın diye, nakşını kabul etsin diye yarattığını söylüyor. Eğer hayatımızın gayesi ve amacı buysa bunu yerine getirmek için tek çare Allah’ın sıfatlarını cezbetmektir.

Peygamberlerin yollanmasının arkasındaki gaye de budur. Kurân-ı Kerîm şu şekilde bu-
yuruyor;

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Bu Hz. İbrahim as’ın duasıdır. Diyor ki “Ya Rabbim; Onlara öyle bir resul gönder ki onlara ayetlerini okusun, şeriatı açıklasın, hikmetini anlatsın ve kalplerini temizlesin. Şüphesiz ki sen Galipsin, Hikmet sahibisin.”¹

Bu dua gösteriyor ki peygamberlerin amacı imanı kuvvetlendirip, ilim vermektir. Arkasından şeriatını anlatıp hikmetini açıklamaktır. Yani önce ilim sonra amelle ilgili eğitim vermektir. Böylece bu eğitime gönüllü olarak katılmak isteyenleri pak edip, kalplerini temizleyip Allah’ın meclisinde oturabilmek için hazırlamaktır, buna layık kılmaktır.

Cemaatimiz için bu soru herhangi bir soru değildir. Bir ölüm kalım meselesidir. Biz Allah’ın günümüzde yollamış olduğu bir peygamberi kabul eden cemaatiz. O da bize Allah’ın ayetlerini okumuştur, anlatmıştır, hikmetlerini beyan etmiştir. Eğer ona inandıktan sonra da kalbimiz temizlenmezse, günahlarımızdan kurtulamazsak, inanmış olmanın ne anlamı kalır?

Mevlevi Burhanuddin Cehlemi son derece ihlâs dolu bir arkadaşımızdı. Bir seferinde Vâdedilen Mesih as, müminin derecelerini anlatıyordu. Konuşması bitince Mevlevi Bey

hüngür hüngür ağlamaya başladı. Sonra Vâdedilen Mesih as’e döndü ve “önce ben vahhabi oldum ve neticesinde toplumdan baskı gördüm, ezildim. Sonra sizi kabul ettim ve yine toplumdan aynı muameleyi gördüm, zulmedildim. Ama bu kadar zorluk çekmeme rağmen hala bir şeye benzeyemedim”. Yani bir peygambere inandıktan sonra da eğer değişmiyorsak bunun ne anlamı vardır! Oysa gerçekten hayat veren birisinin eline elimizi vermiş birisi gibi değişmemiz gerekir. Hatta sanki Allah’ın eline elimizi vermiş gibi bir sonuç almamız gerekir. Bunu başaramazsak kalan her şey birer hiçtir. Hele bir bakınız; Vâdedilen Mesih bizden neler istiyor, nasıl da yanlış yapmayalım diye korkutuyor. Nefsin tezkiyesi konusunda nasihat verirken diyor ki;

*“Nefsin tezkiyesi Yaratan ve yaratılan, her ikisinin haklarını verince, riayet edince olur. Allah’ın hakkı şudur ki nasıl dilimizle O’nun tek ve eşi benzeri olmadığını söylüyorsak, gerçekten amellerimiz de bunu gösterebilir. Herhangi bir mahlûkla bir tutulmasın. Yaratılanın hakkı da şudur ki kimseye karşı kişisel kin beslenmesin, önyargı olmasın, kasıtlı fesat yapma girişimleri olmasın, birbirini çekiştirmek olmasın. Ama bütün bu hedefler daha uzaktır. Daha aranız tertemiz değildir ki. Sitem etmek de vardır, yakınmak ve sızlanmak da. Gıybet de olduğu gibi kardeşlerinizin haklarını gasp etmek de yok değildir. Oysa Allah aynı vücudun birer uzvu olan parçalar gibi olmadıkça felah yoktur, kurtuluş yoktur diyor. Kardeşiyle olan muamelesi tertemiz olmayan birisinin Allah ile de muamelesi eğridir. Muhakkak ki Allah’ın hakkı daha fazladır ama bu hak veriliyor mu ancak kardeşlerinin haklarının ve-
rilmesiyle anlaşılabilir. Kardeşiyle olan ilişkisi dosdoğru olmayanın Allah ile olan ilişki de tertemiz değildir. Bu kolay bir şey değildir, son derece zordur. Gerçek sevgi başkadır, münafikların sevgisiyse başka. Bir müminin diğer mümin üzerinde hakları vardır. Kardeşi hastalanırsa ona bakar, vefat ederse cenazesine gider. Küçük şeyleri konu bile etmez, affeder. Allah sizin şu anki gibi yaşamınıza razı ol-*

¹ Bakara Suresi, Ayet:130

maz. Gerçek kardeşlik yoksa cemaat da yoktur.”

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ

Bunlar takva ile ilgili Vâdedilen Mesih as'ın nasihatleridir. Eğer hayatımızın gayesini yerine getirmek ve Peygamber Efendimiz sav ile Vâdedilen Mesih as'ın misyonlarına katkıda bulunmak istiyorsak, hayatlarımızı takvayla doldurmak zorundayız.

Şimdi kâmil insanın tarifini yapalım. Nasıl ki tıbbı göre sağlıklı bedenın tarifi vardır, aynı şekilde ruhani dünyada sağlıklı ruhun yani kâmil insanın da tarifi mümkündür.

Hatırlamaya değerdir ki kâmil olması için insanın;

- a) Yaratanla ve
- b) Yaratılanla

muamelesinin doğru, tam ve tertemiz olması gerekir. Vâdedilen Mesih'in bize anlattığı gibi bunların ikisi şarttır. Aynı anda olmaları şarttır.

Yaratılanlarla olan muamele de ikiye bölünür;

1. Kendisiyle olan muamele; Peygamber Efendimiz bu konuda

فُسَيْتَ عَلَيَّتَ حَقُّوْكَ demiştir. Yani senin kendi nefsinin hakları vardır.

2. Diğer yaratılanlarla olan muamele

Kendisiyle olan muamele yine ikiye bölünür;

1. İnsan kalbinin ve ruhunun durumunu kirlüten her şeyden sakınsın
2. Kalbinin ve ruhunun temizlenmesini sağlayan her şeyi yapsın.

Diğer yaratılanlarla olan muamele de üçe bölünür;

1. İnsanlığın tüm bireyleriyle ve fertleriyle muamelesi dürüst ve tertemiz olsun
2. İnsanlığın grup olarak ortaya çıkardığı kitlelerle muamelesi dürüst ve tertemiz olsun. Örneğin ülkelerle ve büyük cemaatlerle vs.
3. İnsan dışında diğer mahlûklarla muamelesi dürüst olsun.

Bunlar da ilk grup gibi iki türlü hareket etmemizi gerektirir.

- a. İnsanlarla veya diğer mahlûklarla ilişkisini bozan her tür şeyden sakınsın
- b. İnsanlarla veya diğer mahlûklarla ilişkisini iyileştiren, ihsan seviyesine götüren, tertemiz kılan her tür şeyi yapsın.

Sonra Allah ile olan ilişkinin de iki şıkkı vardır.

- a. Allah ile olan ilişkiyi zedeleyen her işten sakınsın

- b. Allah ile olan ilişkiyi iyileştiren her işi yapsın

Şimdi de dinin ne olduğunu anlatacağım.

Çünkü bütün bunların yapılması veya sakınılması zaten dindir, mezheptir. Hatırlamaya değerdir ki din'in iki şıkkı vardır.

1. Ahlak
2. Ruhaniyet

Birçok insan bu hatayı yapar ve “din demek ahlak demek” der. Ahlakı iyi olan “dindardır” derler. Oysa böyle birisi ancak olayın yarısını anlamıştır. Dindar ve Muttaki kelimesi onun için kullanılmaz.

Ahlak nedir?

İnsanların amellerinin insanlıkla alakalı olan kısmı ahlaktır. Aynı ameller Allah'a karşı yapılırlarsa Ruhaniyet olurlar. İnsanlara yalan söyleyen insan ahlaksızdır. Ama Allah'a karşı da yalan söyleyenin Ruhaniyeti ölmüştür. Ancak her iki yanı düzgün ve doğru olan dindar ve muttakidir. Yani şeriatın dediği şekilde yapılan ahlaki davranışlar ruhaniyetle de birleşince din olurlar. Ruhaniyeti eksik olup sadece bazı kültürel sebeplerden dolayı yapılan amelleri varsa yapana ahlaklı deriz.

Öncelikle ahlakları anlatacağım ve sonra ruhaniyeti. Ama dediğim gibi güçlerimiz ve takatimizin zuhuru ve dışa vurması (amel şeklinde) eğer sadece insanlarla alakalıysa ahlaktır. Aynı davranışları Allah'a karşı yapılan ruhaniyeti doğurur. Bu yüzden ahlak konusunu anlatınca aslında ruhaniyet konusu da anlatılmış olacaktır. Varsa bir farkı ayrıca söylerim.

Ahlak meselesini anlamak için “*Hulk*” olan kök kelimesinin ne anlama geldiğini bilmek gerekir. İslamiyet dışında tüm mezhepler ve filozoflar bu konuda ciddi hatalar yapmışlardır, sendelemişlerdir, çok acayip tanımlar yapmışlardır. Örneğin bazılarına göre;

a) “*hulk*” kökleri çok derin olan bir melekenin adıdır ve insan hiç akıl ve fikir kabiliyetlerini kullanmadan doğrudan bu melekeyi kullanarak bazı şeyleri yapar, bazılarından sakınır.

b) Bazılarına göre “*hulk*” Allah’ın varlığını ispat etmek için insanın içinde yerleştirilmiş bir kabiliyettir.

c) Bazılarına göre “*hulk*” uzun tecrübeler neticesinde genlerimize işlemiş olan bir kabiliyettir. Batılı düşünürler genellikle bu neticeye varmışlardır.

Benim görüşüme göre doğal meyillerinin yuları akla verilirse ve bunu yapan kişi o işi yapmaya da kudretli olursa çıkan netice “*hulk*” tur. Kudretli olmaktan kastettiğim şudur ki isterse yapsın istemezse terk etsin. Her iki seçenek onun için mümkün olsun. Eğer ameller aklın yönetiminde değilse sadece doğal meyiller olur. Hayvanların durumu böyledir. Hayvanlarda sevgi denilen şey vardır ama bu yüzden onlara ahlaklı diyemeyiz, sadece doğal meyiller diyebiliriz. Eğer bu tarz davranışlar daha da alt seviyeli

şeyler örneğin bitkiler veya cansız türler tarafından gösterilirse; adı sadece “*zuhur-i kudret*” olur yani özelliklerin dışı vurması.

Konunun bu kısmı zordur. Eğer bazı arkadaşlar tam anlayamazlarsa kitap şeklinde basıldığında anlarlar. Ama kalan kısmı için temel oluşturacağı için beyan etmek durumundayım. Bundan sonraki kısım kolaydır. Herkes tarafından anlaşılabilir.

Anlattığım gibi bir davranışın ahlaki olması için akıl sahibi ve muktedir birisi tarafından gösterilmiş olması gerekir. Şimdi de “*Ahlak-ı hasene*” nin tarifini yapacağım. Bunlarla ilgili de fikir birliği yoktur.

a. Bazılarına göre “*ahlak-ı hasene*” insani güçlerin akıllı bir şekilde kullanılmasıdır.

b. Bazılarına göre “*ahlak-ı hasene*” insana gerçek mutluluk veren şeylerdir.

c. Bazılara göre “*ahlak-ı hasene*” fedakârlık içeren amellerdir. Yani bunlarda insan kendisine zarar vererek başkasına fayda verir.

d. Bazılarına göre “*ahlak-ı hasene*” akıl sayesinde ve nihai kişisel faydayı dikkate alarak geçici fedakârlık yaparak yapılan amellerdir.

e. Müslüman sufilere göre şeriata tabi olup akli kullanarak yapılan ameller “*ahlak-ı hasene*” dirler.

Devam edecek

Vâdedilen Mesih ve Mehdi ^{as} dedi ki;

Sufilerin yazdıklarına göre, Ramazan ayı kalbin nurlanması için en güzel aydır. Bu ayda bol bol keşiflere nail olunur. Namaz tezkiye-yi nefis için olup, oruç tecelli-yi kalp içindir. Tezkiye-yi nefsdan hedeflenen “nefsi emmare”nin şehvetlerinden uzaklaşmasıdır. Tecelli-yi kalptan kastedilen ise Allah’ı göresin diye keşif kapılarının açılmasıdır. “Unzile fi-hil kuran” ayet-i kerimesi de buna işaret etmektedir. Şüphesiz orucun büyük eceri vardır. Ama hastalıklar vs. engeller insanı bu nimetten mahrum ederler.

Gençken ben altı aya yakın oruç tutmuştum. Bu esnada ben üst üste nur sütunlarının göğe yükseldiğini gördüm. Bu sütunlar yeryüzünden mi yoksa kalbimden mi göğe doğru yükselmekteydi, bunu tam kestiremedim. Ama bunların hepsi gençken başarılabılır. O zaman dileyeydim dört seneye kadar da oruç tutabilirdim. (Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani

^{as} Melfuzat; c.2, s.561) Çev.: R. Paktürk

Dua Gerçeği ve Duanın Şartları

Yasemin Çil

BÖLÜM 2

Duaların şartlarına gelecek olursak; **Birincisi**; Kuranı Kerim'de Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor:

“Ey Muhammed, benim kullarım soruyorlar, Allah nerededir, Rab nerededir? Sen onlara de ki, O sizlere yakındır ve dualarınızı kabul eder.”¹

Peki, duanın kabulünün şartı nedir? İnsanlar eğer dualarının kabulünü istiyorlarsa o zaman birinci şart, “Allah’ın dediklerine uyulmasıdır”. Çünkü bir köle efendisinin dediği her şeyi uyguladığı zaman, o mükâfatlandırılır. Duada da böyle bir ilişki vardır.

Yeri gelmişken bir konuyu daha aydınlatmaya çalışalım. Bugünlerde Müslümanlar arasında bir görüş yerleşmiştir ki, “Efendim, ben dua edeceğim, bu duayı 500 kere okuyayım, şunu 1000 kere okuyayım, böylece Allah-u Teâlâ’da şu şu ihtiyaçlarımızı giderecektir” diye. Bu düşünce sahipleri duayı öyle bir hale getirdiler ki: Hâşâ! Kul efendidir de Allah hâşâ köledir. Çünkü o dua okununca Hâşâ Allah-u Teâlâ sanki sen bu duayı 1000 kere söyledin, bende yapayım, diyecekmiş gibi. Dua böyle değildir. Birinci şart insan Rabbinin uyacaktır. Allah öyle buyurmaktadır.

İkincisi, Kuran-ı Kerim’de diyor ki “Bana inansınlar, iman etsinler”. Peki, Allah-u Teâlâ neden burada dedi ki “Bana inansınlar”? İnanmayan insan zaten dua etmez. Şöyle ki bazen insan birinin dediklerini yapar da, yaparken pek güvenmez. Mesela yapar ama karşısındakinden korktuğu için yapar. Ona olan güveninden değil. Düşüncesi ben bu kişinin dediğini yaparsam, söylediği sonuçları elde ederim değil. Korktuğundan yapıyor.

Ben bunun dediğini yapayım, yoksa kötü olur gibi. İşte bu yüzden Allah-u Teâlâ dedi ki “*Bana inansınlar*”. Bana inansınlar ki ben de dualarını kabul edeyim. Yani **bir insan hem Allah’ın dediğine uyacak, hem de acaba Allah’a dua edersem kabul edilir mi diye suizan (kötü zan) beslemeyecek. Düşünecek ki “Hayır. Benim Rabbim duayı kabul eder ve O’nun gücü her şeye kadirdir.”**

İçtenlikle dua ederken bu şarttır. İşte o zaman Allah-u Teâlâ bu nedenden ötürü onun duasını kabul eder. Çünkü bu kul bir taraftan O’nun dediklerini yapıyor, diğer taraftan da O’na güveniyor. Benim Rabbim ne dedi ise o olacaktır diye.

Şimdi bu demek değil ki ben bugün dua ettim de yarın cevabı gelsin. Bu konuyu örneklerle açıklamaya çalışacak olursak. Hz. İbrahim ^{as}, Resulullah’ın zuhurundan 2500 sene evvel dua etti ve dedi ki;

“Ey Allah’ım, o peygamberi gönder ve o peygamber benim neslimden olsun.”²

Peki, bu duanın neticesi ne zaman zuhur etti; 2500 sene sonra. Buradan anlıyoruz ki, mümin dua ederken “Bana güvenecek, bana inanacak”, yani umutsuzluğa kapılıp da duayı terk etmeyecek. Hemen niye sonuç çıkmadı diye şartta koşmayacak. Dudasını ettikten sonra güvenecek ki Allah duamı işitti ve o duaları kabul edendir diye ve Allah’ın iradesine boyun eğecek artık.

Başka bir örnekle biraz daha açıklamaya çalışalım. Zamanın birinde bir evliya varmış. Bu evliyanın bir müridi:

“Mürşit Hazretlerine gideyim de bir dua isteyeyim” demiş. Gitmiş Mürşit’in dergâhına

¹ Bakara Suresi, Ayet:187

² Bakara Suresi, 129-130

ve orada bir süre kalmış. İlk gün, gece bu mürit, teheccüde kalkmış. Mürşidi de teheccüd kılıyormuş. Namazı kılarken Mürit, Mürşit'ine gelen bir sesi duymuş,

"Senin şimdiye kadar ettiğin dualarını reddettim!" diye. Şaşırmış mürit. İkinci gün tekrar Mürşidi ile teheccüd namazına kalkıyor ve yine aynı sesi duyuyor. Mürit düşünmeye başlıyor;

"Allah Allah, demek bizim Mürşit de pek bir şey yokmuş, o da bizim gibi imiş. Baksana duaları kabul edilmiyor. Ha biz ha o." diye. Üçüncü gün tekrar kalkıyorlar namaza ve yine aynı sesi duyuyor. Artık dayanamayan Mürit, Mürşide giderek;

"Efendim, madem size üç gündür bu ses geliyor ve kabul etmiyorum diyor, siz niye ısrarla devam ediyorsunuz." demiş. Bunun üzerine o zat demiş ki;

"Yavrum bak benim işim yalvarmak. Karar bildirmek O'nun işidir, benim işim değil. O yüzden beni ilgilendirmez. O kendi işini yapıyor, ben de kendi işimi yapıyorum. O kendi işini yapıyor diye ben vazifemden vazgeçecek değilim. Hem ben 30 yıldır bu sesi duyuyorum. Sen üç gecede mi sıkıldın." diye konuşurlarken tekrar bir ses duyuldu ve "Senin geçmiş bütün dualarını kabul ettim." dedi...

Yine Mehdi ^{as}'ın çok güzel bir sözü var. Burada onu da zikretmek gerek. Diyor ki,

"Benim bir duam kabul edilirse ben ister istemez seviniyorum, ama reddedilirse bu beni daha çok sevindiriyor, çünkü o zaman Rabbimin rızasına razı oluyorum." Buradan da başka bir şey anlıyoruz ki, **mümin dua ederken benim istediğim olsun diye dua etmiyor.** Bu konuda benim Rabbimin rızası belli olsun diye dua ediyor. Gerçek mümin de neticesi ne olursa olsun o karara uyar. Ama bugün insanların genel olarak hali nedir? Bir

konuda dua etti ve diyelim ki duası kabul edilmedi hemen isyan eder ve der ki

"Bu dua olmadı veya ben kimim dua etmek kim." Ya da "Ben duası kabul edilecek birisi değilim" diye. Böyle şeyler düşünerek insanlar bilmeden isyana giderler. Bu da neden kaynaklanıyor. Yukarıda da zikredildiği gibi insanlar Allah'a yeterince inanmış ve güvenmiş değiller. İşte bu nedenle iman ve güvenmek duanın şartlarından. Duanın kabulünün **üçüncü** şartına gelelim. Resulullah ^{sav};

"Eğer sen Allah-u Teâlâ ^{cc} senin zorluklarını sorunlarını kaldırsın istiyorsan, o zaman sende Allah-u Teâlâ'nın kullarının sorunların ve zorluklarını ortadan kaldırmaya çalış." dedi. Bu da duanın kabulünün bir yoludur. Eğer bizim Allah-u Teâlâ'nın yardımına zor durumda olduğumuzdan dolayı ihtiyacımız varsa, aynı şekilde bizim gibi zor durumda olan insanlara yardım etmemiz lazım.

Bir arkadaşımızın örneğini burada vermek isteriz. Şöyle ki, bu arkadaşımız fakülte son sınıf imtihanlarına girmişti. Bu sınavlarından birisi ise çok kötü geçmiş idi ve o dersten kalsa idi kendisini çok sıkıntıya düşürecek. Hiç geçme ihtimali de yok. O anlatıyor diyor ki;

"Benim tek umudum dua etmekte idi. Bunun üzerine şunu düşündüm ve dedim ki: Eğer Allah-u Teâlâ benim bu kulum hak etti mi hak etmedi mi diye düşünecek olursa, ben kesinlikle o sınavdan geçmeyi hak etmedim. Yeterince de çalışmamıştım. Peki, o zaman ne yapmam lazım dedim ve şu sonuca vardım ki, yardıma ihtiyacı olsun veya olmasın insanlara yardım etmem lazım. Hal böyle iken bir gün bir arkadaş ile yolda giderken bir dilenci elini uzattı ve:

— Allah rızası için yardım edin, dedi, ben de cebimde ne varsa çıkarıp verdim ona. Bunun

üzerine yanımda bulunan arkadaşım dayanamadı ve;

— Görmüyor musun, sağlıklı ve genç bir adam, belli ki ihtiyaç sahibi de değil. Niye verdin, dedi.

— Vallahi, benim bu günlerde Allah-u Teâlâ'ya bir işim düştü ve eğer ben, bu benden yardım isteyen haklı mıdır, haksız mıdır diye bakacak olursam yandım. Çünkü eğer Allah-u Teâlâ'da bana aynı şekilde muamele ederse ben de hak etmedim. Ancak bu şekilde Allah'ın rahmetini coşturabilirsem coştururum, dedim.

Ne kadar ilginçtir ki, ben o sınavdan tam geçebilecek notu aldım. Böylece Allah-u Teâlâ gösterdi ki, bu iş olacak değildi, ancak senin dua şeklin ile böyle oldu, diye."

Dolayısıyla **bizler sıkıntıya düşmeyi beklemekten de daima sadaka vermeye kendimizi alıştırmalıyız**. Sıkıntısı olanlara gidip yardım etmeliyiz. Eğer kendi sıkıntımızın kalkmasını da istiyor isek bununla beraber Allah-u Teâlâ'ya içtenlikle yalvarmamız da lazım.

Duanın kabulünün **dördüncü** şartına gelecek olursak, o da Resulullah ^{sav}'a bol bol salât getirmektir. Bunun da birçok nedenleri var. Bu sebeplerden bir tanesi şudur: Biz diyebiliriz ki, Peygamberimiz için ben dua edeyim veya etmeyeyim, Resulullah ^{sav} ve O'nun makamı çok yücedir. Benim duama O'nun ihtiyacı yok, diye. Ancak Resulullah ^{sav} bir hadisinde ""Biriniz dua ederken, Allahu Teâlâ'ya hamd u senâ ederek başlasın, sonra Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'e salât okusun, sonra da dilediğini istesin" ¹ buyurdular. Yani siz önce Allah'a hamd edeceksiniz ve peygamberimize salâvat göndereceksiniz, sonra kendi duanızla Allah'a yöneleceksiniz.

Hamd konusuna sonra geleceğiz. Burada neden denmiştir ki, peygambere de salât getirin sonra duanızı edin diye. Şöyle ki, Resulullah ^{sav}'ın bizim üzerimizde o kadar çok iyilikleri vardır ki, biz maddi olarak o iyiliklerin karşılığını veremeyiz. Bu bizim için mümkün değildir. Peki, bir insan maddeten bir insana iyiliğinin karşılığını veremiyorsa o kişi ne yapabilir? En azından O'na dua edebilir. Çünkü elinden gelen başka bir şey yok.

Şimdi bizim burada Resulullah ^{sav}'a dua etmemiz, O'nun bizim dualarımıza ihtiyacı olduğundan değildir. İnsanın bilmesi lazımdır ki, biz O'na teşekkür borçluyuz ve başka bir teşekkür şekli de olmadığından Allah-u Teâlâ bizi bu konuda serbest bıraktı. "Peki, siz Peygambere dua edin" Çünkü eğer Peygamber Efendimize dua etmemiz yasaklanmış olsa idi, o zaman âşıklar ölürdü. Bu insan yaradılışının bir gereğidir. Çünkü insan kendisine birisi bir iyilik yapmış ise ona önce maddeten bir iyilik yapmaya çalışır, bu olmaz ise bir hediye vermeye çalışır bu da olmaz ise o zaman en azından dua eder. "Sen bana şu iyiliği yaptın, Allah ne muradın varsa versin" der.

İşte bu yasaklanmış olsa idi mümin ölürdü. Tabii ki gerçek anlamda müminler. Çünkü mümin Resulullah ^{sav}'ın iyiliklerinin karşılığını hiçbir zaman veremeyecektir. İşte insan salât getirirken ve Peygamberimiz için dua ederken teşekkürünü bildirmektedir. "Ey Rabbim, Resulullah ^{sav} bu kadar iyilikler yaptı, sen O'na rahmet et" gibi. Allah-u Teâlâ Kur'an-ı Kerim'de, "Hamd edene, nimetimi arttırırım," ² buyurdu. İşte kim şükrederse bilsin ki, Allah-u Teâlâ ona nimetini arttıracaktır. Bunun bir şekli de Resulullah ^{sav}'a dua etmektir.

¹ Tirmizî, Daavat 66,(3473, 3475); Ebû Dâvud, Salât 358, (1481); Nesâî, Sehv 48, (3, 44)

² İbrahim Suresi, Ayet:8

Salât göndermenin bir nedeni de, yine insan yaradılışında da vardır: Biz yetkili bir kişi ile görüşürken, ister istemez onun sevdiği birisinden bahsederiz. Ona bize olan iyiliklerinden bahsederiz. O'nun bize olan sıcaklığını ve yakınlığını arttırmak isteriz. Dua meselesi insan fitratına uygun bir meseledir. Biz bakıyoruz ki, o yetkilinin sevdiği birisinden müteşekkiri olmuş bir şekilde bahsederken, ister istemez bizim de ruh halimiz değişiyor. Bir tevazu hali geliyor ve ona uygun kelimelerle insan konuşmaya başlıyor. Bu hal ile aynı

zamanda bizim karşımızdaki yetkili kişiye karşı olan ifadelerimizin de daha güçlü ve anlamlı olmasına ve bu da içten bir hal ile oradan ayrılmamıza neden oluyor.

Aynı şekilde Allah'ın huzurunda Peygamber Efendimiz ^{sav} için yapılan bir dua, bizim hem tevazuya girmemize, hem de içimizden dua kelimelerinin içtenlikle çıkmasına neden olur. Böyle bir dua da Allah indinde kabul edilir. Bir insan içtenlikle ve tevazu içinde dua etmek istiyorsa Resulullah ^{sav}'a salât getirmek bir yoldur onun için. Devam edecek...

Humanity First

“İnsanlığa Hizmet”

“Dünya zor durumda iken Humanity First orada”

www.humanityfirst.org

Bağışlarınızla destek olmak için WEB sayfamızı ziyaret edin

Almanya 36. Jalsa Salana'sı Yapıldı

Kubilay Çil

"Bayrak Töreni"

"Bu Calsayı alelade insani toplantılar gibi zannetmeyin. Çünkü bunun temelinin özünde Hakkın desteği ve İslam kelimesinin yücelmesi yatmaktadır. Temeli için ilk tuğlayı bizzat Allah kendi eliyle yerleştirmiştir. Pek yakında bu toplantıya katılacak olan birçok milleti hazırlamıştır. Bu Kendisi için hiçbir şeyin imkânsız olmadığı Allah'ın işidir." (İştihar 7 Aralık 1892, Mecmu-yı İştiharat, c.1, s.341)

"Huzur'un Jalsa Kapanış konuşmasından sonra"

"Bu toplantının amacı, cemaat fertlerinin sık sık görüşüp kendilerinde bir iç değişme elde etmeleri, gönüllerinin ahirete yönelip Allah korkusu, takva, züht, kalp yumuşaklığı ve aralarındaki sevgi ve kardeşlikte diğerleri için örnek teşkil etmeleridir. Ayrıca alçak gönüllü ve tevazu sahibi olup doğruluğun içlerinde yerleşmesi ve din hizmetleri için samimi olmalarıdır." (Şahadat-ül Kuran, Ruhani Hazain, c.6, s.394)

"Toplantıya katılan Türk izleyiciler"

"Türkçe çeviri ekibimiz"

"Tebliğ bölümünde sohbet eden Türk kardeşlerimiz"

Türkiye 4. Jalsa Salana'sı Yapıldı

Mehmet Önder

Türkiye'deki Müslüman Ahmediler 2008 yılından bu yana her yıl kendi Jalsa Salana toplantılarını organize etmektedirler. 2011 yılı Jalsa Salana'sı ise 19 Haziran Pazar günü İstanbul'da yapıldı. 4. Türkiye Jalsa Salana'sına Çorum, Ankara gibi kentlerimizden gelen gruplar dışında, Kanada, İngiltere, Norveç, Avusturya ve BAE gibi ülkelerden de katılımlar gerçekleşti.

Türkiye Jalsa Salana'sı, Vâdedilen Mehdi ve Mesih'in V. Halifesi Hz. Mirza Masrur Ahmed'in^{atb} a gönderdiği mesaj ile açıldı. Mesajda şu sözlere yer verilmişti:

"...Sizler Jalsa'nın bereketlerinden tam olarak istifade ediniz... Bi'at gayenizi daima hatırınızda bulundurunuz ve yaşamlarınızı da ona göre yönlendiriniz. Yüce Allah'ın Ahmediyet, yani gerçek İslam şeklinde size bahsettiği nura değer veriniz. Onu kendi vatandaşlarınıza da tanıtınız."

4. Türkiye Jalsa Salana'sına Müslüman Ahmediye Cemaati Londra Türk Masası Başkanı Dr. Muhammed Celal Şems ve Avusturya ve Polonya ülkelerinden sorumlu mürebbi Münir Münevver Ahmed Bey konuşmacı olarak katıldılar.

Dr. Şems konuşmasında "Vâdedilen

Mehdi ve Mesih'in^{as} Ashaplarının Duaları" konusunu işlerken, Münir Münevver Ahmed Bey ise "Kur'an-ı Kerim'de Bulunan Muhteşem Gaybi Haberler" adlı konuşmasını gerçekleştirdi. (Jalsa da yapılan tüm konuşmalara www.ahmediye.org adresinden ulaşabilir ve izleyebilirsiniz.)

Toplantının geleneğine uygun olarak tüm ikramlar cemaatin değerli üyeleri tarafından hazırlanıp sunuldu ve Vâdedilen Mehdi^{as}'nin her konuğunun memnun kalması için büyük çaba harcandı. Yabancı misafirlere de tüm konuşmalar Emine Çakmak Sahi Hanım tarafından kapalı sistem kullanılarak tercüme edilip aktarıldı.

Bu seneki Türkiye Jalsa Salana'sının onur konukları ise Diyarbakır Dicle Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nin değerli öğretim görevlileri oldular. Prof. Dr. Hacı Musa Bağcı, Yrd. Doç. Dr. Abdurrahim Alkış, Yrd. Doç. Dr. Mehmet Bilen, Doç. Dr. Ahmet

Erkol, Yrd. Doç. Dr. Orhan Ateş ile doktora öğrencisi Sayın Rümeyza Küçüköner Müslüman Ahmediye Cemaatini yakından tanımak üzere toplantıya teşrif buyurmuşlardı.

Her yıl olduğu gibi Jalsa Salana Türkiye'de bulunan Müslüman Ahmediler için bir bayram havasında geçti.

Bazı Dualar

Osman Şeker

Oruca Niyet

و بِصَوْمٍ غَدٍ نَّوَيْتُ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ

Okunuşu: Ve bisavmi ğadin neveytü min şehri Ramazan

Manası: Ramazan ayının yarınki orucuna niyetlendim.

Orucu Açarken (İftar Ederken)

اللَّهُمَّ إِنِّي لَكَ صُمْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ
وَ عَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ .

Okunuşu: Allâhümme innî leke sumtü ve bike âmentü ve alâ rızgıke eftartü

Manası: Ey Allah'ım! Senin için oruç tuttum sana iman ettim ve senin rızkınla orucumu açtım.

Yemek Davetinden Sonra

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيهَا مَا رَزَقْتَهُمْ

Okunuşu: Allâhümme bârik lehüm fihâ mâ razaktehüm.

Manası: Ey Allah'ım! Onların rızkını bereketlendir.

Yemeğe Başlarken

بِسْمِ اللَّهِ وَ عَلَى بَرَكَاتِهِ

Okunuşu: Bismillahi ve alâ bereketillahi

Manası: Allah'ın adıyla (başlarım) ve üzerine Allah'ın bereketi (olsun).

Yemekten Sonra

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَ سَقَانَا وَ
جَعَلَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ .

Okunuşu: Elhamdülillahillezî et amenâ ve sekenâ ve cealenâ minel müslimin

Manası: Açlığımızı ve susuzluğumuzu gideren ve bizi Müslüman kılan Allah'a hamdolsun.

Kadir Gecesinde

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ
فَاعْفُ عَنِّي

Okunuşu: Allâhümme inneke afüvvün tuhibbül-afve fağfu annî

Manası: Allah'ım! Sen affedicisin, affetmeyi seversin; beni affet.

Aile üyeleri için

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا
قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا

Okunuşu: Rabbenâ heblenâ min ezvâcinâ ve zürriyyâtinâ gurrete eğyuniv vec'alnâ lil müttegîne imâmâ

Manası: Ey Rabbimiz! Hanımlarımız ve evlatlarımız tarafından gözümüzü aydın eyle, sâkınlara bizi önder kıl.

Allah^{cc}'nin Sevgisini Kazanmak İçin

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَ حُبَّ مَنْ
يُحِبُّكَ وَ الْعَمَلَ الَّذِي يُبَلِّغُنِي حُبَّكَ
اللَّهُمَّ اجْعَلْ حُبَّكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ
نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مِنْ الْمَاءِ الْبَارِدِ .

Okunuşu: Allahumme inni eselüke hübbeke ve hübbe meyyühıbbüke velamelellezî yünelligunî hübbeke Allah-ummecal hübbeke ehabbü ileyye minnefsî ve ehlî veminel mâil bârid

Manası: Allahım! Senin sevgini isterim; seni sevenlerin sevgisini isterim; seni sevmeye götürecek ameli isterim. Allahım! Senin sevgini canımdan, malımdan ve soğuk sudan daha sevgili kıl.